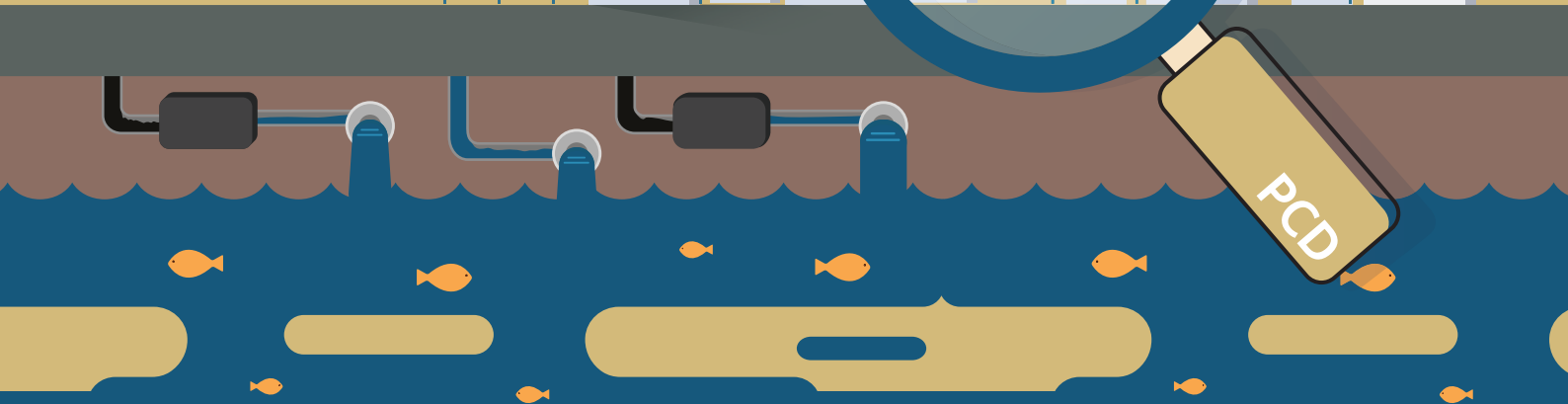

คู่มือการบังคับใช้กฎหมาย กับแหล่งกำเนิด มลพิษ

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

คำนำ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายหลักที่เกี่ยวกับการควบคุมป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิดการประสานการทำงานร่วมกันระหว่างส่วนราชการในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรการควบคุมมลพิษด้วยการจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย และเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหามลพิษ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดมลพิษให้เป็นไปโดยชัดเจน ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการควบคุมมลพิษไว้ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 55 การกำหนดให้ท้องที่ที่มีปัญหามลพิษที่มีแนวโน้มที่จะร้ายแรงเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59 การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมตามมาตรา 68 และมาตรา 69 การตรวจสอบและควบคุมมลพิษโดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 11 ในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ อาทิเช่น การตรวจสอบและออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 82 (1) (2) (3) (4) และ (5) การประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ ในการควบคุมมลพิษให้ปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามมาตรา 83 (1) (2) (3) รวมทั้งให้ความช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 60, 74 และ 75

กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำคู่มือการบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษเพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน ก่อให้เกิดความเป็นธรรมกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งบรรลุปเป้าหมายในการควบคุมมลพิษเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

คู่มือการบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษเล่มนี้ มีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก จะอธิบายถึงหลักการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และส่วนที่สอง กล่าวถึงการบังคับการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้แก่ การดำเนินการทางปกครอง ตั้งแต่การแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน การออกคำสั่งทางปกครอง การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่ง การอุทธรณ์คำสั่ง การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง การติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่ง การใช้มาตรการบังคับทางปกครองกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง รวมถึงแนวทางการดำเนินคดีกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา 80 และกฎกระทรวง นอกจากนี้ ยังได้รวบรวมตัวอย่างเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ประกอบการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่างๆ สำหรับเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษไว้ด้วย

กองตรวจมลพิษ

กรมควบคุมมลพิษ

กันยายน 2562

สารบัญ

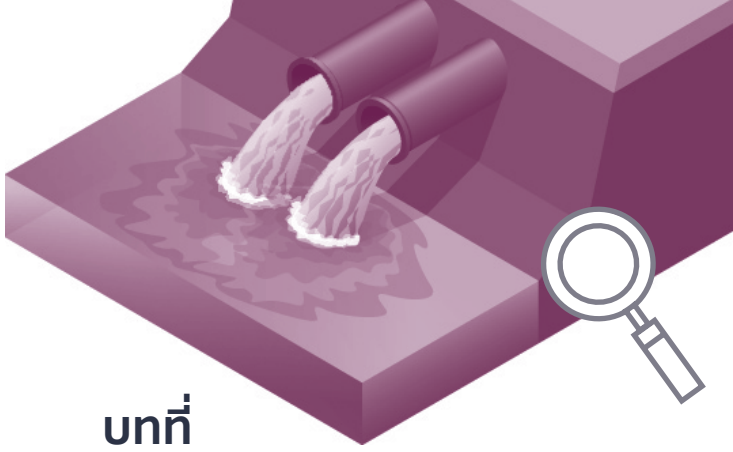
บทที่ 1	หลักการควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	4
	1. การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ	4
	2. การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ	5
	3. การตรวจสอบและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด	6
	3.1 การตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและการดำเนินการทางปกครอง	7
	3.2 การเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง	8
	3.3 การแจ้งความดำเนินคดี	9
บทที่ 2	การบังคับการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	11
	1. การดำเนินการทางปกครอง	12
	1.1 การแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน	14
	1.2 การออกคำสั่งทางปกครอง	17
	1.3 การแจ้งคำสั่งทางปกครอง	20
	1.4 การขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ	21
	1.5 การอุทธรณ์คำสั่ง	22
	1.6 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง	28
	1.7 การติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ	29
	1.8 การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง	29
	1.9 การดำเนินการทางปกครองกับหน่วยงานราชการ	45
	2. แนวทางการดำเนินคดีอาญา	46
กรณีศึกษาที่ 1		51
กรณีศึกษาที่ 2		60
เอกสารอ้างอิง		63
ตาราง		
ตารางที่ 1	อัตราค่าปรับบังคับการตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	30
ตารางที่ 2	อัตราค่าปรับบังคับการตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย	32
ตารางที่ 3	อัตราค่าปรับบังคับการตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด	33
ตารางที่ 4	อัตราค่าปรับบังคับการตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่น้ำทิ้งยังคงไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้	34

แผนภาพ

แผนภาพที่ 1	เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	6
แผนภาพที่ 2	ขั้นตอนการดำเนินการทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ	13
แผนภาพที่ 3	ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 70	23
แผนภาพที่ 4	ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 82 (2)	27
แผนภาพที่ 5	ขั้นตอนการออกคำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ	38
แผนภาพที่ 6	ขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ	41
แผนภาพที่ 7	ขั้นตอนการร้องทุกข์หรือการกล่าวโทษ	49

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย เสียง และความสั่นสะเทือนตามมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	65
ภาคผนวก ข	ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยทิ้งน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมตามมาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	73
ภาคผนวก ค	ตัวอย่างรายการใบอนุญาตหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง สำหรับการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท	79
ภาคผนวก ง	ตัวอย่างหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน	89
ภาคผนวก จ	ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ	95
ภาคผนวก ฉ	ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการพิจารณาการโต้แย้งสิทธิ	97
ภาคผนวก ช	ตัวอย่างหนังสือคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 70 และมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และแนวทางการกำหนดระยะเวลาของคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 70 และมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 69	98
ภาคผนวก ซ	ตัวอย่างหนังสือแจ้งเตือนเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ	102
ภาคผนวก ฌ	ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการพิจารณาขยายระยะเวลาปฏิบัติตามคำสั่ง	103
ภาคผนวก ฎ	ระเบียบกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ว่าด้วยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	105
ภาคผนวก ฏ	กรณีตัวอย่างการคัดค้านคำสั่งทางปกครองและขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทห้างสรรพสินค้า	108
ภาคผนวก ฎ	ตัวอย่างหนังสือเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง	113
ภาคผนวก จู	ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้ง พร้อมแจ้งยุติคำสั่งทางปกครอง	115
ภาคผนวก ก	ตัวอย่างหนังสือคำสั่งปรับ	116
ภาคผนวก ฌ	ตัวอย่างหนังสือแจ้งยืนยันให้ชำระค่าปรับบังคับการ	122
ภาคผนวก ฌ	ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบและยืนยันให้ชำระค่าปรับบังคับการ	123
ภาคผนวก ด	ตัวอย่างหนังสือมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจ้งความดำเนินคดี	125

บทที่

1

หลักการควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดหลักการควบคุมมลพิษที่สำคัญประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การกำหนดพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม และการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อควบคุม กำกับดูแลให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นเกณฑ์ในการกำหนดปริมาณหรือความเข้มข้นสูงสุดของสารมลพิษที่ยินยอมให้แหล่งกำเนิดมลพิษที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 สามารถปล่อยทิ้งหรือระบายมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กฎหมายกำหนดเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวมของประเทศ และการดำรงชีวิตของประชาชนในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีมาตราที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มาตรา 55 และมาตรา 58 โดยได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ สำหรับควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้ตามมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 55) และในกรณีที่น่าจะพบว่าท้องที่ใดมีปัญหามลพิษซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดสูงกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมายอื่นและมีผลใช้บังคับตามมาตรา 56 เป็นพิเศษ สำหรับเขตควบคุมมลพิษนั้น (มาตรา 58)

2. การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ

การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการก่อมลพิษให้เป็นไปอย่างชัดเจนว่า แหล่งกำเนิดมลพิษประเภท ชนิด หรือขนาดใดบ้างที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ ก่อให้เกิดเสียงและความสั่นสะเทือน หรือปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีมาตราที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้แก่ มาตรา 68 เป็นการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และมาตรา 69 เป็นการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำ ดังนี้

“มาตรา 68 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยอากาศเสีย รัังสี หรือมลพิษอื่นใด ที่อยู่ในสภาพเป็นควัน ไอ ก๊าซ เขม่า ฝุ่น ละออง เถ้าถ่านหรือมลพิษอากาศในรูปแบบใดออกสู่บรรยากาศ ไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนด โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา 56 หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 58

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด เว้นแต่จะได้มีระบบ อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ทำการตรวจสอบสภาพและทดลองแล้วว่ายังใช้การได้อยู่แล้ว เพื่อการนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะกำหนดให้มีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมือดังกล่าวด้วยก็ได้

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ปล่อยหรือก่อให้เกิดเสียงหรือความสั่นสะเทือนเกินกว่าระดับมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา 56 หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษ สำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 58 ด้วยโดยอนุโลม”

ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 68 แสดงในภาคผนวก ก

“มาตรา 69 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา 56 หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 58”

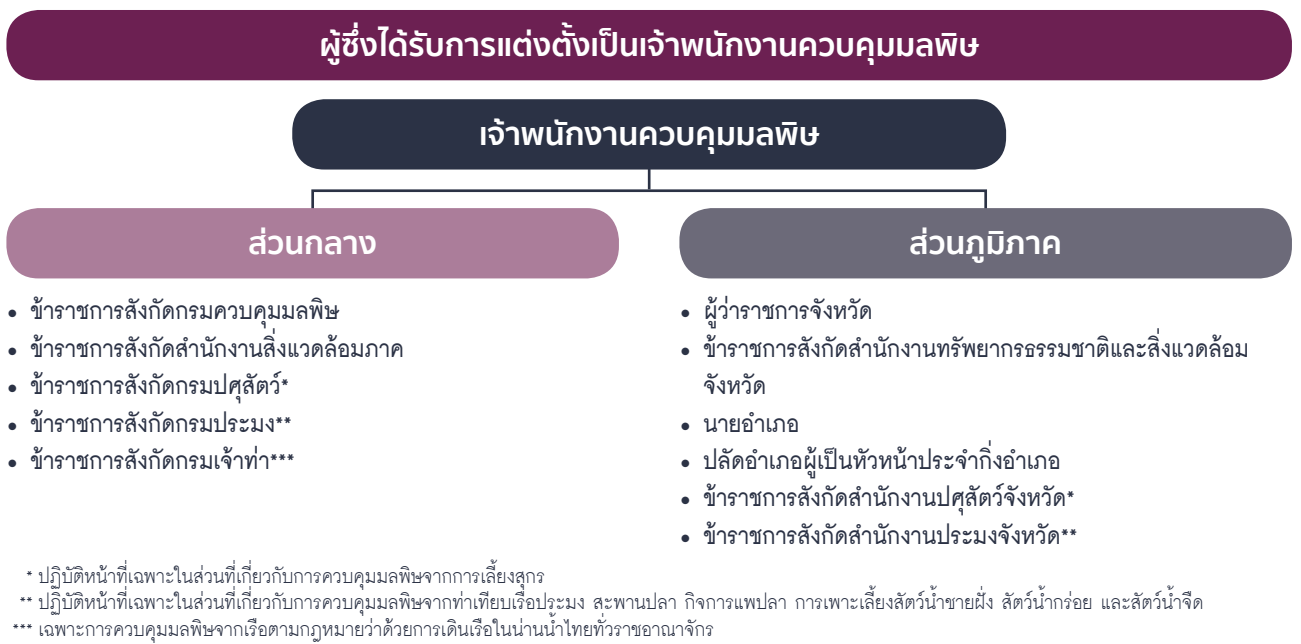
ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 69 แสดงในภาคผนวก ข

3. การตรวจสอบและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยทำหน้าที่ตรวจตราแหล่งกำเนิดมลพิษ หากพบการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ สามารถอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในการสั่งการให้ผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด หรือประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้นักวิชาการสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป สังกัดกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมหรือนิติกรมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่ว่าราชการจังหวัด และแต่งตั้งให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 - 16 ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทุกจังหวัด นักวิชาการสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป สังกัดสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 - 16 ซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมหรือนิติกรมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี และนักวิชาการสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป สังกัดสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมหรือนิติกรมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่มีอำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เฉพาะในเขตพื้นที่ของตน รวมถึงแต่งตั้งข้าราชการจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ กรมประมง กรมปศุสัตว์ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยปฏิบัติหน้าที่เฉพาะการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษบางประเภทด้วยเช่นกัน ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แสดงในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

* ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษจากการเลี้ยงสุกร
** ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษจากท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา กิจการแพปลา การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง สัตว์น้ำกร่อย และสัตว์น้ำจืด
*** เฉพาะการควบคุมมลพิษจากเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยที่พระราชอาณาจักร

3.1 การตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและการดำเนินการทางปกครอง

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการดำเนินการทางปกครอง ดังนี้

(1) เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม หรือแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของบุคคลใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยอากาศเสียหรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 82 (1))

(2) ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยอากาศเสีย รั้วสี หรือมลพิษอื่นใดที่อยู่ในสภาพเป็นควัน ไอ ก๊าซ เขม่า ฝุ่น ละออง เถ้าถ่าน หรือมลพิษอากาศ ออกสู่บรรยากาศ ตามมาตรา 68 ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ และจะกำหนดให้มีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวด้วยก็ได้ ทั้งนี้ รวมถึงแหล่งกำเนิดมลพิษที่ปล่อยหรือก่อให้เกิดเสียงหรือความสั่นสะเทือนกว่าระดับมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรา 56 หรือมาตรา 58 ด้วยโดยอนุโลม (มาตรา 68)

(3) ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา 69 ก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย และจะกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียที่กำหนดให้ทำการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีขึ้นนั้นด้วยก็ได้ (มาตรา 70)

(4) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่นให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามที่กฎหมายกำหนด แต่ถ้าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้แจ้งเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้ (มาตรา 82 (2))

(5) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมิใช่โรงงานอุตสาหกรรม (มาตรา 82 (3)) กรณีดังต่อไปนี้

(5.1) ไม่จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ ตามมาตรา 71 และมาตรา 72 และลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ แต่หลีกเลี่ยงไม่ยอมชำระค่าบริการโดยไม่มีสิทธิได้รับยกเว้น จะต้องเสียค่าปรับสี่เท่าของอัตราค่าบริการที่กำหนดในมาตรา 88 จนกว่าจะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 90)

(5.2) มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียเป็นของตนเอง ตามมาตรา 70 แต่ลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ จะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย

ของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นนั้น และหากการปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียนั้นเกิดความชำรุดเสียหาย หรือความบกพร่องแก่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ มีหน้าที่ต้องชดเชยค่าเสียหายดังกล่าวด้วย (มาตรา 91)

(5.3) มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียเป็นของตนเอง ตามมาตรา 68 หรือมาตรา 70 แต่ละเว้นไม่ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือของตนที่มีอยู่ สำหรับการควบคุมมลพิษอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน หรือละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียโดยใช้ระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียที่ตนมีอยู่ และลักลอบปล่อยทิ้งมลพิษน้ำเสียหรือของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษของตน จะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานของเครื่องมือ อุปกรณ์หรือระบบบำบัดของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นนั้น (มาตรา 92)

(6) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียหยุด หรือปิดการดำเนินกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียนั้น ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศหรือเงื่อนไขที่ออกหรือข้อกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 82 (4))

(7) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมือสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษ (มาตรา 73) ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ในกรณีผู้ควบคุมนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 82 (5))

3.2 การเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติราชการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีบทบาทหน้าที่ในการเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานตามกฎหมายเฉพาะเรื่องหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตามกฎหมาย เพื่อสั่งปิด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งให้หยุดใช้หรือทำประโยชน์ใดๆ เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 68 มาตรา 69 หรือมาตรา 78 ที่ตั้งใจไม่ทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสียหรือของเสียอย่างอื่น และลักลอบปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสียหรือของเสียที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ (มาตรา 83 (1))

(2) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ดำเนินการตามกฎหมายเพื่อบังคับให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา 71 และมาตรา 72 จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปบำบัดหรือกำจัดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 83 (2))

(3) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการและบำรุงรักษา ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ ซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือส่วนราชการนั้น (มาตรา 83 (3))

(4) ให้คำแนะนำช่วยเหลือตามความจำเป็นแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในท้องที่ที่ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ (มาตรา 60 วรรคสาม)

(5) ให้คำแนะนำเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 71 และมาตรา 72 จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปให้ผู้รับจ้างให้บริการทำการบำบัดหรือกำจัด ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ที่ทางราชการยังไม่ได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม แต่มีผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการอยู่ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น (มาตรา 74)

(6) ให้คำแนะนำเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดวิธีการชั่วคราวสำหรับการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียซึ่งเกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 71 และมาตรา 72 ได้ตามความจำเป็น จนกว่าจะได้มีการก่อสร้าง ติดตั้งและเปิดดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น (มาตรา 75)

3.3 การแจ้งความดำเนินคดี

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งมีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมือสำหรับควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียเป็นของตนเอง มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดเป็นหลักฐานไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น และจะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยการเก็บสถิติ ข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานให้ทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และในกรณีที่ระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าว จะต้องมีความควบคุมตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้ผู้ควบคุมมีหน้าที่ดำเนินการตามที่กำหนดแทนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือในกรณีที่ส่งน้ำเสียหรือของเสียให้ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียทำการบำบัด ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย นั้น มีหน้าที่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ (มาตรา 80)

ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติ และข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2555 ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 129 ตอนที่ 39 ก วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2555

โดยผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฯ และมาตราที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้แก่

(1) **เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้าง** ให้บริการบำบัดน้ำเสีย มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- จัดเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวันตามแบบ ทส. 1 และจัดเก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นเวลา 2 ปี

- จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. 2 เสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายกระทรวงนี้ หมายถึง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งตามมาตรา 69

แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองตาม มาตรา 70 ส่วนผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หมายถึง ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ บำบัดน้ำเสีย ซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

(2) **เจ้าพนักงานท้องถิ่น** ตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการฯ พ.ศ. 2555 และ มาตรา 81 หมายถึง

- นายกเทศมนตรี กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเทศบาล
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปลัดเมืองพัทยา กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา

มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- รับรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (แบบ ทส. 2)
- ออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน
- รวบรวมรายงานเสนอต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่มีอำนาจในเขตท้องถิ่นนั้น อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งอาจจัดทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวม ส่งไปนั้นด้วยก็ได้ (ตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535)

(3) **เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ** ซึ่งมีอำนาจในเขตท้องที่และมีหน้าที่ตามมาตรา 81 หมายถึง

- อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ สำหรับเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
- ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.) สำหรับเขตพื้นที่ต่างจังหวัด

มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

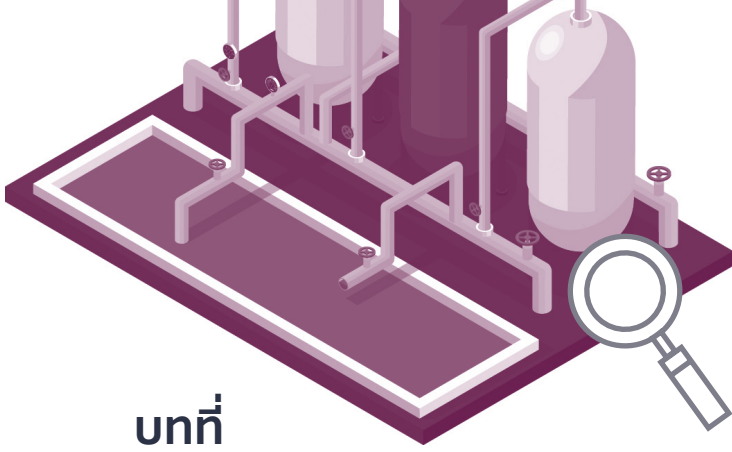
- เก็บรวบรวมรายงานและใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวหรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535 (ตามมาตรา 82 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535)

ดังนั้น กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัด น้ำเสีย ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงฯ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษหรือผู้พบเหตุจะแจ้งความ ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป ซึ่งบทกำหนดโทษ มีดังนี้

1) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 104) และ/หรือ

2) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัด ของเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 106)

3) ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 107)

บทที่

2

การบังคับการตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนว่าแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาทิ ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียหรืออากาศเสีย หรือมีระบบบำบัดมลพิษแต่ระบายมลพิษที่มีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด หรือละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียและลักลอบปล่อยทั้งน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถอาศัยอำนาจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ออกคำสั่งทางปกครอง¹ กับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียและอากาศเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมได้ดังต่อไปนี้

(ก) ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 68 ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ

(ข) ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 69 ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา 70 วรรคหนึ่ง สำหรับกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย และผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(ค) ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 68 หรือ 69 จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา 82 (2) สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย และผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(ง) ออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองฯ ในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานของอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ กรณีที่ละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียและลักลอบปล่อยทั้งน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 82 (3)

ทั้งนี้ ประเด็นสำคัญที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จะต้องระบุให้ชัดเจนเพื่อประกอบการออกคำสั่งทางปกครอง ได้แก่

1) แหล่งกำเนิดมลพิษที่ตรวจสอบ เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการระบายมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 หรือไม่ และเป็นประเภทหรือขนาดใด

2) ใครคือเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตรวจสอบ

¹ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 5 "คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า

(1) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(2) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาออกคำสั่งได้อย่างถูกต้อง โดยหาได้จากเอกสารใบอนุญาตต่างๆ หนังสือสำคัญการจดทะเบียน หรือเอกสารทางราชการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

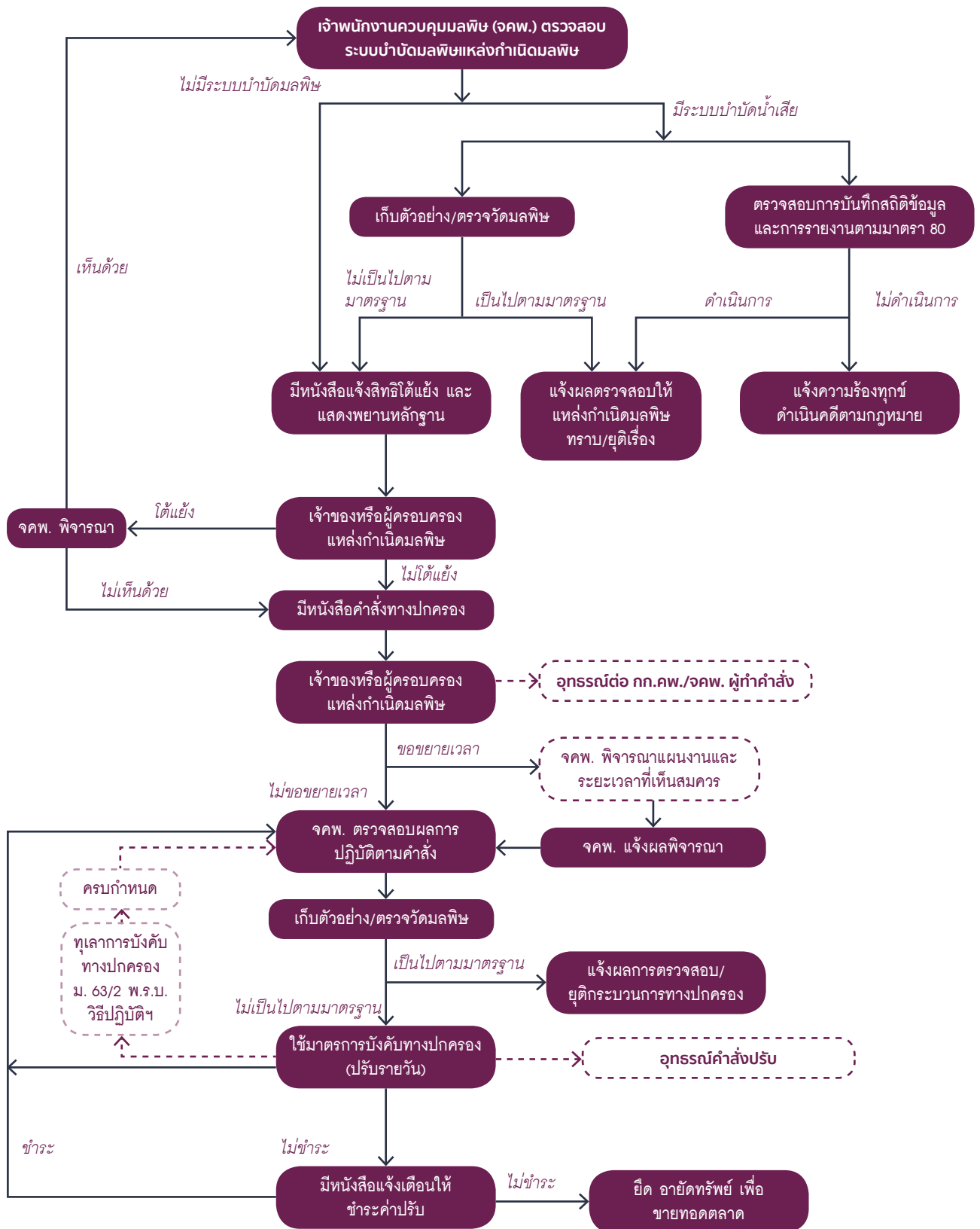
ตัวอย่างเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ แสดงในภาคผนวก ค

นอกจากการออกคำสั่งทางปกครองแล้ว หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯ ที่ออกตามความในมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะต้องดำเนินคดีอาญากับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ซึ่งรายละเอียดการดำเนินการทางปกครองและการดำเนินคดีอาญา มีดังนี้

1. การดำเนินการทางปกครอง

สำหรับการดำเนินการทางปกครองตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 หากมิได้มีขั้นตอนกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอน หลักเกณฑ์ วิธีการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการทางปกครอง ทั้งนี้ ขั้นตอนการดำเนินการทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แสดงในแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการทางปกครอง มีดังนี้

1.1 การแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

เนื่องจากคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เช่น คำสั่งให้ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดมลพิษ (มาตรา 68 วรรคสอง และมาตรา 70) คำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย (มาตรา 82 (2)) คำสั่งปรับกรณีที่ไม่ทำการบำบัดน้ำเสียและลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม (มาตรา 82 (3)) เป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบสิทธิของผู้ได้รับคำสั่ง ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะต้องให้คู่กรณีมีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงสำคัญที่เจ้าหน้าที่ใช้เป็นเหตุผลในการตัดสินใจออกคำสั่งทางปกครองและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง² แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะต้องรับฟังคู่กรณีก่อนการออกคำสั่ง โดยจัดทำหนังสือแจ้งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ เพื่อรับทราบข้อเท็จจริงและให้เวลาตามสมควรแก่คู่กรณีในการชี้แจงแสดงพยานหลักฐานของตน เพื่อหักล้างข้อเท็จจริงดังกล่าว

1.1.1 สาระสำคัญของหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

สาระสำคัญของหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ควรประกอบด้วย

(1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ได้แก่ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่แสดงความเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ องค์ประกอบที่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยอากาศเสียตามมาตรา 68 หรือน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือแหล่งน้ำสาธารณะตามมาตรา 69 ผลการตรวจสอบระบบบำบัดมลพิษ ผลการตรวจสอบตัวอย่างอากาศเสีย หรือน้ำทิ้ง รวมถึงกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นไม่มีระบบบำบัดมลพิษหรือกำจัดของเสีย หรือมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียแต่ลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียรวม หรือละเว้นไม่ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือของตนที่มีอยู่สำหรับการควบคุมมลพิษอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน หรือละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย และลักลอบปล่อยทิ้งมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตแหล่งกำเนิดมลพิษของตน เป็นต้น

(2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ได้แก่

2.1 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 82 (1) หน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา 68 และ 70 (กรณีไม่มีระบบบำบัด) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย หรือน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก และเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย หรือการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

2.2 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ในมาตรา 30 วรรคหนึ่ง เกี่ยวกับสิทธิของคู่กรณีในการรับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง และมาตรา 29 วรรคสอง เกี่ยวกับหน้าที่ของคู่กรณีในการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และแจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบ

² พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 30 บัญญัติว่า “ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน”

(3) เงื่อนไขอื่นที่จำเป็น ได้แก่ คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการใช้สิทธิโต้แย้งฯ ระยะเวลาในการใช้สิทธิโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน (ภายใน 15 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือ ให้ใช้วิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เพื่อเป็นหลักฐานการรับหนังสือ)

ตัวอย่างหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน แสดงในภาคผนวก ง

1.1.2 การนับระยะเวลาการใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

ในหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ สามารถขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลการตรวจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และสามารถใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ภายใน 15 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งฯ หากกรณีในวันสุดท้ายของระยะเวลา ให้ใช้สิทธิโต้แย้งเป็นวันหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่หรือวันหยุดตามประเพณีของบุคคลผู้รับคำสั่งให้ถือว่า ระยะเวลาสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น³ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการใช้สิทธิโต้แย้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือเอาวันที่ไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับหนังสือหรือจดหมายเป็นสำคัญ มิใช่วันที่งานสารบรรณของหน่วยงานผู้ออกคำสั่งทางปกครองลงรับ

1.1.3 การพิจารณาการโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของแหล่งกำเนิดมลพิษ

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่ม เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษมีการใช้สิทธิโต้แย้งการปฏิบัติงานหรือผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยเหตุที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะนำมาพิจารณาเพื่อเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่ม มีดังนี้

- (1) จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง เช่น จุดเก็บที่ไม่เป็นตัวแทนน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นที่ระบายออกสู่ภายนอกอย่างแท้จริง
- (2) วิธีการเก็บและรักษาสภาพตัวอย่างน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือหลักวิชาการ
- (3) กรณีแบ่งตัวอย่างน้ำทิ้งที่เก็บตัวอย่างร่วมกันไปวิเคราะห์ โดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองแล้วผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด
- (4) ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ย้อนหลังภายในระยะเวลา 3 เดือน ก่อนวันที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรอง พร้อมแนบหลักฐานแสดงจุดเก็บตัวอย่าง พารามิเตอร์ และวิธีวิเคราะห์
- (5) ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ และเมื่อหักลบค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) จากการวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองแล้ว ปรากฏว่าผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

³ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 64 วรรคแรก บัญญัติว่า "กำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือน หรือปีนั้น มิให้นับวันแรกแห่งเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่จะได้เริ่มการในวันนั้น หรือมีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเจ้าหน้าที่"

มาตรา 64 วรรคสาม บัญญัติว่า "ในกรณีที่บุคคลใดต้องทำกรอย่างใดอย่างหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมาย หรือโดยคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่ หรือวันหยุดตามประเพณีของบุคคลผู้รับคำสั่ง ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น เว้นแต่กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ที่มีคำสั่งจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น"

ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แสดงในภาคผนวก จ

ดังนั้น การพิจารณาข้อโต้แย้งและหลักฐานของแหล่งกำเนิดมลพิษ มีประเด็นที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ผู้ตรวจสอบจะต้องพิจารณา 2 ประเด็น ได้แก่ ระยะเวลาที่มีหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน และเหตุผลหรือพยานหลักฐานในการโต้แย้งการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยมีแนวทางในการพิจารณาข้อโต้แย้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ดังนี้

1) กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานมาภายในระยะเวลาที่กำหนด (ภายใน 15 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน) เช่น

กรณีแรก เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหนังสือโต้แย้งการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยระบุว่า ไม่เห็นด้วยกับจุดเก็บตัวอย่าง หรือผลวิเคราะห์ตัวอย่างของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นต้น และประสงค์ให้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพื่อตรวจสอบอีกครั้ง

ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบ จัดทำความเห็นเสนอผู้บริหารโดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่ม หากผู้บริหารเห็นด้วยกับข้อโต้แย้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ให้มีหนังสือแจ้งผลไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ เพื่อทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเก็บตัวอย่างใหม่ แต่หากพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับข้อโต้แย้งดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ พร้อมออกคำสั่งทางปกครองไปในคราวเดียวกัน

กรณีที่สอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของการดำเนินงานปรับปรุงระบบบำบัดมลพิษที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบข้อเท็จจริงและเก็บตัวอย่าง

กรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นการโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแต่อย่างใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งผลการพิจารณาไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ พร้อมทั้งแจ้งคำสั่งทางปกครองต่อไป

2) กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานมาเมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนด (หลังจาก 15 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน)

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาพร้อมออกคำสั่งทางปกครองให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการต่อไป เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย⁴ หรือกรณีมีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจพิจารณารับฟังข้อโต้แย้งนั้นได้ เช่น การโต้แย้งเกี่ยวกับจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งที่เป็นตัวแทนของน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือจำนวนห้อง หรือพื้นที่ใช้สอย เป็นต้น ซึ่งใช้ประกอบการพิจารณาว่าแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวมีผลต่อการพิจารณาออกคำสั่งหรือไม่ออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นต้น

⁴ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 2535

มาตรา 8 บัญญัติว่า "เหตุสุดวิสัย" หมายความว่า เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นก็ติ จะให้ผลพิบัติก็ติ เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้แม้ทั้งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะหรือภาวะเช่นนั้น

ทั้งนี้ การแจ้งให้คู่กรณีทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน
เจ้าหน้าที่อาจไม่นำมาใช้ในบางกรณี เช่น กรณีที่มีความจำเป็นอย่างรีบด่วน หากปล่อยเนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหาย
อย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจ
กระทำได้ หรือเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง เป็นต้น⁵

นอกจากนี้ ยังห้ามเจ้าหน้าที่ให้โอกาสแก่คู่กรณีในการโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ถ้าเป็นกรณีที่จะ
ก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ⁶

ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการพิจารณาการโต้แย้งสิทธิ แสดงในภาคผนวก ฉ

1.2 การออกคำสั่งทางปกครอง

เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครอง
แหล่งกำเนิดมลพิษแล้ว หากเจ้าของฯ แหล่งกำเนิดมลพิษไม่ใช้สิทธิโต้แย้ง หรือได้มีหนังสือโต้แย้งสิทธิแต่เจ้าพนักงาน
ควบคุมมลพิษไม่เห็นด้วยกับคำโต้แย้งดังกล่าว เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองตาม
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เช่น คำสั่งให้ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบ
บำบัดมลพิษ (มาตรา 68 และมาตรา 70) คำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดมลพิษ
(มาตรา 82 (2)) หรือคำสั่งปรับกรณีที่จะเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียและลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม
(มาตรา 82 (3)) ต่อไป รายละเอียดเป็นดังนี้

1.2.1 การออกคำสั่งให้ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดมลพิษ

(1) การออกคำสั่งตามมาตรา 68 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 68 มีหน้าที่ต้องติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์
หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ ทั้งนี้ รวมถึง
มาตรการป้องกันหรือลดผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ

(2) การออกคำสั่งตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. 2535 ให้แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 69 มีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

ทั้งนี้ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 70 ดังนี้

(2.1) กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม ไม่ก่อสร้าง
ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
แหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมทำการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียได้โดยตรง โดยการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. 2535 เป็นการใช้อำนาจอันเนื่องมาจากการประกาศกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 69⁷

⁵ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 30 วรรคสอง บัญญัติว่า “ความในวรรคหนึ่งมีให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น
(1) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยเนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ
(5) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง...”

⁶ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 30 วรรคสาม บัญญัติว่า “ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ”

⁷ บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง อำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตาม
มาตรา 70 และมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่องที่ 475/2548

(2.2) หากปรากฏว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา 69 ไม่ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษย่อมมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นทำการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียได้ทันที ไม่ว่าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นจะดำเนินการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมเกินเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในมาตรา 55 หรือไม่ก็ตาม⁸

(2.3) เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ไปตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดน้ำเสียอยู่ก่อนการประกาศกำหนดให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา 69 และพบว่าระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดได้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 70 วรรคสอง ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว จัดการแก้ไขหรือปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ โดยสามารถออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าวเป็นคำสั่งเดียว โดยไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้น้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดก่อน หากระบบบำบัดน้ำเสียดังกล่าวไม่สามารถบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด จึงออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่งปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียโดยการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสียขึ้นใหม่⁹

1.2.2 การออกคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดมลพิษ

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะออกคำสั่งตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 68 หรือ 69 ที่มีระบบบำบัดมลพิษ แต่ไม่สามารถบำบัดมลพิษให้มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัด หรือจัดมลพิษ ทั้งนี้ หากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว เป็นโรงงานอุตสาหกรรม จะต้องให้แจ้งเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้

อย่างไรก็ดี พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ไม่ได้กำหนดรูปแบบของคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงต้องนำหลักเกณฑ์การออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาปฏิบัติโดยมีมาตรฐานการปฏิบัติไม่ต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด ซึ่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ได้กำหนดรูปแบบและสาระสำคัญของหนังสือคำสั่งทางปกครอง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(1) วัน เดือน และปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง พร้อมทั้งลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้น¹⁰

⁸ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่องเลขที่ 102/2551

⁹ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การกำหนดระบบบำบัดน้ำเสียของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่องเลขที่ 1548/2555

¹⁰ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 36 บัญญัติว่า "คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องระบุวัน เดือน และปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง พร้อมทั้งมีลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้น"

(2) เหตุผลในการออกคำสั่ง เพื่อให้คู่กรณีได้รับทราบเหตุผลอันเป็นที่มาของคำสั่งและยอมรับที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น และหากคู่กรณีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งก็สามารถรู้ว่าตนจะต้องโต้แย้งหรือคัดค้านคำสั่งนั้นในประเด็นใด ในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่ง การให้เหตุผลประกอบคำสั่งทางปกครองทำให้เจ้าหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งด้วยความระมัดระวังและรอบคอบยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ในการควบคุมทางกฎหมายโดยการพิจารณาทบทวนในกระบวนการยุติธรรมทางปกครองต่อไป ไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชาคณะกรรมการอุทธรณ์ พร้อมทั้งองค์กรวินิจฉัยคดีปกครอง ทำให้ทราบว่าผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้ฟังข้อเท็จจริง ปรับข้อกฎหมายและใช้ดุลยพินิจอย่างไรในการออกคำสั่ง¹¹ เหตุผลที่ระบุในคำสั่งทางปกครองอย่างน้อยต้องประกอบด้วย¹²

(2.1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ได้แก่ ข้อเท็จจริงที่รับฟังได้และใช้ประกอบการทำคำสั่งทางปกครอง

(2.2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ได้แก่ บทกฎหมายต่างๆ ที่อ้างอิงอันทำให้เกิดคำสั่งทางปกครอง

(2.3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลยพินิจ ได้แก่ เหตุและมูลเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดข้อยุติของคำสั่งทางปกครอง

(3) เงื่อนไขเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยให้เป็นดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ที่จะกำหนดได้ตามความเหมาะสม ได้แก่ สิทธิหรือภาระหน้าที่ที่ให้มีผลหรือสิ้นผล ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง¹³

(4) สิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้ง¹⁴

(5) กำหนดให้มีการกระทำหรือละเว้นกระทำตามคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้ระบุนาตราการบังคับทางปกครองที่อาจใช้ในกรณีที่อยู่บังคับของคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้¹⁵

(5.1) เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทน โดยผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่

(5.2) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครอง โดยระบุจำนวนค่าปรับทางปกครองตามสมควรแก่เหตุ แต่ต้องไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวัน

¹¹ ศุภวัฒน์ สิงห์สูงษ์. การออกคำสั่งทางปกครองและการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539. เอกสารประกอบการอบรม. 31 สิงหาคม - 2 กันยายน 2549. หน้า 47

¹² พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 37 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยื่นคำร้องทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลอันอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจ

¹³ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 39 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "การออกคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลยพินิจเป็นอย่างอื่น"

¹⁴ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 40 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อยู่บังคับของคำสั่งทางปกครองหรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย"

¹⁵ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 58 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำการหรือละเว้นกระทำ ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทน โดยผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่

(2) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุแต่ต้องไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวัน

ตัวอย่างหนังสือคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 70 และมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และแนวทางการกำหนดระยะเวลาของคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 70 และมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 69 แสดงในภาคผนวก ข

ทั้งนี้ เพื่อให้มีการเร่งรัดการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดมลพิษให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงได้กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีหนังสือแจ้งเตือนให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษรับทราบและเร่งรัดดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดมลพิษก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่ง 30 วัน

ตัวอย่างหนังสือแจ้งเตือนเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ แสดงในภาคผนวก ข

1.3 การแจ้งคำสั่งทางปกครอง

การแจ้งคำสั่งทางปกครองได้นำหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1.3.1 การแจ้งคำสั่งทางปกครอง ใช้วิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อปรากฏหลักฐานการได้รับหนังสือตามเอกสารใบตอบรับของทางไปรษณีย์ ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานการได้รับหนังสือคำสั่งตามเอกสารใบตอบรับของทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่มีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหนังสือคำสั่ง¹⁶

1.3.2 การแจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลนำไปส่งต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หากผู้รับไม่ยอมรับหรือขณะนำส่งไม่พบผู้รับ ให้ส่งกับบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นโดยมีหลักฐานการรับ หรือกรณีที่ผู้รับไม่ยอมรับ ให้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้น¹⁷ ต่อหน้าเจ้าพนักงานที่ไปเป็นพยาน

¹⁶ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 71 บัญญัติว่า “การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น”

¹⁷ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 70 บัญญัติว่า “การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือขณะนำส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้รับไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานที่ตามกฎหมายกำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว”

ได้แก่ เจ้าพนักงานตำรวจ ข้าราชการส่วนกลางหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่ กำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด¹⁸ ก็ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

1.3.3 การแจ้งโดยวิธีส่งทางเครื่องโทรสาร ใช้กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งตัวจริงโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งข้างต้นให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ และให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งคำสั่งทางการปกครองเป็นหนังสือตามวัน เวลาที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าวเว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้น¹⁹

1.4 การขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

คณะกรรมการควบคุมมลพิษในคราวการประชุมครั้งที่ 3/2551 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2551 ได้มีมติเกี่ยวกับการขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษว่า การขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษไม่ถือว่าเป็นการคัดค้านคำสั่งตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535 แต่เป็นการขอขยายระยะเวลาคำสั่งตามมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539²⁰ จึงไม่ต้องนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณา โดยให้พิจารณาดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติต่อไป

การพิจารณาการขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบจัดทำความเห็นเสนอผู้มีอำนาจลงนามพิจารณา ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะพิจารณาจากข้อเท็จจริง ข้อมูลทางวิชาการ และพยานหลักฐานที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษเสนอมา ได้แก่ ข้อมูลที่ระบุชัดเจนว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อใด พร้อมแผนการดำเนินการและเอกสารหลักฐานประกอบ เช่น เอกสารหลักฐานการจัดจ้างบริษัทที่ปรึกษา (กรณีจ้างบริษัทที่ปรึกษา หากกฎกระทรวงฯ ตามมาตรา 73 มีผลบังคับใช้ ต้องตรวจสอบใบอนุญาตของผู้ควบคุมหรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย) ภาพถ่ายการดำเนินการ เป็นต้น

¹⁸ กฎกระทรวงฉบับที่ 111 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

เจ้าพนักงานที่จะเป็นพยานในการวางหนังสือหรือปิดหนังสือเพื่อแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่จะต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ในกรณีที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ได้รับ มอบหมาย

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

¹⁹ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 74 บัญญัติว่า “ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนการแจ้งคำสั่งทางปกครองจะใช้วิธีส่งทางเครื่องโทรสารก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งทางปกครองตัวจริงโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งตามหมวดนี้ให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งคำสั่งทางการปกครองเป็นหนังสือตามวัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้น

²⁰ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 65 บัญญัติว่า “ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งของเจ้าหน้าที่อาจมีการขยายอีกได้และถ้าระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดลงแล้วเจ้าหน้าที่อาจขยายโดยกำหนดให้มีผลย้อนหลังได้เช่นกันถ้าการสิ้นสุดตามระยะเวลาเดิมจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมที่จะให้สิ้นสุดลงตามนั้น”

สำหรับกรณีที่มีการขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่ง แต่ไม่สามารถระบุระยะเวลาหรือมีคำขอที่ชัดเจนว่าต้องการให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษขยายระยะเวลาออกไปอีกกี่วัน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะมีหนังสือประสานแหล่งกำเนิดมลพิษขอให้จัดส่งรายละเอียดข้อมูลหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจลงตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่ง สำหรับการพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ให้พิจารณาจากความเหมาะสมของแผนการดำเนินงานที่ได้รับจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และข้อเท็จจริงที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบ และจะต้องมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทราบด้วย

ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่ง แสดงในภาคผนวก ณ

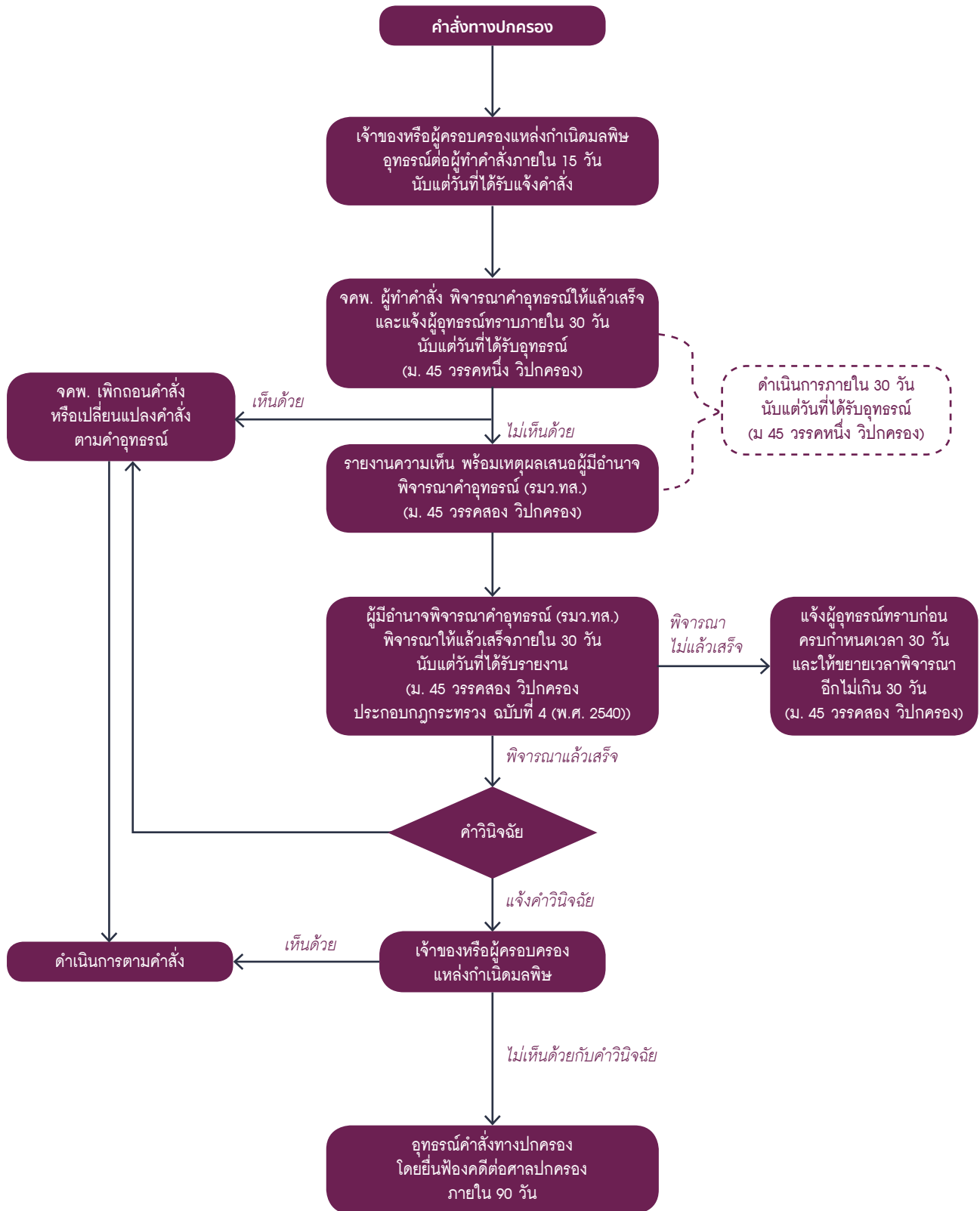
ในกรณีที่มีการขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายหลังจากที่ครบกำหนดคำสั่งแล้ว เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่ง หากเป็นเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุอันควรที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจติดตามหลังครบกำหนดคำสั่ง ข้อมูลทางวิชาการ และพยานหลักฐานที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษเสนอมาเพื่อประกอบการพิจารณา

1.5 การอุทธรณ์คำสั่ง

1.5.1 การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 70

เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ไม่ได้ระบุขั้นตอนอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 70 ไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 70 แสดงในแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 70

ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 70 มีรายละเอียดดังนี้

(1) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่ง ให้ทำเป็นหนังสือระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายอ้างอิงประกอบ ยื่นต่อผู้ทำคำสั่งทางปกครอง ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง²¹ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ต้องถือว่าวันที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์เป็นวันที่การแสดงเจตนาอุทธรณ์มีผล ซึ่งอาจพิสูจน์ได้ตามข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้นว่า วันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝาก หรือประทับตราวันที่ของหนังสือ²²

(2) ให้ผู้ทำคำสั่งทางปกครองพิจารณาคำอุทธรณ์โดยพิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ทั้งปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายหรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองให้แล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่ชักช้า ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ กรณีที่พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย²³

(3) กรณีที่ผลการพิจารณาปรากฏว่า ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ผู้ทำคำสั่งเร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์²⁴ ภายในระยะเวลา 30 วัน นับจากวันที่ได้รับคำอุทธรณ์ และให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน กรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาข้อโต้แย้งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบในเบื้องต้นก่อนครบระยะเวลาที่กำหนดข้างต้น และให้ขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีกภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว²⁵

1.5.2 การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 82 (2)

กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 82 (2) และไม่พอใจในคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535²⁶ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ได้วางระเบียบกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ว่าด้วยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ไว้ดังนี้

²¹ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรีและไม่มีการกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย...”

²² บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ 345/2548 เรื่อง การนับระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 : กรณีที่คู่กรณียื่นอุทธรณ์โดยส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์

²³ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 45 วรรคหนึ่ง “ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย...”

มาตรา 46 “ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองและอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้”

²⁴ กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

“...ข้อ 2 การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

(14) ผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแลหรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งแล้วแต่กรณีในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่อื่นนอกจากที่กำหนดไว้ข้างต้น...”

²⁵ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 45 วรรคสอง

“ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงานถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

²⁶ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 87

“เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย ผู้ควบคุม หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 82 (2) (3) (4) และ (5) มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ถ้าผู้ร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

(1) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือผู้ควบคุม หรือบุคคลอื่นใดซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 82 (2) (3) (4) หรือ (5) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งนั้น โดยให้ทำคำร้องเป็นหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษหรือผู้ที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมาย ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

(2) คณะกรรมการควบคุมมลพิษหรือผู้ที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมาย ประสานแจ้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งที่ถูกคัดค้านทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษหรือผู้ที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมายได้รับคำร้อง และให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษหรือผู้ได้รับมอบหมายนั้น ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งข้อมูลพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

(3) ในกรณีที่เป็นการคัดค้านคำสั่งที่ออกตามมาตรา 82 (2) (3) (4) หรือ (5) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้เป็นดุลพินิจของประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษที่จะมีหนังสือเชิญผู้คัดค้านเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้ชำนาญการด้านเทคโนโลยีมลพิษ ผู้ชำนาญการด้านอื่น หรือผู้แทนจากส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำประกอบการพิจารณา

(4) ในกรณีที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษเห็นเป็นการสมควรหรือมีผู้ร้องขอให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการควบคุมมลพิษที่จะจัดให้มีการรับฟังข้อเท็จจริงและความเห็นจากประชาชนในชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นประกอบการพิจารณาด้วย

(5) ในกรณีตามข้อ (4) ให้เป็นดุลพินิจของประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษที่จะมีหนังสือเชิญเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมมาให้ข้อเท็จจริงและคำอธิบายเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งมีหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความเห็นประกอบการพิจารณาด้วย

(6) ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษหรือผู้ที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมายพิจารณาคำร้องคัดค้านให้แล้วเสร็จและมีคำวินิจฉัยภายใน 60 วัน นับแต่วันที่รับคำร้องคัดค้าน และแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้คัดค้านและเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

กรณีที่มิเหตุจำเป็นทำให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษไม่สามารถพิจารณา และมีคำวินิจฉัยได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคแรก ให้ประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษขยายเวลาออกไปได้อีกเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องพิจารณาคำร้องคัดค้านให้แล้วเสร็จและมีคำวินิจฉัย แต่ต้องไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามวรรคแรก

(7) กรณีผู้ยื่นคำร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย ให้ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (ปัจจุบันให้ยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ร้องคัดค้าน และมีคำวินิจฉัยภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับเรื่องอุทธรณ์แล้วแจ้งให้ผู้ร้องคัดค้าน คณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรวมทั้งเจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องทราบคำวินิจฉัยนั้น

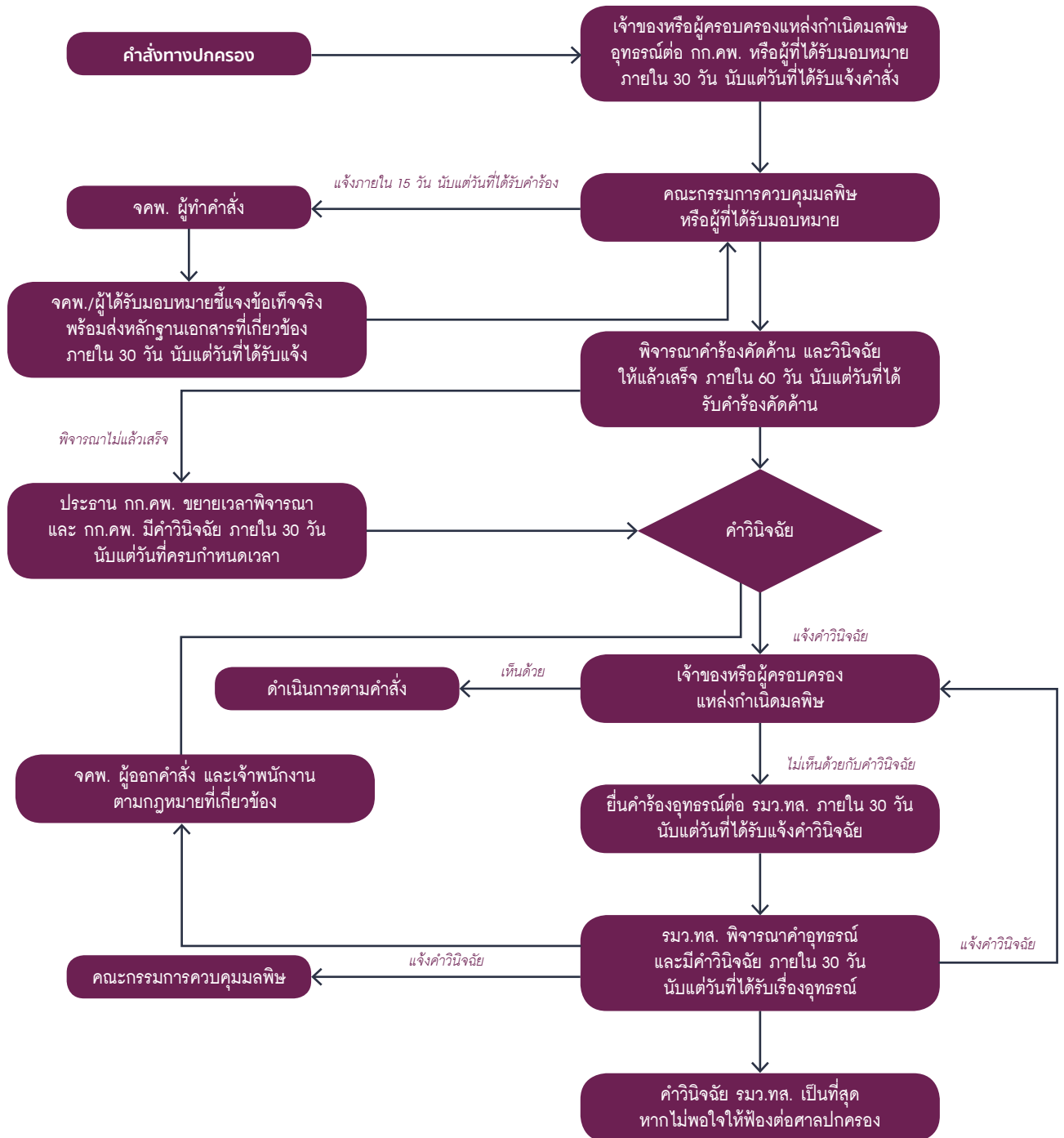
(8) การคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ย่อมไม่เป็นการทุเลาคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 82 (2) (3) (4) หรือ (5) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 82 (2) แสดงใน
แผนภาพที่ 4 และแสดงในภาคผนวก ญ

ทั้งนี้ ระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทาง
ปกครอง พ.ศ. 2539 มีวัตถุประสงค์เพื่อมิให้คำสั่งทางปกครองอาจถูกโต้แย้งโดยไม่มีที่สิ้นสุด อันจะทำให้เกิดความไม่มั่นคง
แน่นอนของกฎหมาย โดยที่ระยะเวลาดังกล่าวมีผลบังคับทั้งต่อคู่กรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์ และต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณา
อุทธรณ์ กล่าวคือ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์เมื่อล่วงพ้นระยะเวลาอุทธรณ์แล้ว คู่กรณีย่อมเสียสิทธิที่จะได้รับพิจารณาอุทธรณ์
ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ย่อมไม่มีอำนาจที่จะรับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาเพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์²⁷ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ที่จะมีอำนาจ
รับอุทธรณ์ที่ล่วงเลยระยะเวลาไว้พิจารณาได้ก็แต่เฉพาะกรณีที่มีบทบัญญัติกฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้เท่านั้นเช่น
กรณีของมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่กำหนดว่า “ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำ
การอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้ เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจาก
ความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอเจ้าหน้าที่อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้
ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง”

²⁷ บัญชีคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสรีที่ 213/2550 เรื่อง การขยายระยะเวลาอุทธรณ์และการรับอุทธรณ์ที่ยื่นเกินระยะเวลาไว้พิจารณา :
กรณีการอุทธรณ์คำสั่งให้خذใช้คำสั่งใหม่ทดแทนของกองทัพอากาศ

แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา 82 (2)

อย่างไรก็ดี แม้เจ้าหน้าที่จะไม่มีอำนาจรับคำอุทธรณ์ที่ยื่นเกินระยะเวลาอุทธรณ์ที่กฎหมายกำหนดไว้พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ แต่มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดให้เจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือโต้แย้งตามกฎหมายแล้วหรือไม่ ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงอาจรับคำอุทธรณ์ที่ยื่นเกินระยะเวลาไว้ในฐานะคำร้องเรียนเพื่อใช้เป็นข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครอง ซึ่งหากพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครอง ก็อาจเพิกถอนคำสั่งโดยดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 49 ถึงมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

สำหรับการขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เนื่องจากระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำภายในสิบห้าวันตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และภายในสามสิบวันตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ถือเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้ตามมาตรา 66 ที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้น โดยหลักการแล้วจึงอาจนำมาตรา 66 มาใช้บังคับเพื่อขยายระยะเวลาอุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดในมาตราดังกล่าว เนื่องจากมาตรา 66 เป็นบทบัญญัติที่มีความมุ่งหมายให้ความยุติธรรมแก่คู่กรณีในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง แต่การขยายระยะเวลาจะต้องเป็นไปภายใต้เงื่อนไขสองประการ ได้แก่

1) พدติการณ์ที่ทำให้คู่กรณีไม่อาจกระทำการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นจะต้องมิใช่ปัญหาข้อขัดข้องทั่วไปที่คู่กรณีอาจประสบได้ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง แต่เป็นพดติการณ์พิเศษที่ทำให้คู่กรณีไม่อาจกระทำการใดๆ ได้โดยสิ้นเชิงและพดติการณ์ดังกล่าวมิได้เกิดจากความผิดของคู่กรณีเอง

2) คู่กรณีจะต้องมีคำขอขยายระยะเวลาอย่างช้าที่สุดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พดติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง และเมื่อเจ้าหน้าที่ได้พิจารณายาวระยะเวลาให้แล้ว คู่กรณีจะต้องกระทำการภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนดด้วย

กรณีตัวอย่างการคัดค้านคำสั่งทางปกครองและขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทห้างสรรพสินค้า แสดงในภาคผนวก ฎ

1.6 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือโต้แย้งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่ ซึ่งการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายใน 90 วัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น²⁸ เช่น ในกรณีที่มีการออกคำสั่งซ้ำกับแหล่งกำเนิดมลพิษเดิม โดยแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นยังอยู่ในกระบวนการทางปกครอง เป็นต้น

ตัวอย่างหนังสือเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง แสดงในภาคผนวก ฎ

²⁸ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 49

“เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 51 มาตรา 52 และมาตรา 53 ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือโต้แย้งตามกฎหมายหรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะจัดทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีขอบด้วยกฎหมาย”

1.7 การติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 68 วรรคสอง มาตรา 70 และมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เป็นคำสั่งทางปกครองที่ต้องมีการบังคับการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการติดตามตรวจสอบว่า ผู้รับคำสั่งได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษหรือไม่ ทั้งนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะตรวจติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งเมื่อครบกำหนดระยะเวลาของคำสั่งฯ แล้วเท่านั้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจนครบกำหนดระยะเวลา และลดการโต้แย้งเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดำเนินการติดตามตรวจสอบภายในระยะเวลา 5 วันทำการ นับถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่ง หรือวันที่ครบกำหนดให้ขยายระยะเวลา ตามแต่กรณีโดย

1.7.1 หากตรวจติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งฯ แล้วพบว่า น้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดให้รายงานข้อเท็จจริงให้ผู้บังคับบัญชาทราบ พร้อมทั้งขออนุมัติยุติการดำเนินการทางปกครองกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น และแจ้งผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้ง พร้อมแจ้งยุติคำสั่งทางปกครองให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทราบด้วย โดยส่งเป็นหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้ง

ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้ง พร้อมแจ้งยุติคำสั่งทางปกครอง แสดงในภาคผนวก ร

1.7.2 หากตรวจติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งฯ แล้วพบว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้แก่

- ไม่ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง จัดให้มี / แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด หรือ

- ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง จัดให้มี / แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด หรือ

- ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง จัดให้มี / แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด แต่น้ำทิ้งยังไม่ผ่านมาตรฐาน

การตรวจติดตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงว่า ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งได้พยายามปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่ อย่างไร มีการระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือไม่ รวมทั้งข้อเท็จจริงประการอื่นๆ เช่น ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งประสบภาวะทางเศรษฐกิจ เกิดอุบัติเหตุหรือภาวะความวุ่นวายทางสังคมหรือมีเหตุสุดวิสัยจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามคำสั่งฯ หรือไม่ และบันทึกข้อมูลลงในแบบตรวจสอบ เพื่อประกอบการพิจารณาออกคำสั่งปรับต่อไป

ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบ รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา ดำเนินมาตรการบังคับทางปกครอง

1.8 การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว หากปรากฏว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบจะเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษรายดังกล่าวต่อไป

ซึ่งผู้มีอำนาจในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองจะต้องเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งทางปกครอง โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะพิจารณาคิดคำนวณ อัตราค่าปรับบังคับการ กรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.8.1 หลักเกณฑ์การออกคำสั่งปรับ

(1) การออกคำสั่งปรับ กรณีมีการฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่ทำให้จัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

(1.1) การกำหนดอัตราค่าปรับ

การกำหนดอัตราค่าปรับบังคับการ ให้กำหนดอัตราค่าปรับเป็นรายวัน โดยพิจารณาจากประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำประกาศกรมควบคุมมลพิษเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษบางประเภท ได้แก่ อาคารบางประเภทและบางขนาด การเลี้ยงสุกร ที่ดินจัดสรร บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง รายละเอียดแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 อัตราค่าปรับบังคับการตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ

ที่	ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	อัตราค่าปรับ (บาท/วัน)
1	อาคารประเภท ก	2,000
2	อาคารประเภท ข	1,000
3	การเลี้ยงสุกรประเภท ก	2,000
4	การเลี้ยงสุกรประเภท ข	1,000
5	การเลี้ยงสุกรประเภท ค	200
6	ที่ดินจัดสรร (รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยพื้นที่จำหน่ายเกินกว่า 500 แปลงขึ้นไป)	2,000
7	ที่ดินจัดสรร (รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยพื้นที่จำหน่ายเกินกว่า 100 แปลง แต่ไม่เกิน 500 แปลง)	1,000
8	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	1,000
9	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย	500
10	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ก	300
11	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ข	500
12	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค (บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหาร)	300
13	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค (บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหาร หรือกินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร)	500
14	สถานบริการน้ำมัน ประเภท ก และ ประเภท ข	1,000

ที่มา : ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท

สำหรับประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษที่ยังไม่ได้มีการประกาศหลักเกณฑ์การปรับไว้เป็นการเฉพาะ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสามารถกำหนดจำนวนค่าปรับบังคับการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539²⁹ ในกรณีที่อยู่บังคับของคำสั่งทางปกครอง ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

(1.2) ระยะเวลาของการปรับ

การออกคำสั่งปรับ กรณีฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่ให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้คิดค่าปรับบังคับการโดยแบ่งออกเป็นสองช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ตั้งแต่ครบกำหนดคำสั่ง หรือครบกำหนดระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขยายออกไป จนถึงวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้รับหนังสือให้ชำระค่าปรับ แต่ไม่เกิน 30 วัน

ช่วงที่ 2 ตั้งแต่วันถัดจากวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้รับแจ้งคำสั่งต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรับทราบ

(2) การออกคำสั่งปรับ กรณีมีการฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่ให้ออสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

(2.1) การกำหนดอัตราค่าปรับ

การกำหนดอัตราค่าปรับบังคับการ ให้กำหนดอัตราค่าปรับเป็นรายวัน โดยพิจารณาจากประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ และการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแบ่งเป็น 3 กรณี ดังนี้

(2.1.1) กรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้คิดอัตราค่าปรับตามตารางที่ 2

(2.1.2) กรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดให้คิดค่าปรับบังคับการตามสัดส่วนของเนื้องานที่เหลือ โดยให้การตรวจสอบและการประเมินการก่อสร้างจริงของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบ ทั้งนี้ ค่าปรับบังคับการต้องไม่น้อยกว่าค่าปรับบังคับการกรณีที่อยู่บังคับของคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย รายละเอียดอัตราค่าปรับตามตารางที่ 3

(2.1.3) กรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่น้ำทิ้งยังคงไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ให้คิดอัตราค่าปรับตามตารางที่ 4

²⁹ กฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดว่า

ข้อ 1 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองในกรณีที่อยู่บังคับของคำสั่งทางปกครอง ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ได้แก่

(3) ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบเท่าปลัดกระทรวงหรืออธิบดี มีอำนาจกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองได้ไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาทต่อวัน สำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองทุกข้อที่หัวหน้าอำนาจ

ตารางที่ 2 อัตราค่าปรับบังคับการตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

ที่	ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	อัตราค่าปรับ (บาท/วัน)
1	อาคารประเภท ก	7,000
2	อาคารประเภท ข	5,000
3	การเลี้ยงสุกรประเภท ก	5,000
4	การเลี้ยงสุกรประเภท ข	3,500
5	การเลี้ยงสุกรประเภท ค	1,000
6	ที่ดินจัดสรร (รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยพื้นที่จำหน่ายเกินกว่า 500 แปลงขึ้นไป)	5,000
7	ที่ดินจัดสรร (รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยพื้นที่จำหน่ายเกินกว่า 100 แปลง แต่ไม่เกิน 500 แปลง)	5,000
8	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	2,000
9	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย	1,000
10	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ก	600
11	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ข	1,000
12	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค (บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหาร)	600
13	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค (บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหาร หรือกินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร)	1,000
14	สถานีบริการน้ำมัน ประเภท ก และ ประเภท ข	5,000

ที่มา : ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท

ตารางที่ 3 อัตราค่าปรับบังคับการตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษ ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด

ที่	ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	อัตราค่าปรับ (บาท/วัน)
1	อาคารประเภท ก	ตั้งแต่ 2,000 แต่ไม่เกิน 7,000
2	อาคารประเภท ข	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่เกิน 5,000
3	การเลี้ยงสุกรประเภท ก	ตั้งแต่ 2,000 แต่ไม่เกิน 5,000
4	การเลี้ยงสุกรประเภท ข	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่เกิน 3,500
5	การเลี้ยงสุกรประเภท ค	ตั้งแต่ 200 แต่ไม่เกิน 1,000
6	ที่ดินจัดสรร (รั้ววัดแบ่งเป็นแปลงย่อยพื้นที่จำหน่ายเกินกว่า 500 แปลงขึ้นไป)	ตั้งแต่ 2,000 แต่ไม่เกิน 5,000
7	ที่ดินจัดสรร (รั้ววัดแบ่งเป็นแปลงย่อยพื้นที่จำหน่ายเกินกว่า 100 แปลง แต่ไม่เกิน 500 แปลง)	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่เกิน 5,000
8	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่เกิน 2,000
9	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย	ตั้งแต่ 500 แต่ไม่เกิน 1,000
10	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ก	ตั้งแต่ 300 แต่ไม่เกิน 600
11	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ข	ตั้งแต่ 500 แต่ไม่เกิน 1,000
12	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค (บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหาร)	ตั้งแต่ 300 แต่ไม่เกิน 600
13	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค (บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อ เป็นอาหาร หรือกินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร)	ตั้งแต่ 500 แต่ไม่เกิน 1,000
14	สถานีบริการน้ำมัน ประเภท ก และ ประเภท ข	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่เกิน 5,000

ที่มา : ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท

ตารางที่ 4 อัตราค่าปรับบังคับการตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษ ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่น้ำก็ยังคงไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ที่	ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	อัตราค่าปรับ (บาท/วัน)
1	อาคารประเภท ก	2,000
2	อาคารประเภท ข	1,000
3	การเลี้ยงสุกรประเภท ก	2,000
4	การเลี้ยงสุกรประเภท ข	1,000
5	การเลี้ยงสุกรประเภท ค	200
6	ที่ดินจัดสรร (รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยพื้นที่จำหน่ายเกินกว่า 500 แปลงขึ้นไป)	2,000
7	ที่ดินจัดสรร (รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยพื้นที่จำหน่ายเกินกว่า 100 แปลง แต่ไม่เกิน 500 แปลง)	1,000
8	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	2,000
9	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย	1,000
10	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ก	600
11	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ข	1,000
12	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค (บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหาร)	600
13	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค (บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหาร หรือกินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร)	1,000
14	สถานีบริการน้ำมัน ประเภท ก และ ประเภท ข	1,000

ที่มา : ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท

(2.2) ระยะเวลาของการปรับ

(2.2.1) กรณีที่ 1 ไม่ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด และ กรณีที่ 2 ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด

“ให้คิดค่าปรับบังคับการตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จนถึงวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ”

(2.2.2) **กรณี 3** ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่กำหนด แต่น้ำทิ้งยังคงไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้คิดค่าปรับบังคับการ โดยแบ่งออกเป็น สองช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ สั่งให้ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้จนถึงวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งแต่ไม่เกิน 30 วัน

ช่วงที่ 2 ตั้งแต่วันถัดจากวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้รับแจ้ง คำสั่งต่อไปทุกวันจนถึงวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้ว

1.8.2 หลักเกณฑ์การลดหย่อนค่าปรับบังคับการ

ในการกำหนดอัตราค่าปรับตามข้อ (1.1) และ (2.1) นั้น ให้พิจารณาเหตุอันควรลดหย่อน โดยให้ลด ค่าปรับบังคับการได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบ กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งมีความพยายามปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว แต่น้ำทิ้งยังคงมีลักษณะไม่เป็นไปตาม ค่ามาตรฐานที่กำหนด

(2) ผู้อยู่ในบังคับคำสั่งประสบภาวะทางเศรษฐกิจ

(3) เกิดอุบัติเหตุหรือภาวะความวุ่นวายของสังคมจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษ แต่ไม่ถึงขั้นเป็นเหตุสุดวิสัย

(4) เหตุอื่น ๆ ที่กระทบต่อการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

1.8.3 การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซ้ำอีก

ภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ หรือ หมดเหตุที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย หากผู้อยู่ในบังคับ คำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซ้ำอีก และให้เพิ่มค่าปรับบังคับการอีกร้อยละห้าสิบ

1.8.4 การงดเว้นคำสั่งปรับ

ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษได้

เหตุสุดวิสัย หมายความว่า เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นก็ดี จะให้ผลพิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้ แม้กระทั่งบุคคลผู้ต้องประสบเหตุหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จาก บุคคลในฐานะหรือภาวะเช่นนั้น เช่น ภัยธรรมชาติ สงคราม หรือการจลาจล

(ซึ่งหมายความว่า เหตุใดๆ ที่จะเกิดขึ้นหรือจะส่งผลพิบัติตามมา โดยเป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้แม้ว่า บุคคลผู้ต้องประสบเหตุหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้กระทำการด้วยความระมัดระวังตามสมควรที่คาดหมายได้จาก บุคคลในฐานะเช่นนั้น หรือในภาวะเช่นนั้นแล้ว เช่น ภัยธรรมชาติ สงคราม หรือการจลาจล)

1.8.5 กำหนดระยะเวลาในการชำระค่าปรับบังคับการและสถานที่รับชำระค่าปรับบังคับการ

คำสั่งปรับจะต้องแจ้งกำหนดเวลาให้ผู้รับคำสั่งปรับมาชำระค่าปรับ พร้อมทั้งระบุสถานที่สำหรับชำระค่าปรับบังคับการไว้ในคำสั่งปรับฉบับดังกล่าวด้วย

- ผู้รับคำสั่งปรับจะต้องมาชำระค่าปรับบังคับการภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งปรับ
- ผู้รับคำสั่งปรับจะต้องชำระค่าปรับบังคับการกับหน่วยงานผู้ทำคำสั่ง ซึ่งหน่วยงานมีหน้าที่ต้องนำส่งเงินค่าปรับบังคับการดังกล่าวไปยังกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เพื่อนำเข้าเป็นรายได้

ตัวอย่างหนังสือคำสั่งปรับทางปกครอง แสดงในภาคผนวก ก

1.8.6 การติดตามให้ชำระค่าปรับบังคับการ

เป็นการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้ออกคำสั่งปรับ และ

(1) ผู้รับคำสั่งปรับไม่ยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับและไม่มาชำระค่าปรับบังคับการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งปรับ หรือ

(2) ผู้รับคำสั่งปรับยื่นอุทธรณ์เกินกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งและเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้รับคำสั่งปรับทราบแล้ว แต่ผู้รับคำสั่งปรับไม่ชำระค่าปรับบังคับการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือ

(3) ผู้รับคำสั่งปรับยื่นอุทธรณ์คำสั่งซึ่งต่อมาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยยืนยันให้มาชำระค่าปรับบังคับการ แต่ผู้รับคำสั่งปรับไม่มาชำระค่าปรับบังคับการตามคำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือ

(4) ผู้รับคำสั่งปรับไม่ชำระค่าปรับบังคับการตามคำสั่งยกเลิกการทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับและขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

ในกรณีดังกล่าวข้างต้น เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งต้องมีหนังสือแจ้งให้ชำระค่าปรับบังคับการทุกสัปดาห์

ตัวอย่างหนังสือแจ้งยืนยันให้ชำระค่าปรับบังคับการ แสดงในภาคผนวก ค

สำหรับการออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานของอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ กรณีที่ละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียและลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 82 (3) นั้น เป็นกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษใช้อำนาจออกคำสั่งปรับอันเป็นสภาพบังคับของการฝ่าฝืนหรือละเว้นไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดในมาตรา 92 ซึ่งมีลักษณะเป็นบทบัญญัติกำหนดสภาพบังคับให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษละเว้นไม่ให้อุปกรณ์และเครื่องมือของตนทำการควบคุม บำบัด หรือกำจัดมลพิษ และลักลอบปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก จะต้องเสียค่าปรับรายวัน มิใช่การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงออกคำสั่งปรับตามมาตรา 82 (3) ได้โดยไม่ต้องแจ้งเตือนเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษก่อนที่จะออกคำสั่ง³⁰

³⁰ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ปฏิบัติตามมาตรา 70 และมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่องเสร็จที่ 475/2548

1.8.7 การทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ

การทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ หมายความว่า การหยุดการบังคับค่าปรับบังคับการของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับไว้ เพื่อให้ผู้รับคำสั่งปรับจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้อำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับ กรณีที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้อุทธรณ์คำสั่งปรับ

การทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับ เป็นการใช้อำนาจตามความในมาตรา 63/2 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีรายละเอียดดังนี้

(1) ขั้นตอนการพิจารณาคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ

(1.1) กรณีผู้รับคำสั่งปรับได้ชำระค่าปรับบังคับการตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครองหรือถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้ขยายระยะเวลาออกไป จนถึงวันที่ได้รับคำสั่งปรับครบถ้วนแล้ว และได้มีหนังสือขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ พร้อมจัดส่งแผนและระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง

(1.2) ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องว่ามีเหตุผลเหมาะสมเพียงพอและรับฟังได้หรือไม่ อย่างไร โดยตรวจสอบจากเอกสารหลักฐานต่างๆ ได้แก่ แผนและระยะเวลาในการดำเนินงาน สัญญาว่าจ้างผู้รับจ้างบำบัดน้ำเสีย หลักฐานค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ภาพถ่ายการดำเนินงาน แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน และรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ ความเห็นของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ผู้ตรวจสอบผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

(1.3) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับตรวจสอบเอกสารหลักฐานครบถ้วนและเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ ให้มีหนังสือขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับแจ้งให้ผู้รับคำสั่งปรับทราบ หากเอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วนเพียงพอให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งแจ้งให้ผู้รับคำสั่งปรับจัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาทุเลาการปรับต่อไป

(1.4) ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง แจ้งให้ผู้รับคำสั่งปรับทราบว่า หากผู้รับคำสั่งทางปกครองไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับไว้ได้จะต้องชำระค่าปรับบังคับการเป็นรายวันตลอดระยะเวลาที่มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับไว้ จนถึงวันที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบและยืนยันให้ชำระค่าปรับบังคับการ แสดงในภาคผนวก ณ

(2) การกำหนดระยะเวลาทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ

(2.1) กรณีเป็นการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับไว้ได้ไม่เกิน 120 วัน และกรณีเป็นการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับไว้ได้ไม่เกิน 90 วัน

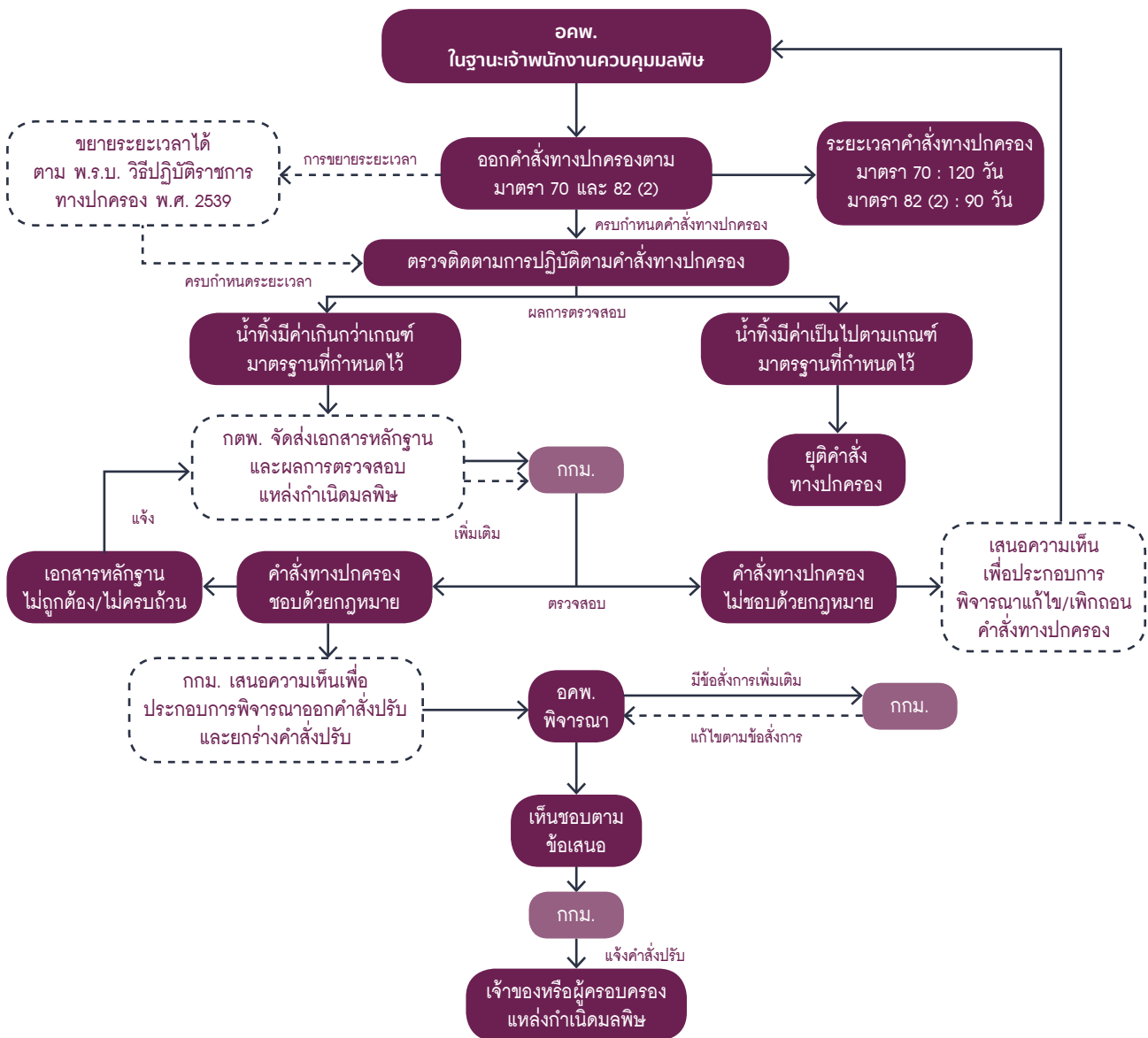
(2.2) กรณีมีสัญญาจ้างเพื่อดำเนินการตามมาตรา 70 หรือมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งหากสัญญาจ้างดังกล่าวมีระยะเวลาการดำเนินการตามสัญญาจ้างเกินกว่า 120 วัน หรือ 90 วันแล้วแต่กรณี ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับโดยมีระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างนั้น

ทั้งนี้ ให้ผู้รับคำสั่งปรับรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามสัญญาจ้างต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับทราบทุกเดือน

(3) การยกเลิกการทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ

กรณีที่มีการตรวจสอบหลังครบกำหนดทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีหนังสือแจ้งยกเลิกการทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ และให้ผู้รับคำสั่งปรับมาชำระค่าปรับบังคับการเป็นรายวันตลอดระยะเวลาที่มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับไว้ จนถึงวันที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบขั้นตอนการออกคำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แสดงในแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 ขั้นตอนการออกคำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ที่มา : แนวทางการใช้มาตรการบังคับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ กองกฎหมาย กรมควบคุมมลพิษ

1.8.8 การอุทธรณ์คำสั่งปรับ

การอุทธรณ์คำสั่งปรับ หมายความว่า การโต้แย้งคัดค้านหรือไม่เห็นด้วยกับคำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เพื่อให้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งปรับ และเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ที่ถูกกระทำความผิดจากการออกคำสั่งปรับ เพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งได้ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของตนที่ได้ออกไปแล้ว เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นกับผู้อุทธรณ์ซึ่งถูกกระทำความผิดให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการเช่นเดียวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา 63/5 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับ

(1) เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับต้องกำหนดให้ผู้รับคำสั่งมาชำระค่าปรับบังคับการภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งปรับ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งปรับ หากผู้รับคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งปรับ สามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งปรับดังกล่าว

(2) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับได้รับคำอุทธรณ์จากผู้อุทธรณ์แล้ว จะตรวจสอบคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตรวจสอบว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำอุทธรณ์และได้ยื่นคำอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ หากผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นคำอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดอันเนื่องมาจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอันมีอาจกล่าวได้ว่า (ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น) ก็อาจจะพิจารณารับคำอุทธรณ์ล่าช้าดังกล่าวไว้พิจารณาได้ แต่ถ้าไม่ปรากฏว่ามีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอันมีอาจกล่าวได้ว่า เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับจะไม่รับคำอุทธรณ์ล่าช้านั้นไว้พิจารณา และให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบผลการพิจารณา

(3) กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์

เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับ จะต้องพิจารณาและทบทวนคำสั่งปรับจากปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเหมาะสมของการทำคำสั่งปรับ ซึ่งการพิจารณาอุทธรณ์ไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของผู้อุทธรณ์ด้วยเหตุนี้ เมื่อได้พิจารณาจากคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว หากพบว่ายังมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไม่ครบถ้วน หรือในกรณีที่ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็สามารถขอให้ผู้อุทธรณ์จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงและแสวงหาเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมได้ นอกจากนี้ การพิจารณาทบทวนคำสั่งปรับยังต้องคำนึงถึงผลการดำเนินงานของผู้อุทธรณ์ในการปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เป็นต้นว่าค่าก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย หรือค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม แก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย และระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษของผู้อุทธรณ์ ผลการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้ง ฐานะทางการเงินของผู้อุทธรณ์ พื้นที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษ ภาวะทางเศรษฐกิจ หรือเหตุสุดวิสัยต่างๆ เช่น ภัยธรรมชาติซึ่งเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้รับคำสั่งไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ รวมถึงข้อมูลอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อประกอบการพิจารณาทบทวนคำสั่งปรับให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเป็นธรรมต่อไป

กรณีนี้ที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับ พิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว

ก. เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ทั้งหมด ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับ และมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ภายในกำหนดระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ตามมาตรา 45 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

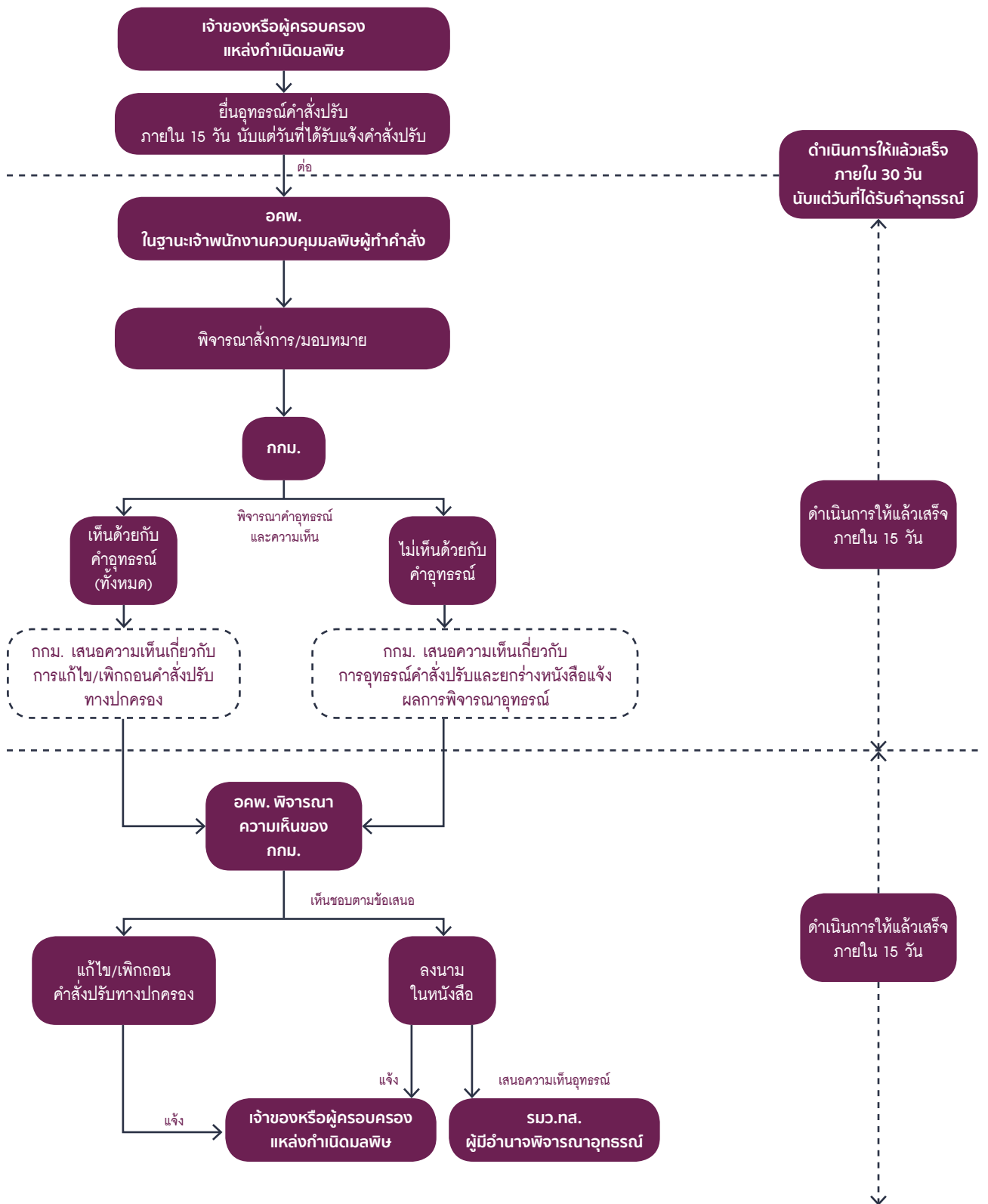
ข. ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ทั้งหมด ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ภายในกำหนดระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ตามมาตรา 45 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในกำหนดระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์

ค. ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์บางส่วน ให้เสนอความเห็นในส่วนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพร้อมเหตุผล ไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ และมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในกำหนดระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์

เมื่อผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับแล้วเสร็จ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งแจ้งมายังเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับทราบ เพื่อให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แสดงในแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ที่มา : แนวทางการใช้มาตรการบังคับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ กองกฎหมาย กรมควบคุมมลพิษ

1.8.9 การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือให้จัดการแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย และไม่ชำระเงินค่าปรับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้ถูกต้อง ครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยวิธีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้น และนำขายทอดตลาด ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

(1) การแจ้งเตือนให้ชำระค่าปรับบังคับการ

ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีหนังสือแจ้งเตือนไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่งให้นำเงินมาชำระค่าปรับบังคับการภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเตือนดังกล่าว โดยหนังสือเตือนจะต้องระบุจำนวนเงินที่ต้องชำระ และระบุข้อความว่าถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน ผู้มีอำนาจสั่งยึดและอายัด มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน และนำขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วนได้

(2) การดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบข้อมูลของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่ง ได้แก่ ภูมิลำเนาที่เคยอยู่อาศัยและภูมิลำเนาปัจจุบัน หรือสถานที่ตั้งของบริษัทหรือนิติบุคคล โดยประสานไปยังเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่งโดยเร็ว โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

(2.1) มีหนังสือสอบถามสถาบันการเงิน สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์เครดิตยูเนียน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรมที่ดิน กรมการขนส่งทางบก กรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมทรัพย์สินที่มีทะเบียนเกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่ง และหากไม่ได้รับความร่วมมือโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจพิจารณาดำเนินการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 368 แก่บุคคลผู้ไม่ให้ความร่วมมือฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวโดยสมควร

(2.2) มีหนังสือขอให้นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายระงับการจดทะเบียนหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่งไว้เป็นการชั่วคราวเท่าที่จำเป็น เนื่องจากมีเหตุขัดข้องที่ทำให้ไม่อาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินได้ทันที และเมื่อเหตุขัดข้องสิ้นสุดลงให้แจ้งยกเลิกหนังสือดังกล่าว

(2.3) ในการสืบหาทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจร้องขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดหรือหน่วยงานอื่นดำเนินการสืบหาแทนได้ และหากจำนวนค่าปรับบังคับการมีมูลค่าตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป หรือตามมูลค่าที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยกฎกระทรวง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจมอบหมายให้เอกชนสืบหาทรัพย์สินแทนได้ โดยหลักเกณฑ์การคัดเลือกบริษัทเอกชนที่สืบหาทรัพย์สิน และจำนวนค่าตอบแทนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2.4) กรณีเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาในคดีอื่น ได้มีการยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องอื่นใดของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่ง เพื่อนำเงินมาชำระตามคำพิพากษาให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งให้ชำระเงินค่าปรับบังคับการ มีสิทธิขอเข้าเฉลี่ยทรัพย์สินได้เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาอื่น

(2.5) ดำเนินการอื่นใดเพื่อการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่ง ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ

(3) การดำเนินการยึด การอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัดและขายทอดตลาด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และหากมีกรณีใดที่กฎกระทรวงไม่ได้กำหนดไว้ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ดังนี้

(3.1) การดำเนินการยึดทรัพย์สิน

(3.1.1) การยึดทรัพย์สินให้ดำเนินการในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก ในวันทำการงานปกติ เว้นแต่กรณีมีเหตุฉุกเฉิน โดยได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งยึดและอายัด

(3.1.2) ก่อนทำการยึดทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแสดงบัตรประจำตัว เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ถ้าไม่ปรากฏตัวให้แสดงต่อบุคคลที่อยู่ในสถานทีนั้นและรีบแจ้งการยึดทรัพย์สินให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษยึดทรัพย์สินเฉพาะที่ระบุไว้ในประกาศยึดทรัพย์สินเท่านั้น กรณีทรัพย์สินที่ยึดมีผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วม ให้แจ้งการยึดทรัพย์สินให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมทราบด้วย

(3.1.3) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดำเนินการยึดทรัพย์สินด้วยความสุภาพ และระมัดระวัง ไม่ให้เกิดความเสียหายเกินกว่าที่จำเป็น ถ้ามีผู้ขัดขวางให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษชี้แจงแต่โดยดีก่อน ถ้าผู้นั้นยังขัดขวางอีกให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อยึดทรัพย์สินจนได้

(3.1.4) กรณีทรัพย์สินนั้นไม่อาจยึดได้ตามกฎหมาย เช่น มีชื่อบุคคลอื่นเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทะเบียน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรีบรายงานต่อผู้มีอำนาจพิจารณาเพื่อสั่งการต่อไป

(3.1.5) เมื่อยึดทรัพย์สินมาแล้ว ปรากฏว่าทรัพย์สินที่ยึดมีชื่อบุคคลอื่นเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทะเบียน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรีบรายงานต่อผู้มีอำนาจพิจารณาเพื่อพิจารณาก่อนการยึดทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

(3.1.6) เมื่อยึดทรัพย์สินเสร็จแล้ว ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษปิดประกาศยึดทรัพย์สินไว้ ณ สถานที่ยึดโดยเปิดเผย

(3.1.7) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งตามวิธีที่เห็นสมควรว่า ได้มีการยึดทรัพย์สินแล้ว

(3.1.8) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จัดทำบัญชียึดทรัพย์สินและลงรายมือชื่อพร้อม วัน เดือน ปี ไว้เป็นหลักฐาน

(3.2) การอายัดทรัพย์สิน

(3.2.1) การอายัดทรัพย์สินให้อายัดได้เพียงไม่เกินกว่าจำนวนค่าปรับบังคับการที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่งจะต้องชำระ เว้นแต่ทรัพย์สินที่อายัดนั้นไม่อาจแบ่งแยกได้

(3.2.2) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจัดทำคำสั่งอายัดทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ และให้ส่งอายัดทรัพย์สินให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งต้องรับผิดชอบชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้น

(3.2.3) การพิจารณาสิ่งอายุัด ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องขอให้ชำระเงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสิ่งอายุัดได้ โดยคำสั่งอายุัดนั้นต้องระบุข้อห้าม ดังนี้

- ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจำหน่ายสิทธิเรียกร้องตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น
- ห้ามบุคคลภายนอกชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายในกำหนดเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งอายุัด

(3.3) การขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(3.3.1) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจัดทำร่างประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินแสดงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขายให้ครบถ้วนพร้อมแนบสำเนาคำสั่งยึดทรัพย์สิน ประกาศยึดทรัพย์สิน บัญชียึดทรัพย์สิน และเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

(3.3.2) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยให้มีหน้าที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน ประกอบด้วย ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการ เป็นประธานกรรมการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการหรือตำแหน่งประเภททั่วไปไม่ต่ำกว่าระดับปฏิบัติการ เป็นกรรมการอีกไม่น้อยกว่า 4 คน ทั้งนี้ ในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ต้องมีคณะกรรมการฯ ทำหน้าที่จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน

(3.3.3) การกำหนดวันขายทอดตลาดทรัพย์สินแต่ละครั้งให้กำหนดวันขายไม่น้อยกว่า 4 คราว โดยกำหนดวันขายคราวแรกไม่น้อยกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือนนับแต่วันที่ลงประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สิน และคราวต่อไป ไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันกำหนดขายคราวก่อน เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วนคณะกรรมการฯ อาจขายทอดตลาดทรัพย์สินได้เมื่อพ้นระยะเวลาอย่างน้อย 15 วัน นับแต่วันที่ทรัพย์สิน หรือกรณีของสดของเสียได้ ให้คณะกรรมการฯ นำออกขายได้ทันทีโดยวิธีออกขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นตามสมควร

(3.3.4) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจัดส่งประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่จะขายสถานที่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่เห็นสมควร ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดทรัพย์สินไม่น้อยกว่า 7 วัน หรือกรณีเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเห็นสมควรจะลงประกาศโฆษณาการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือทางวิทยุกระจายเสียง หรือทางโทรทัศน์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

(3.3.5) เมื่อการขายทอดตลาดทรัพย์สินบริบูรณ์โดยผู้ทอดตลาดตกลงขายโดยวิธีเคาะไม้หรือแสดงกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้ว ให้ทำสัญญาขายทอดตลาด ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงินหรือไม่วางเงินมัดจำหรือวางเงินมัดจำไว้แล้ว แต่ไม่ชำระเงินส่วนที่เหลือภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการฯ ริบเงินมัดจำ (ถ้ามี) และเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดใหม่ โดยแจ้งให้ผู้ซื้อเดิมทราบกำหนดวันและเวลาขายด้วย เมื่อขายได้เงินเท่าใด เหลือเงินสุทธิไม่คุ้มราคาขายทอดตลาดครั้งก่อนเท่าใด ให้เรียกร้องผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ขาดนั้น

(3.3.6) เมื่อคณะกรรมการฯ ขายทอดตลาดแล้ว ให้รายงานผลการขายทอดตลาดต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่มีการขายทอดตลาด กรณีไม่อาจขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ยึดหรืออายุัดได้ ให้รายงานเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

(3.3.7) การโอนและการส่งมอบทรัพย์สินที่ขายทอดตลาด

- กรณีสังหาริมทรัพย์ เมื่อผู้ซื้อชำระเงินครบถ้วนให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้ผู้ซื้อ
- กรณีสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมาย เมื่อผู้ซื้อชำระเงินครบถ้วน ให้แจ้งเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบทะเบียนสิทธิและนิติกรรม หรือนายทะเบียนแห่งท้องที่ หรือนายทะเบียนทรัพย์สินแล้วแต่กรณี เพื่อจดทะเบียนโอนหรือแก้ทะเบียนต่อไป

(4) การอุทธรณ์หรือคัดค้านการยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(4.1) การอุทธรณ์หรือคัดค้านการยึดทรัพย์สิน

การอุทธรณ์หรือคัดค้านการยึดทรัพย์สินให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเมื่อได้รับคำสั่งดังกล่าวแล้วให้งดการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นไว้ก่อน โดยขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

(4.2) การอุทธรณ์หรือคัดค้านการอายัดทรัพย์สิน

การอุทธรณ์หรือคัดค้านการอายัดทรัพย์สินให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

กรณีไม่มีการอุทธรณ์หรือคัดค้านการอายัดทรัพย์สิน หรือมีการอุทธรณ์หรือคัดค้านการอายัดทรัพย์สินและมีการวินิจฉัยให้ยกคำอุทธรณ์หรือคำคัดค้านดังกล่าวแล้ว หากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายัดทรัพย์สินให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษพิจารณาดำเนินคดีแพ่งต่อไป

(4.3) การคัดค้านการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

การคัดค้านการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้รับคำร้องแล้ว ให้พิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำร้องทราบต่อไป

(5) การถอนการยึดหรือถอนการอายัด หรือยุติการขายทอดตลาด

กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้มาชำระเงินค่าปรับบังคับการโดยถูกต้องครบถ้วนหรือวางเงินประกันเป็นจำนวนพอชำระเงินค่าปรับแล้ว ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษพิจารณาถอนการยึดหรือถอนการอายัด หรือยุติการขายทอดตลาด

** หมายเหตุ **

บทบัญญัติในเรื่องการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาดตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 กำหนดให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลใช้บังคับวันที่ 24 พฤศจิกายน 2562)

1.9 การดำเนินการทางปกครองกับหน่วยงานราชการ

สำหรับการดำเนินการทางปกครองกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นของหน่วยงานราชการให้ดำเนินการโดยเทียบเคียงกับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการกับกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษของเอกชน เนื่องจากมาตรา 63/1 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

จะกำหนดว่า "การบังคับทางปกครองไม่ใช่บังคับกับหน่วยงานของรัฐด้วยกัน เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น" โดยในขั้นตอนการแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน และการออกคำสั่งทางปกครอง ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ และหนังสือขอความร่วมมือให้ปฏิบัติตามกฎหมายไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือหน่วยงานที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น และตรวจติดตามเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการก่อสร้าง หรือปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดมลพิษ หากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว ยังไม่สามารถปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ให้มีหนังสือแจ้งไปยังหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและมีอำนาจกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หากยังไม่สามารถปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาในลำดับที่สูงขึ้นไปรับทราบ เพื่อขอความร่วมมือกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด และอาจพิจารณาใช้กลไกตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 13 (10) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าสงสัยว่าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงและการประสานงานโดยใช้กลไกของคณะกรรมการควบคุมมลพิษตามมาตรา 53 (8) ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจหน้าที่ประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชน เพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษ

2. แนวทางการดำเนินคดีอาญา

2.1 ในการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 82 (1) ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ถือเป็นความผิดมีโทษตามมาตรา 108 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่บัญญัติว่า "ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 82 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

2.2 กรณีเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ออกคำสั่งตามมาตรา 70 หรือ 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 แล้วปรากฏว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 ที่บัญญัติว่า "ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวันหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

2.3 กรณีที่พบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีบทลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ตามแต่กรณี ดังนี้

มาตรา 104 "เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ความผิดมาตรานี้เป็นกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่ดำเนินการ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 80 โดยสิ้นเชิง เช่น ไม่จัดเก็บสถิติข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียไว้ 2 ปี ไม่จัดเก็บสถิติข้อมูล ไม่บันทึก หรือรายงานตามที่กฎกระทรวงกำหนด เป็นต้น

มาตรา 106 "เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย ผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ความผิดกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา 80 บางกรณี เป็นต้นว่า จัดเก็บสถิติข้อมูลตามแบบ ทส.1 แต่ไม่จัดส่งรายงานตามแบบ ทส.2 หรือจัดส่งรายงานตามแบบ ทส.2 แต่ไม่จัดเก็บสถิติข้อมูลตามแบบ ทส.1

มาตรา 107 “ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ความผิดกรณีผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบันทึกหรือรายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ เช่น บันทึกสถิติ ข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียโดยแสดงข้อความเท็จ เป็นต้น

ทั้งนี้ กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงดังกล่าวรายงานเท็จ อาจมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 137 ที่กำหนดว่า “ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ด้วย

ขั้นตอนการดำเนินคดีกรณีที่พบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 80 และกฎกระทรวง

2.3.1 ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลพยานหลักฐาน

เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา 82 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เข้าตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอกเขตที่ตั้งตามมาตรา 69 นอกจากดำเนินการตรวจสอบ และเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อตรวจสอบว่ามี การระบายน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ จะต้องดำเนินการตรวจสอบว่าแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวมีการดำเนินการตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 80 หรือไม่ หากปรากฏข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบพบว่า มีการดำเนินการที่เข้าข่ายองค์ประกอบความผิด ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้เข้าตรวจแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นบันทึกข้อเท็จจริงในแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษถึงการฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 80 เพื่อใช้เป็นหลักฐานการแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ตรวจสอบว่าแหล่งกำเนิดมลพิษมีการเก็บสถิติข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน (ทส.1) ตามมาตรา 80 และกฎกระทรวง หรือไม่ อย่างไร ซึ่งสามารถขอตรวจสอบเอกสารการบันทึกสถิติ ข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามที่กฎหมายกำหนดได้ในขณะที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเข้าตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษตามอำนาจหน้าที่มาตรา 82 (1) และบันทึกข้อเท็จจริงผลการตรวจสอบไว้ให้ครบถ้วน

(2) ให้ตรวจสอบว่าแหล่งกำเนิดมลพิษมีการรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (ทส. 2) ตามมาตรา 80 และกฎกระทรวง หรือไม่ อย่างไร โดยสอบถามและรวบรวมหลักฐานการส่งรายงานจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หากแหล่งกำเนิดมลพิษไม่สามารถแสดงหลักฐานการรายงาน ทส. 2 ในขณะที่ตรวจสอบได้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษแสดงหลักฐานว่า มีการส่งรายงานภายใน 7 วัน ทั้งนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องบันทึกเอกสารที่ต้องการพร้อมกำหนดระยะเวลาการส่งเอกสารดังกล่าวไว้ในตอนท้ายแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย หากครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้แจ้งไว้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอเรื่องเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

2.3.2 ขั้นตอนการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อเจ้าพนักงานสอบสวน

(1) เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อประกอบการร้องทุกข์กล่าวโทษแล้ว ให้เสนอเรื่องที่จะดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษดังกล่าวพร้อมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต่อหัวหน้าส่วนราชการ ที่ตนสังกัด เพื่อสั่งการและมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจ้งความดำเนินคดีโดยทำเป็นหนังสือมอบอำนาจอย่างเป็นทางการจากหัวหน้าส่วนราชการให้กับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการดังกล่าว

ตัวอย่างหนังสือมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจ้งความดำเนินคดี แสดงในภาคผนวก ด

(2) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ไปแจ้งความดำเนินคดีต้องศึกษาข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ ประกอบกับ ข้อหาตามกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมเตรียมบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน หรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบัตรประจำตัวพนักงานของรัฐหรือบัตรประจำตัวประชาชน และหนังสือมอบอำนาจจากหัวหน้าส่วนราชการ ในท้องที่เกิดเหตุ เพื่อใช้แสดงต่อพนักงานสอบสวนว่าเป็นบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้มาแจ้งความ

(3) การร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินการแจ้งความ ณ ท้องที่ที่พบเหตุการณ์กระทำความผิดนั้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

(3.1) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปากคำตามข้อเท็จจริงที่ได้ตรวจพบตลอดจนแสดงข้อกฎหมายที่จะดำเนินคดีต่อพนักงานสืบสวนสอบสวน

(3.2) หลังเสร็จการให้คำให้การ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต้องอ่านบันทึกคำให้การอย่างละเอียด ให้ตรงข้อเท็จจริงก่อนลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การของพนักงานสอบสวน

(3.3) รอเจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี

(3.4) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบความถูกต้องบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดีก่อนลงลายมือชื่อ

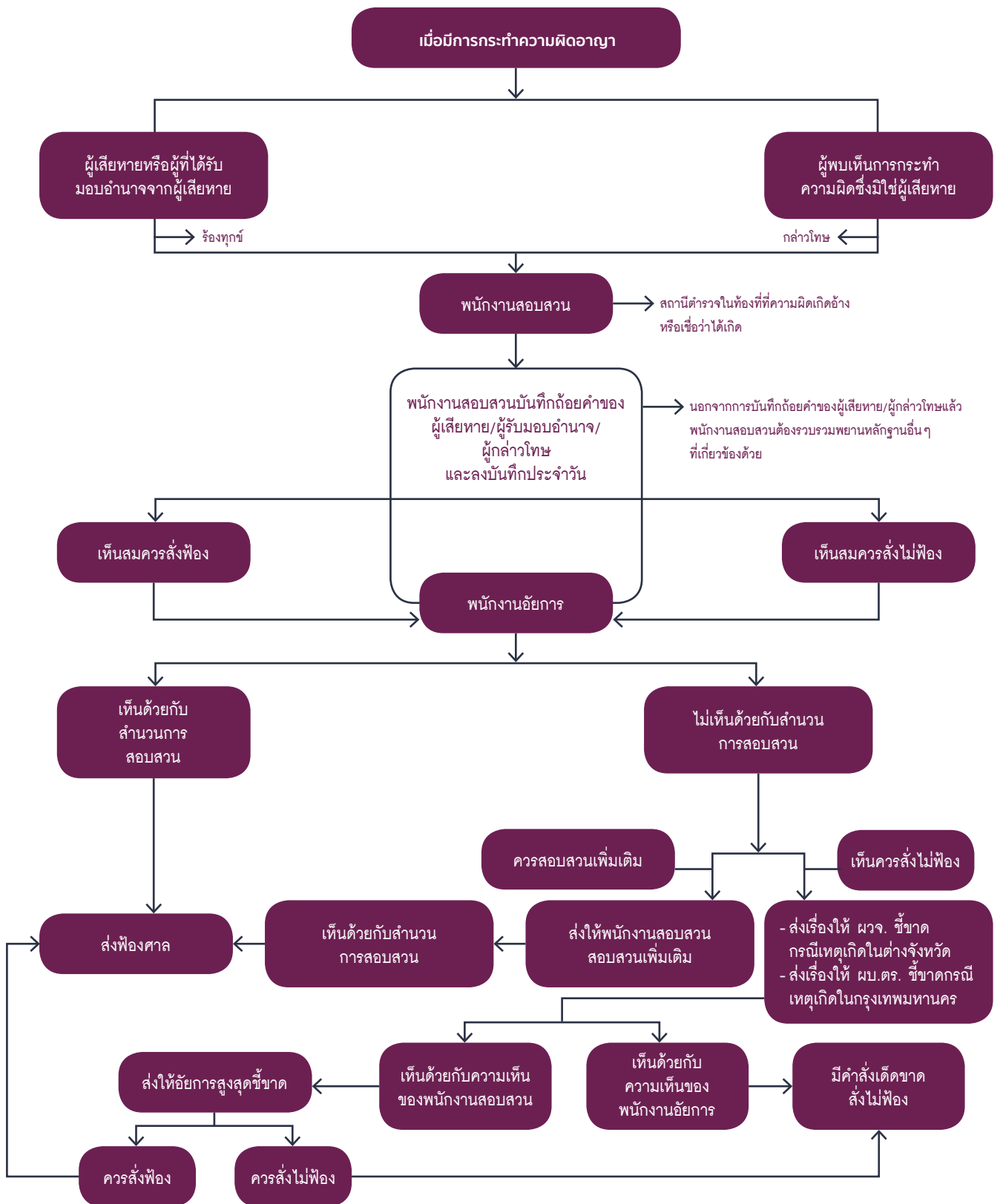
(3.5) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ขอใบรับเรื่องราวร้องทุกข์หรือสำเนาบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดีเพื่อใช้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

(4) เมื่อปฏิบัติตามขั้นตอนการร้องทุกข์กล่าวโทษกับเจ้าพนักงานสอบสวนเสร็จสิ้นให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนำไปรับเรื่องราวร้องทุกข์กล่าวโทษหรือสำเนาบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อทราบโดยเร็วและเมื่อคดีสิ้นสุดแล้วให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น รายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการ และบันทึกประวัติผู้กระทำผิด

ขั้นตอนการร้องทุกข์หรือการกล่าวโทษ แสดงในแผนภาพที่ 7

สำหรับกรณีหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามมาตรา 80 แม้ว่าจะไม่มีข้อห้ามให้ส่วนราชการดำเนินคดีอาญากับส่วนราชการด้วยตนเองก็ตาม อย่างไรก็ตาม ควรใช้มาตรการทางการบริหารผ่านระบบบังคับบัญชาเช่นเดียวกับการออกคำสั่งทางปกครองกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นของหน่วยงานรัฐตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการร้องทุกข์หรือการกล่าวโทษ

ที่มา : แนวทางการใช้มาตรการบังคับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ กองกฎหมาย กรมควบคุมมลพิษ

ทั้งนี้ กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง และตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการของระบบบำบัดน้ำเสียรวม มีการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมโดยถูกต้อง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องจัดทำแบบรายงาน ทส.1 และ ทส.2 ตามกฎกระทรวงฯ หรือไม่นั้น มีแนวทางประกอบการพิจารณาดังนี้

1) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมโดยได้รับอนุญาตให้มีการเชื่อมต่อท่อเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมและเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษยินยอมที่จะเสียค่าบริการบำบัดน้ำเสียตามอัตราที่กำหนด กรณีนี้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ต้องจัดทำแบบรายงาน ทส.1 และ ทส.2

2) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้ดำเนินการบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นก่อนที่จะระบายน้ำเสียดังกล่าวเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม เนื่องจากในพื้นที่ให้บริการของระบบบำบัดน้ำเสียรวมดังกล่าวมีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้ต้องดำเนินการบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นก่อนที่จะระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมได้ กรณีนี้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ต้องจัดทำแบบรายงาน ทส.1 และ ทส.2 ซึ่งเทียบเคียงกับกรณีโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม และระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของนิคมอุตสาหกรรม

3) แหล่งกำเนิดมลพิษมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองและมีความประสงค์จะทำการบำบัดน้ำเสียด้วยตนเองให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด แม้ว่าจะได้ระบายน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดดังกล่าวลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะซึ่งรวบรวมน้ำทิ้งเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม และเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีการเสียค่าเชื่อมต่อท่อก็ตาม แต่กรณีนี้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษยังมีหน้าที่ต้องจัดทำแบบรายงาน ทส.1 และ ทส.2

กรณีศึกษาที่

1

กรณีกรมควบคุมมลพิษตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับร้านอาหารแห่งหนึ่ง ซึ่งร้านอาหารดังกล่าวได้ฟ้องศาลปกครองว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

1. รายละเอียดการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีดังนี้

1.1 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้ตรวจสอบการจัดการน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้งของร้านอาหารแห่งหนึ่ง เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554 พบว่า ร้านอาหารดังกล่าวมีพื้นที่ประกอบการตามใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร (แบบ สอ.3) เท่ากับ 4,800 ตารางเมตร เข้าข่ายอาคารประเภท ก. มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อดักไขมัน 1 ชุด มีการระบายน้ำทิ้ง 1 จุด จึงได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งมาตรวจสอบ พบว่ามีค่าบีโอดี เท่ากับ 511 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย เท่ากับ 874 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าซัลไฟด์ เท่ากับ 4.69 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าน้ำมันและไขมัน เท่ากับ 335 มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีเคเอ็น เท่ากับ 46.9 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งเกินค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดจึงได้มีหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ซึ่งร้านอาหารดังกล่าว ไม่ได้ใช้สิทธิโต้แย้งแต่อย่างใด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงมีหนังสือคำสั่งลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2554 สั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารดังกล่าว จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 90 วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ หากฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ต้องชำระค่าปรับไม่เกินวันละ 2,000 บาท ทั้งเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้รับคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2554 ซึ่งครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2554

1.2 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตรวจสอบติดตามการปฏิบัติตามคำสั่ง เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2554 ปรากฏว่าร้านอาหารดังกล่าวยังไม่มีการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียแต่อย่างใด จึงเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากรายระบายน้ำทิ้งมาตรวจสอบ เนื่องจากไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งได้ พบว่า มีค่าบีโอดี เท่ากับ 260 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย เท่ากับ 81 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าซัลไฟด์ เท่ากับ 2.35 มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีเคเอ็น เท่ากับ 47.3 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งเกินค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด จึงมีหนังสือแจ้งให้กองกฎหมายดำเนินมาตรการบังคับทางปกครองกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารดังกล่าวเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2554

1.3 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหนังสือลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2554 ถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร เพื่อแจ้งผลการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารชี้แจงว่าเหตุใดจึงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เพื่อนำข้อเท็จจริงมาประกอบการพิจารณาออกคำสั่งปรับทางปกครอง ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารได้รับหนังสือเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2554

1.4 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหนังสือคำสั่งปรับทางปกครองลงวันที่ 12 เมษายน 2555 ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ชำระค่าปรับทางปกครองเป็นรายวันในอัตราวันละ 2,000 บาท ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2554 ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งเดิม จนถึงวันที่ 18 เมษายน 2555 ซึ่งเป็นวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารได้รับแจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง แต่ไม่เกิน 30 วัน รวมเป็นเงินจำนวน 60,000 บาทและตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน 2555 ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

2. การอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง

2.1 เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารดังกล่าว มีหนังสือลงวันที่ 18 เมษายน 2555 อุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง โดยขอให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พิจารณาเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง และคำสั่งปรับทางปกครอง เนื่องจากมีพื้นที่ประกอบการ และห้องคาราโอเกะ รวมทั้งสิ้น 784 ตารางเมตร จึงไม่เข้าข่ายถูกควบคุมคุณภาพน้ำทิ้ง

2.2 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหนังสือลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2555 แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ดังกล่าวและได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ (ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) เพื่อเสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์โดยมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

1) ประเด็นที่ 1 ร้านอาหารดังกล่าวเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือไม่ อย่างไร

เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้อุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง โดยอ้างเหตุผลว่า ร้านอาหารดังกล่าวมีพื้นที่ประกอบการ จำนวน 784 ตารางเมตร ไม่เข้าข่ายในการควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และขอให้เพิกถอนคำสั่งปรับนั้น เห็นว่าคำอุทธรณ์ดังกล่าวฟังไม่ขึ้น เนื่องจากผลการตรวจสอบของกรมควบคุมมลพิษ ปรากฏว่า ร้านอาหารดังกล่าวได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร (แบบ สอ.3) ระบุจำนวนพื้นที่ประกอบการ 4,800 ตารางเมตร จึงถือว่าเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม นอกจากนี้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบพร้อมสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานภายใน 15 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าว แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร มิได้ใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานภายในกำหนดเวลาแต่อย่างใด จนกระทั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งและค่าปรับรายวัน

หากฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารก็ไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าวแต่อย่างใด จนกระทั่งระยะเวลาตามคำสั่งทางปกครองได้ครบกำหนดเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2554 และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ตรวจติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พบว่าน้ำทิ้งยังมีค่าเกินมาตรฐานที่กำหนด จึงได้มีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาออกคำสั่งปรับทางปกครอง แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารกลับเพิกเฉยมิได้ชี้แจงเหตุผลที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบแต่อย่างใด ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารได้ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้ว จึงได้ออกคำสั่งปรับทางปกครอง

2) ประเด็นที่ 2 ขอให้เพิกถอนคำสั่งปรับทางปกครอง

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พิจารณาแล้วเห็นว่า จากเหตุผลข้างต้น จึงควรยืนยันให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ 2,000 บาท ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2554 ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งเดิม จนถึงวันที่ 18 เมษายน 2555 ซึ่งเป็นวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้รับแจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง แต่ไม่เกิน 30 วัน รวมเป็นเงินจำนวน 60,000 บาทและตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน 2555 ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

2.3 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2555 โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

1) ตามมาตรา 45 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดว่า กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้เร่งรายงานพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณา ให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน

กรณีนี้เห็นว่า จากข้อเท็จจริงเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารได้รับแจ้งคำสั่งปรับทางปกครองจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษลงวันที่ 12 เมษายน 2555 เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2555 เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารจึงต้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวภายใน 15 วันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่ง ซึ่งระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งจะสิ้นสุดลงในวันที่ 3 พฤษภาคม 2555 ทั้งนี้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้มีหนังสือลงวันที่ 18 เมษายน 2555 ยื่นเรื่องอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2555 กรณีนี้จึงถือได้ว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แล้ว ต่อมาเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งปรับทางปกครอง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร จึงมีหนังสือลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2555 รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ซึ่งต้องกระทำภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งอุทธรณ์ จากข้อเท็จจริงเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้รับคำอุทธรณ์ เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2555 จึงมีหน้าที่ต้องพิจารณาคำอุทธรณ์ เมื่อพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนของคำอุทธรณ์ มีหน้าที่ต้องเร่งพิจารณาความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ก่อนหรือภายในวันที่ 30 พฤษภาคม 2555 ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานผู้ทำคำสั่ง ได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหน่วยงานตุลาการของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2555 ซึ่งอยู่ภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงเห็นว่าการรับไว้พิจารณาได้

2) ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร

กรณีนี้เห็นว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้กระทำไปในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีความเห็นแย้งอุทธรณ์ดังกล่าว จึงเป็นการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งแล้วแต่กรณี ตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ประกอบข้อ 2 (14) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และในฐานะผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามนัยแห่งกฎหมายข้างต้น (เทียบเคียงกับนัยความเห็นทางข้อกฎหมายตามบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ 143/2552)

3) เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้อุทธรณ์คำสั่งที่กรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร นำเงินมาชำระค่าปรับทางปกครอง เนื่องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ที่สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยมีประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 พื้นที่ประกอบกิจการ

เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารชี้แจงว่าร้านอาหารดังกล่าวมีพื้นที่ประกอบการรวมทั้งหมด 784 ตารางเมตร ไม่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก เนื่องจากมีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน 2,500 ตารางเมตร

จากข้อเท็จจริงเห็นว่า จากการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ปรากฏว่า ร้านอาหารดังกล่าวได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร (แบบ สอ.3) ระบุจำนวนพื้นที่ประกอบการ 4,800 ตารางเมตร ไม่ใช่ 783 ตารางเมตรตามที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารอ้างแต่อย่างใด จึงถือเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2548 เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ข้อ 2 (8) "ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ใช้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 2,500 ตารางเมตรขึ้นไป"

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้ตรวจสอบร้านอาหารดังกล่าวและเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งมาตรวจสอบ ปรากฏว่ามีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนด จึงมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารทราบ และเปิดโอกาสให้ใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแล้ว แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร มิได้ใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแต่อย่างใด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงออกคำสั่งให้เจ้าของหรือ

ผู้ครอบครองร้านอาหารจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ และค่าปรับรายวัน แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ก็ไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าวแต่อย่างใด จนกระทั่งครบกำหนดคำสั่งเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2554 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงได้ตรวจติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2554 พบว่าน้ำทิ้งยังคงมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนด และมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาออกคำสั่งปรับทางปกครอง แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร กลับเพิกเฉยและไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบแต่อย่างใด จึงถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วจึงได้ออกคำสั่งปรับทางปกครองกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร

ดังนั้น ประเด็นที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้ยกขึ้นอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ว่าร้านอาหารมีพื้นที่ประกอบการเพียง 784 ตารางเมตร ไม่เข้าข่ายที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และขอให้เพิกถอนคำสั่งปรับทางปกครอง จึงฟังไม่ขึ้นเนื่องจากใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสวยอาหาร (แบบ สอ.3) ระบุจำนวนพื้นที่ประกอบการ 4,800 ตารางเมตร และเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ไม่ใช่สิทธิโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน หรือสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองแต่อย่างใด

ประเด็นที่ 2 เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง และคำสั่งปรับทางปกครอง

เห็นว่า ร้านอาหารดังกล่าวเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษใช้อำนาจตามมาตรา 82 (2) สั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร นำเงินมาชำระค่าปรับทางปกครอง เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งให้คิดค่าปรับจำนวนไม่เกิน 30 วัน จึงไม่เป็นคำสั่งที่เกินกว่าเหตุ และไม่เป็นการใช้ดุลยพินิจที่ไม่เหมาะสมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ดังนั้น ประเด็นที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของกรมควบคุมมลพิษทั้ง 2 ฉบับ จึงฟังไม่ขึ้นและยืนยันให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ 2,000 บาท แต่ไม่เกิน 30 วัน รวมเป็นเงิน 60,000 บาท และตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน 2555 ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ จึงวินิจฉัยให้ยกค่าอุทธรณ์ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร และให้นำเงินมาชำระค่าปรับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์นี้

2.4 ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือลงวันที่ 21 มิถุนายน 2555 ถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร เพื่อแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2555

2.5 เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารได้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร (แบบ สอ.3) เพื่อลดจำนวนพื้นที่ประกอบการทั้งหมดจาก 4,800 ตารางเมตร เป็น 1,500 ตารางเมตร เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2555 และได้รับอนุญาตในวันที่ 19 กันยายน 2555

3. การฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง

เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2555 คดีหมายเลขดำที่ 2514/2555 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้แก่ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษและผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

1. เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดภายในระยะเวลาที่กำหนด และคำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครอง เป็นรายวันในอัตราวันละ 2,000 บาท แต่ไม่เกิน 30 วัน รวมเป็นเงิน 60,000 บาท และตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน 2555 ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ

2. เพิกถอนคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ 10/2555 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2555 เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

คดีนี้มี 2 ข้อหา ดังนี้

ข้อหาที่ 1 การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด เป็นการออกคำสั่งที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่ ในข้อหานี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยก่อนว่า การฟ้องข้อหานี้เป็นไปตามเงื่อนไขการฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งมาตรา 87 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบัญญัติว่า หากผู้รับคำสั่งตามมาตรา 82 (2) ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามที่กฎหมายกำหนดก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา 42 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542

ข้อหาที่ 2 การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับทางปกครอง และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ 10/2555 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2555 ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นการออกคำสั่งที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่ กรณีมีปัญหาต้องพิจารณาเบื้องต้นตามข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีก่อนว่า สถานที่จำหน่ายอาหารของผู้ฟ้องคดีมีพื้นที่ประกอบการเข้าข่ายการควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตจากกรุงเทพมหานครให้จัดตั้งเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2553 มีจำนวนพื้นที่ประกอบการ 4,800 ตารางเมตร ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ลงวันที่ 10 มกราคม 2550 ข้อ 1 (6) กำหนดให้คิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของภัตตาคารหรือร้านอาหารให้ถือตามเนื้อที่ที่ระบุในใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้ตรวจสอบสถานประกอบการของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554 โดยบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษจำนวน 2 ฉบับ คือ แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน และแบบตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554 โดยบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวระบุว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการร้านอาหาร มีพื้นที่ 4,800 ตารางเมตร โดยมีผู้จัดการทั่วไปของผู้ฟ้องคดีลงนามในแบบบันทึกตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ และไม่ปรากฏข้อความโต้แย้งถึงความไม่ถูกต้องของจำนวนพื้นที่ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้มีหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแต่ผู้ฟ้องคดีก็นิ่งเฉย อีกทั้งเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีมิได้ร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ กรณีนี้จึงถือว่า พื้นที่ประกอบการของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามที่ระบุในใบอนุญาต ข้ออ้างว่าพื้นที่ใช้สอยจริงสำหรับประกอบกิจการมีพื้นที่ 1,500 ตารางเมตร จึงรับฟังไม่ได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงใบอนุญาตดังกล่าว ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2555 ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ออกคำสั่งไปแล้ว อีกทั้งยังปรากฏว่า เมื่อมีการฟ้องร้องคดีนี้ต่อศาลปกครอง ศาลปกครองได้มีคำสั่งลงวันที่ 10 มิถุนายน 2556 ให้เจ้าหน้าที่ศาล ร่วมกับผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดี เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตลาดพร้าวเข้าตรวจสอบพื้นที่ของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2556 สรุปได้ว่า ร้านอาหารของผู้ฟ้องคดี มีพื้นที่ใช้สอยจำนวน 3,207.95 ตารางเมตร ซึ่งการดำเนินการวัดพื้นที่ใช้สอยครั้งนี้ไม่มีฝ่ายใดโต้แย้ง กรณีนี้จึงรับฟังได้ว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอแก้ไขพื้นที่ประกอบการตามใบอนุญาตเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2555 เป็น 1,500 ตารางเมตร แล้ว แต่พื้นที่ประกอบการจริงก็มีจำนวนพื้นที่ 3,207.95 ตารางเมตร ซึ่งเกินกว่า 2,500 ตารางเมตร ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีรับฟังไม่ได้

กรณีมีปัญหาคือต้องพิจารณาเป็นประเด็นต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับทางปกครอง เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 58 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำหรือละเว้นกระทำ ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (2) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุแต่ต้องไม่เกิน 20,000 บาทต่อวัน และวรรคสอง บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ระดับใดมีอำนาจกำหนดค่าปรับทางปกครองจำนวนเท่าใดสำหรับในกรณีใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ข้อ 1 (3) กำหนดว่า ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบเท่าปลัดกระทรวง หรืออธิบดี มีอำนาจกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองได้ไม่เกิน 15,000 บาทต่อวัน สำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

วิเคราะห์แล้วเห็นว่า การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับทางปกครองเป็นการใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อผู้ฟ้องคดี กรณีที่ผู้ฟ้องคดีฝ่าฝืนคำสั่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งคำสั่งดังกล่าวมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำการ เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งดังกล่าวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ย่อมมีอำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 58 (2) ใช้มาตรการบังคับทางปกครองให้ชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุแต่ต้องไม่เกิน 20,000 บาทต่อวัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 กำหนดค่าปรับทางปกครองวันละ 2,000 บาท ซึ่งไม่เกินอำนาจที่ไว้ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2542) ข้อ 3 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้มีข้อความแจ้งเตือนด้วยแล้ว จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ดำเนินการแจ้งเตือนตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 59 ก่อนใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา 58 โดยถูกต้องตามกฎหมาย อีกทั้งเนื้อหาในคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกระทำการ ได้ระบุระยะเวลาให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน ซึ่งครบกำหนดในวันที่ 11 สิงหาคม 2554 แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการสั่งปรับทางปกครองผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2554 ถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งแต่ไม่เกิน 30 วัน รวมเป็นเงิน 60,000 บาท จึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีมีปัญหาต้องพิจารณาประเด็นสุดท้ายว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ 10/2555 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2555 ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เมื่อคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับทางปกครองเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน จึงไม่มีเหตุที่ศาลจะมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตามคำขอของผู้ฟ้องคดี³¹

4. การดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

4.1 กรมควบคุมมลพิษ มีหนังสือถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร เตือนให้ชำระค่าปรับทางปกครอง ต่อมาเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร มีหนังสือแจ้งผลดำเนินการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียว่าได้ดำเนินการปรับปรุงและซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพโดยก่อสร้างบ่อบำบัดและบ่อดักไขมันเพิ่มจากเดิม 1 ชุดก่อนระบายน้ำเสียลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ กรมควบคุมมลพิษ มีหนังสือลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2558 ขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองโดยแจ้งว่า ผลการดำเนินงานแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของร้านอาหารที่แจ้งมายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จหรือไม่ อย่างไร ดังนั้นหากร้านอาหาร ได้แก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จ ขอให้แจ้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบด้วย เพื่อจะตรวจสอบติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งต่อไป ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารดังกล่าว มิได้มีหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแต่อย่างใด

³¹ คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ 2514/2555 คดีหมายเลขแดง ที่ 948/2557 วันที่ 25 มิถุนายน 2557 เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

4.2 กรมควบคุมมลพิษ ตรวจสอบติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของร้านอาหารดังกล่าว เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2559 ปรากฏว่าร้านอาหารดังกล่าวซึ่งเดิมมีระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อดักไขมัน 1 ชุด ปัจจุบันได้สร้างบ่อดักไขมันเพิ่มเติมอีก 1 ชุด บริเวณปลายรางระบายน้ำทิ้งก่อนระบายลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ มีใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร (สอ.3) ซึ่งระบุจำนวนพื้นที่ประกอบการ เท่ากับ 1,500 ตารางเมตร และสำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (อก.2) มีการระบายน้ำทิ้งลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ 1 จุด ไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งได้เนื่องจากถูกปิดทับ จึงเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากรางระบายน้ำทิ้ง ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวแทนของตัวอย่างน้ำทิ้งจากร้านอาหารดังกล่าวมาตรวจสอบ พบว่ามีค่าเกินมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ซึ่งถือเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงต้องดำเนินมาตรการบังคับทางปกครองต่อไป

4.3 กรมควบคุมมลพิษ มีหนังสือแจ้งสำนักงานเขตลาดพร้าว ให้กำกับดูแลการประกอบกิจการของร้านอาหารดังกล่าว และใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำกับดูแลให้ร้านอาหารดังกล่าวปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสิร์ฟอาหาร พ.ศ. 2545 ข้อ 7 ข (13) กำหนดให้สถานที่จำหน่ายอาหารที่มีพื้นที่เกิน 200 ตารางเมตร ต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้งด้วย รวมทั้งพิจารณาปรับแก้จำนวนพื้นที่ประกอบการที่ระบุในใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหารให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามคำพิพากษา

กรณีศึกษาที่

2

กรณีการคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษของนิติบุคคลอาคารชุด

1. รายละเอียดการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีดังนี้

1.1 เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 82 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียจากอาคารชุดแห่งหนึ่งมีห้องพักอาศัยจำนวน 204 ห้อง เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ข. มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเกรอะบ่อซึม 4 ชุด ไม่ทราบขนาด มีการระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอกลงท่อระบายน้ำสาธารณะด้านหน้าอาคาร 2 จุด จากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งมาตรวจสอบ ปรากฏว่ามีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนด

1.2 กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานถึงนิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าว ซึ่งนิติบุคคลอาคารชุดได้รับหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2560 โดยครบกำหนดการใช้สิทธิโต้แย้งในวันที่ 10 ตุลาคม 2560 และนิติบุคคลอาคารชุด ไม่ได้ใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแต่อย่างใด

1.3 กรมควบคุมมลพิษ มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้นิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าว จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน ซึ่งครบกำหนดคำสั่งในวันที่ 19 มกราคม 2561 และครบกำหนดระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งภายใน 30 วัน ในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560

2. การใช้สิทธิโต้แย้งและการอุทธรณ์คำสั่งของอาคารชุด

2.1 นิติบุคคลอาคารชุด มีหนังสือลงวันที่ 10 ตุลาคม 2560 แจ้งว่า หากจะต้องมีการก่อสร้างระบบระบายน้ำทิ้งจะต้องใช้งบประมาณในการก่อสร้างเป็นอย่างมาก รวมทั้งพื้นที่ที่เป็นส่วนกลางมีไม่มากพอที่จะก่อสร้างสิ่งใดๆ ได้ และอำนาจหน้าที่ของนิติบุคคลย่อมต้องดำเนินการตามข้อบังคับของนิติบุคคลอาคารชุด ซึ่งทางนิติบุคคลอาคารชุด จะรีบดำเนินการแก้ไขระบบการระบายน้ำทิ้งให้เป็นไปตามระเบียบของราชการ โดยจะรีบดำเนินการตามข้อบังคับของนิติบุคคลในการจัดสร้างระบบระบายน้ำทิ้งต่อคณะกรรมการและเจ้าของห้องชุดเพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการได้ตามกฎหมายต่อไปซึ่งกรมควบคุมมลพิษพิจารณาหนังสือดังกล่าวแล้วเห็นว่า หนังสือของนิติบุคคลอาคารชุด มิได้เป็นการใช้สิทธิโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ดังนั้น จึงมีหนังสือถึงนิติบุคคลอาคารชุด แจ้งผลการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษพร้อมทั้งยืนยันคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ หากครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะติดตามตรวจสอบต่อไป

2.2 นิติบุคคลอาคารชุด มีหนังสือลงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2560 ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้รับหนังสือเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2560 ซึ่งอยู่ภายในกำหนดระยะเวลาการให้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย โดยมีเหตุผลประกอบการคัดค้านคำสั่ง ดังนี้

1) อาคารชุดได้ก่อสร้างขึ้นเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2535 ได้จดทะเบียนไว้กับสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาดอนเมือง และได้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารจากทางกรุงเทพมหานคร ในการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ได้ยื่นคำขอตามแบบที่กรุงเทพมหานครกำหนดทุกประการ แต่ในขณะที่ขออนุญาตยังไม่มีกฎระเบียบในเรื่องการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ทำให้การก่อสร้างอาคารชุดดังกล่าวไม่ได้ทำการเว้นพื้นที่ดินไว้ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย และประกาศของกรมควบคุมมลพิษก็ได้ดำเนินการหลังจากที่อาคารชุดดังกล่าวได้ก่อสร้างเสร็จสิ้นแล้ว อันถือได้ว่าเป็นการใช้กฎหมายย้อนหลัง จึงไม่มีสภาพบังคับได้ตามกฎหมาย ประกาศหรือระเบียบหรือคำสั่งของกรมควบคุมมลพิษ จึงไม่อาจผูกพันนิติบุคคลอาคารชุดได้

2) การจัดการในพื้นที่ที่เป็นของส่วนกลาง นิติบุคคลอาคารชุดจะต้องดำเนินการตามข้อบังคับของนิติบุคคลอาคารชุดที่ได้จดทะเบียนไว้กับสำนักงานที่ดินซึ่งเป็นนายทะเบียนตามกฎหมาย นิติบุคคลอาคารชุด ไม่อาจที่จะกระทำการได้โดยพลการจะต้องดำเนินการขออนุญาตต่อเจ้าของร่วมหรือเจ้าของห้องชุดเพื่อขออำนาจในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย จึงไม่อาจดำเนินการได้ทันระยะเวลาที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด

3. การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

3.1 นิติบุคคลอาคารชุดได้รับหนังสือคำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2560 ซึ่งครบกำหนดการใช้สิทธิคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายใน 30 วัน ในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 โดยนิติบุคคลอาคารชุดได้ใช้สิทธิคัดค้านคำสั่ง เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2560 (ตามประทับตราไปรษณีย์) ภายในระยะเวลาที่กำหนด กรมควบคุมมลพิษ จึงนำเรื่องการอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

3.2 กรมควบคุมมลพิษ มีความเห็นต่อการอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งใน 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ประกาศของกรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการหลังจากที่อาคารชุดดังกล่าว ได้ก่อสร้างเสร็จสิ้นแล้ว อันถือได้ว่าเป็นการใช้กฎหมายย้อนหลัง จึงไม่มีสภาพบังคับได้ตามกฎหมาย ประกาศหรือระเบียบหรือคำสั่งของกรมควบคุมมลพิษ จึงไม่อาจผูกพันนิติบุคคลอาคารชุดได้ เห็นว่า

อาคารชุดดังกล่าว มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร 204 ห้อง จึงเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ข. และผลการการระบายน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ซึ่งกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ไม่ใช่กฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการก่อสร้างอาคาร แต่เป็นกฎหมายที่บังคับใช้กับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด หากอาคารชุดเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมอาคารชุดดังกล่าวย่อมมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น การบังคับใช้กฎหมายกับนิติบุคคลอาคารชุดในกรณีดังกล่าวจึงไม่เป็นการบังคับใช้กฎหมายย้อนหลังตามที่อาคารชุดกล่าวอ้างแต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง การจัดการในพื้นที่ที่เป็นของส่วนกลาง นิติบุคคลอาคารชุดจะต้องดำเนินการตามข้อบังคับของนิติบุคคลอาคารชุดที่ได้จดทะเบียนไว้กับสำนักงานที่ดินซึ่งเป็นนายทะเบียนตามกฎหมาย นิติบุคคลอาคารชุดไม่อาจที่จะกระทำการได้โดยพลการจะต้องดำเนินการขออนุญาตต่อเจ้าของร่วมหรือเจ้าของห้องชุดเพื่อขออำนาจในการดำเนินการระยะเวลาที่ทางกรมควบคุมมลพิษได้กำหนดจึงไม่อาจดำเนินการได้ทันที

เนื่องจากระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษนั้น เป็นระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งได้กำหนดขึ้น โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ทางวิชาการและแนวปฏิบัติในการออกคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ประกอบกับข้อเท็จจริงและผลการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษในแต่ละกรณี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งรัดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าวอาจขยายได้อีกตามนัยของมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 หากพบข้อเท็จจริงว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดได้มีความพยายามที่จะปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองแล้ว แต่มีปัญหาและอุปสรรคบางประการที่จะทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจะต้องมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและระบุเหตุผล พร้อมทั้งจัดส่งแผนและระยะเวลาในการจัดการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียที่ชัดเจนมาเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งต่อไป

ดังนั้น กรมควบคุมมลพิษขอยืนยันผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษโดยเห็นควรให้ยกคำร้องคัดค้าน และให้นิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าวปฏิบัติตามคำสั่งให้จัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดภายใน 90 วันนับถัดจากวันที่ได้รับคำสั่ง

3.3 คณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีมติให้ยกคำร้องคัดค้าน และให้นิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าวปฏิบัติตามคำสั่งจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด และให้กรมควบคุมมลพิษ จัดทำหนังสือเสนอประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษลงนามแจ้งผู้ร้องคัดค้านต่อไป³²

³² รายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ 1/2561 เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิษ. (2550). คู่มือปฏิบัติงานเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ. เอกสารประกอบการอบรมเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษระดับภูมิภาค ระหว่างวันที่ 24 - 25 กันยายน 2550 โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น, กรุงเทพมหานคร.

กรมควบคุมมลพิษ. (2553). คู่มือวิธีปฏิบัติสำหรับการเก็บตัวอย่างน้ำจากแหล่งกำเนิดมลพิษ. กรุงเทพมหานคร.

กองกฎหมาย กรมควบคุมมลพิษ. (2562). แนวทางการใช้มาตรการบังคับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ. กรุงเทพมหานคร.

กรมควบคุมมลพิษ. (2558). พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 กฎ ประกาศและระเบียบที่เกี่ยวข้องด้านการควบคุมมลพิษ. พิมพ์ครั้งที่ 6 (แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

กรมควบคุมมลพิษ. (2559). คู่มือความรู้เกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียแบบ AS สำหรับอาคาร. กรุงเทพมหานคร.

กรมควบคุมมลพิษ. (2560). ข้อควรรู้ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัท แกรนด์พ้อยท์ จำกัด.

ศุภวัฒน์ สิงห์สูงษ์. (2549). การออกคำสั่งทางปกครองและการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539. เอกสารประกอบการอบรมระหว่างวันที่ 31 สิงหาคม - 2 กันยายน 2549 หน้า 47, กรุงเทพมหานคร.

ศ.ดร.อัคราทร จุฬารัตน. (2548). ประมวลกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัท บพิการพิมพ์ จำกัด.

ภาคผนวก

ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย เสียงและความสั่นสะเทือน ตามมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
1	โรงไฟฟ้า	โรงไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหิน น้ำมัน หรือก๊าซธรรมชาติ เป็นเชื้อเพลิง และโรงไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหิน น้ำมัน หรือก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงร่วมกันตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ซึ่งคำนวณในรูปไนโตรเจน ไดออกไซด์ และฝุ่นละออง
2	โรงไฟฟ้าเก่า	ได้แก่ โรงไฟฟ้าบางปะกง โรงไฟฟ้าพระนครใต้ โรงไฟฟ้าพระนครเหนือ โรงไฟฟ้าสุราษฎร์ธานี โรงไฟฟ้ากังหันแก๊สลานกระบือ โรงไฟฟ้ากังหันแก๊ส หนองจอก โรงไฟฟ้ากังหันแก๊สทรนอย โรงไฟฟ้าวังน้อย โรงไฟฟ้าน้ำพอง และโรงไฟฟ้าอื่นๆ ที่ใช้ถ่านหิน น้ำมัน หรือก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง แต่ไม่รวมถึงโรงไฟฟ้าแม่เมาะ	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ซึ่งคำนวณในรูปไนโตรเจน ไดออกไซด์ และฝุ่นละออง
3	โรงไฟฟ้าแม่เมาะ	โรงไฟฟ้าแม่เมาะกลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้า กลุ่มที่ 1 (หน่วยการผลิตที่ 1-3) กลุ่มที่ 2 (หน่วยการผลิตที่ 4-7) และกลุ่มที่ 3 (หน่วยการผลิตที่ 8-13)	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ซึ่งคำนวณในรูปไนโตรเจน ไดออกไซด์ และฝุ่นละออง
4	โรงไฟฟ้าใหม่	1. โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วย โรงงานซึ่งใช้ถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ หรือ เชื้อเพลิงชีวมวลเป็นเชื้อเพลิงที่ได้รับอนุญาตให้ ประกอบกิจการหลังจากวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ 2. โรงไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ได้รับใบอนุญาต ประกอบกิจการโรงงานก่อนและในวันที่ประกาศนี้ มีผลใช้บังคับเฉพาะส่วนที่ได้รับอนุญาตให้ขยาย โรงงาน	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ซึ่งคำนวณในรูปไนโตรเจน ไดออกไซด์ และฝุ่นละออง

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
5	โรงไม่ บด หรือย่อยหิน	โรงไม่ บด หรือย่อยหินตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	ค่าความทึบแสง และ ค่าความเข้มข้นฝุ่นละออง
6	เหมืองหิน	กิจการระเบิดและย่อยหิน ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือกิจการโรงงานเกี่ยวกับการไม่ บด หรือย่อยหิน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	ค่าระดับเสียงสูงสุด ค่าระดับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมง และ 24 ชั่วโมง และ ค่าความสั่นสะเทือน
7	เตาเผามูลฝอย	1. เตาเผามูลฝอยเก่า ได้แก่ เตาเผามูลฝอยที่ได้รับ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาต ขยายโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ เตาเผามูลฝอยตามกฎหมายอื่นที่ได้รับอนุมัติให้ ก่อสร้างไว้แล้วก่อนวันที่ประกาศนี้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา หรือเตาเผามูลฝอยที่ดำเนินการ มาก่อนหรือในวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ 2. เตาเผามูลฝอยใหม่ ได้แก่ เตาเผามูลฝอยที่ได้รับ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาต ขยายโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ เตาเผามูลฝอยตามกฎหมายอื่นที่ได้รับอนุมัติให้ ก่อสร้างภายหลังวันที่ประกาศนี้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา หรือเตาเผามูลฝอยที่ดำเนินการ หลังจากวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ	ปริมาณฝุ่นละออง ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซซอกไซด์ของไนโตรเจน ก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ สารปรอท สารแคดเมียม สารตะกั่ว สารประกอบ ไดออกซิน และค่าความ ทึบแสง
8	เตาเผามูลฝอยติดเชื้อ	1. เตาเผามูลฝอยติดเชื้อเก่า หมายความว่า ระบบ หรืออุปกรณ์ใดๆ ที่ใช้เพื่อกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ โดยวิธีการเผาไหม้ ที่อยู่ในระหว่างดำเนินงานก่อสร้าง หรือเริ่มเดินระบบก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ 2. เตาเผามูลฝอยติดเชื้อใหม่ ระบบหรืออุปกรณ์ใดๆ ที่ใช้เพื่อกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยวิธีการเผาไหม้ ที่เริ่มดำเนินงานก่อสร้างและเดินระบบตั้งแต่วัน ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ค่าก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ค่าก๊าซซอกไซด์ของ ไนโตรเจน ค่าก๊าซ ไฮโดรเจนคลอไรด์ ค่าก๊าซไฮโดรเจนฟลูออไรด์ ค่าสารประกอบไดออกซิน ค่าปริมาณฝุ่นละออง ค่าความทึบแสง ค่าสารปรอท ค่าสารแคดเมียม และ ค่าสารตะกั่ว
9	เตาเผาศพ	เตาเผาศพที่สร้างขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา เขตเทศบาลนคร และเขตเทศบาลเมือง	ค่าความทึบแสงของเขม่า ควันที่ปล่อยทิ้งจากปล่อง เตาเผาศพ

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
10	โรงงานเหล็ก	<p>1. โรงงานเหล็กเก่า ได้แก่ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการถลุง หลอม หล่อ รีด ดึง หรือผลิตเหล็กหรือเหล็กกล้าในขั้นต้น ที่ใช้แร่เหล็กหรือเศษเหล็กเป็นวัตถุดิบที่มีกำลังการผลิตรวมตั้งแต่ 100 ตันต่อวันขึ้นไป (โรงงานประเภทที่ 59) ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงานก่อนวันที่ประกาศนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>2. โรงงานเหล็กใหม่ ได้แก่ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการถลุง หลอม หล่อ รีด ดึง หรือผลิตเหล็กหรือเหล็กกล้าในขั้นต้น ที่ใช้แร่เหล็กหรือเศษเหล็กเป็นวัตถุดิบที่มีกำลังการผลิตรวมตั้งแต่ 100 ตันต่อวันขึ้นไป (โรงงานประเภทที่ 59) ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงานหลังจากวันที่ประกาศนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์</p> <p>ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน</p> <p>ในรูปก๊าซไนโตรเจน</p> <p>ไดออกไซด์ และฝุ่นละออง</p>
11	คลังน้ำมันเชื้อเพลิง	<p>คลังน้ำมันเชื้อเพลิงในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และคลังน้ำมันเชื้อเพลิงในเขตพื้นที่ซึ่งกระทรวงพลังงานกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่ที่ต้องติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงลักษณะที่ 1 (จังหวัดชลบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดระยอง จังหวัดสงขลา จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสระบุรี และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ให้มีการติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2553 และเขตพื้นที่ที่จะกำหนดขึ้นในอนาคต)</p>	<p>ไอน้ำมันเบนซิน (Total VOCs) ที่ปล่อยทิ้งออกสู่บรรยากาศ ในขณะที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง โดยรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงในเวลา 1 ชั่วโมง</p>
12	โรงงานปูนซีเมนต์	<p>1. โรงงานปูนซีเมนต์เก่า ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตซีเมนต์ทุกขนาดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (โรงงานประเภทที่ 57(1)) ที่ได้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงานก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ</p>	<p>ฝุ่นละออง</p> <p>ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์</p> <p>และก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนในรูปก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์</p>

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
		2. โรงงานปูนซีเมนต์ใหม่ ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตซีเมนต์ทุกขนาดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (โรงงานประเภทที่ 57(1)) ที่ได้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงานตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
13	โรงงานปูนซีเมนต์ที่ใช้ของเสียเป็นเชื้อเพลิงหรือวัตถุดิบในการผลิต	1. โรงงานปูนซีเมนต์เก่า ที่ใช้ของเสียเป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นวัตถุดิบในการผลิต โดยของเสียที่ใช้ต้องมีสิ่งปนเปื้อนหรือวัสดุไม่ใช้แล้วที่เป็นอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และ/หรือของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายไม่เกินร้อยละสี่สิบ 2. โรงงานปูนซีเมนต์ใหม่ ที่ใช้ของเสียเป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นวัตถุดิบในการผลิต โดยของเสียที่ใช้ต้องมีสิ่งปนเปื้อนหรือวัสดุไม่ใช้แล้วที่เป็นอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และ/หรือของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายไม่เกินร้อยละสี่สิบ	ฝุ่นละออง ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ ก๊าซไฮโดรเจนฟลูออไรด์ สารประกอบอินทรีย์ทั้งหมดในรูปของคาร์บอน สารประกอบไดออกซินปรอท ความเข้มข้นของแคดเมียมและตะกั่วรวมกัน ความเข้มข้นของพลวง สารหนู เบริลเลียม โครเมียม โคบอลต์ ทองแดง แมงกานีส นิเกิล และวาเนเดียม รวมกัน
14	สถานประกอบกิจการหลอมและดัดทองคำ	กิจการการหลอม หล่อทองคำหรือทองคำผสม โลหะผสมโลหะอื่นหรือการขัดล้างทองคำหรือทองคำผสมโลหะอื่นด้วยเครื่องจักร สารเคมีหรือวิธีอื่นใดที่ไม่รวมถึงการผลิตทองคำหรือทองคำผสม เพื่อทำเป็นภาชนะเครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ หรือ โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ประกอบกิจการที่เกี่ยวกับการผสมการวิเคราะห์ และทำให้บริสุทธิ์ หล่อ หลอม รีด ดึง หรือผลิตทองคำทองคำผสม silver Alloy ทองคำผสม Master (โรงงานลำดับที่ 60)	ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนในรูปก๊าซ ไนโตรเจนไดออกไซด์

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
15	โรงสีข้าว	<p>1. โรงสีข้าวทุกขนาดที่ใช้หม้อไอน้ำที่เป็นต้นกำเนิดของพลังงานในการประกอบกิจการโดยใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิง</p> <p>2. โรงสีข้าวทุกประเภทที่มีกำลังการผลิตมากกว่า 20 ตันต่อวันขึ้นไป (โรงงานประเภทที่ 9(1))</p>	<p>1. ค่าความทึบแสงของเขม่าควันจากปล่องปล่อยทิ้งอากาศเสีย</p> <p>2. ค่าความแตกต่างของความเข้มข้นฝุ่นละอองฟุ้งกระจายหรืออนุภาคขนาดเล็ก (PM 10) ระหว่างจุดเหนือลมกับจุดใต้ลม</p>
16	สถานประกอบกิจการที่ใช้หม้อไอน้ำ	<p>สถานประกอบกิจการที่มีและใช้หม้อไอน้ำเพื่อการประกอบกิจการของตน โดยมีขนาดกำลังการผลิตไอน้ำตั้งแต่ 1 ตันต่อชั่วโมงขึ้นไป (โดย "หม้อไอน้ำ" หมายความว่า หม้อไอน้ำที่เป็นต้นกำเนิดพลังงานกลและ/หรือพลังงานความร้อนแต่ไม่รวมถึงหม้อไอน้ำที่ใช้เชื้อเพลิงจากก๊าซหุงต้ม (LPG) ก๊าซธรรมชาติ (NG) หรือพลังงานไฟฟ้า) ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงงานจำพวกที่ 3 ทุกประเภทโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (เว้นแต่โรงสีข้าว และ โรงงานผลิต ส่ง หรือจำหน่ายไฟฟ้า) - โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล - โรงแรม - สถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว - สนามบิน - สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข 	ค่าความทึบแสงของเขม่าควัน
17	โรงงานอุตสาหกรรม	<p>1. โรงงานอุตสาหกรรมจำพวก 2 และจำพวก 3 ลำดับที่ 2(1), 2(5), 2(9), 9(1), 11(3), 11(6), 15(1)-15(2), 22(1)-22(4), 34(1), 36(1), 36(3), 36(4), 37, 38(1)-38(2), 42(1)-42(2), 43(1)-43(2), 49, 52(1)-52(4), 53(7), 57(1)-57(3), 59, 60, 64(1), 64(2), 64(4)-64(6), 64(8)-64(13), 95(1), 101 แต่ไม่ใช้บังคับกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีการกำหนด</p>	<p>ฝุ่นละออง</p> <p>ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์</p> <p>ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนในรูป</p> <p>ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์</p> <p>ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์</p> <p>ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์</p>

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
		มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย ตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติไว้เป็นการเฉพาะแล้ว	ก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ กรดกำมะถัน ไซลีน ครีซอล ฟลวง สารหนู ทองแดง ตะกั่ว คลอรีน ปรอท
18	โรงงานอุตสาหกรรม บางประเภทและ บางขนาด (กลิ่น)	โรงงานอุตสาหกรรม ลำดับที่ 1, 2(1)-2(11), 4(1)-4(7), 5(1)-5(6), 6(1)-6(5), 7(1)-7(5), 8(1)-8(2), 9(1)-9(6), 10(1)-10(3), 11(1)-11(7), 12(1)-12(11), 13(1)-13(8), 15(1)-15(2), 16, 17, 18, 19(1)-19(2), 20(1)-20(4), 21(1)-21(4), 29, 30, 43(1)-43(3), 92	ค่าความเข้มข้นที่บริเวณ รั้วหรือขอบเขตของแหล่ง กำเนิดมลพิษ และค่าความ เข้มข้นที่ปล่องระบาย อากาศเสียของแหล่งกำเนิด มลพิษ
19	ท่าเรือ	ท่าเรือที่ให้บริการแก่เรือบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้า ดังต่อไปนี้ 1. ท่าเรือเพื่อการบรรทุกหรือขนถ่ายแร่ปิซัม ถ่านหินหรือทราย 2. ท่าเรือเพื่อการบรรทุกหรือขนถ่ายผลิตภัณฑ์ ของปูนซีเมนต์ ได้แก่ ปูนขาว ปูนซีเมนต์ และ/หรือ ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน 3. ท่าเรือเพื่อการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าทาง การเกษตร เช่น มันสำปะหลัง มันเส้น ข้าวโพด ข้าวสาลี หรือสินค้าทางการเกษตรอื่นที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน	ค่าความทึบแสงของ ฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจาก ท่าเรือ
20	โรงแยกก๊าซธรรมชาติ	1. โรงแยกก๊าซธรรมชาติประเภทที่ 1 และ ประเภทที่ 2 (โรงงานประเภทที่ 89)	ฝุ่นละออง ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ สารปรอท และ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ในรูปก๊าซไนโตรเจน ไดออกไซด์

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
21	โรงงานกลั่นน้ำมัน ปิโตรเลียม	<p>โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (โรงงานประเภทที่ 49) ดังนี้</p> <p>1. โรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมเก่า หมายถึง โรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หรือใบอนุญาตขยายโรงงานก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หรือโรงงานที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หรือคำขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานไว้ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ และได้รับใบอนุญาตหลังจากวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ</p> <p>2. โรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมใหม่ หมายถึง โรงงานที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน และได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ รวมถึงหน่วยผลิตของโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับที่มีการเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่มีผลต่อกรรมวิธีการผลิต และเชื้อเพลิงที่ใช้ ซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานหลังจากวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ</p>	<p>ฝุ่นละออง ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนในรูปก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ สารปรอท และ สารตะกั่ว</p>
22	โรงงานอุตสาหกรรมเคมี	<p>โรงงานลำดับที่ 42 หรือลำดับที่ 44 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งมีการผลิต ใช้ หรือเก็บรักษาสาร 1, 2 - ไดคลอโรอีเทน หรือสารไวนิลคลอไรด์ ดังนี้</p> <p>1. โรงงานอุตสาหกรรมเคมีเก่า หมายความว่า โรงงานอุตสาหกรรมเคมีซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงานก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ</p> <p>2. โรงงานอุตสาหกรรมเคมีใหม่ หมายความว่า โรงงานอุตสาหกรรมเคมีซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หรือโรงงานอุตสาหกรรมเคมีเฉพาะในส่วนที่ได้รับใบอนุญาตขยายโรงงานตั้งแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ</p>	<p>สาร 1, 2 - ไดคลอโรอีเทน สารไวนิลคลอไรด์ ฝุ่นละออง ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนในรูปก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ ก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ กรดกำมะถัน ไซลีน ครีซอล พลวง สารหนู ทองแดง ตะกั่ว คลอรีน ปรอท</p>

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
23	โรงงานอุตสาหกรรมเคมี	<p>โรงงานลำดับที่ 42 หรือลำดับที่ 44 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่มีหรือใช้สารอินทรีย์ระเหยในกระบวนการผลิตตั้งแต่ 36 ตันต่อปีขึ้นไป และมีการผลิตหรือใช้สารเบนซีน หรือสาร 1, 3 - บิวทาไดอีน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โรงงานอุตสาหกรรมเคมีเก่า หมายความว่า โรงงานอุตสาหกรรมเคมีซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงานก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ 2. โรงงานอุตสาหกรรมเคมีใหม่ หมายความว่า โรงงานอุตสาหกรรมเคมีซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หรือโรงงานอุตสาหกรรมเคมีเฉพาะในส่วนที่ได้รับใบอนุญาตขยายโรงงานตั้งแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ 	<p>สารเบนซีน สาร 1, 3 - บิวทาไดอีน ฝุ่นละออง ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนในรูป ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ ก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ กรดกำมะถัน ไซลีน ครีซอล พลัง สารหนู ทองแดง ตะกั่ว คลอรีน ปรอท</p>

ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยทิ้งน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ลำดับ	ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
1	โรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม	1. โรงงานจำพวกที่ 2 และจำพวกที่ 3 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ลำดับที่ 1 ถึง 104 2. นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยนิคมอุตสาหกรรม หรือโครงการที่จัดไว้สำหรับการประกอบการอุตสาหกรรมที่มีการจัดการระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมร่วมกัน	ค่าความเป็นกรดและด่าง ค่าทีดีเอส สารแขวนลอย อุณหภูมิ สีหรือกลิ่น ซัลไฟด์ ไซยาไนต์ โลหะหนัก (สังกะสี โครเมียมเฮกซะวาเลนต์ โครเมียมไตรวาเลนต์ อาร์เซนิก ทองแดง ปรอท แคดเมียม แบเรียม เซลเนียม ตะกั่ว นิกเกิล แมงกานีส) น้ำมันและ ไขมัน ฟอรัมาลดีไฮด์ สารประกอบฟีนอล คลอรีนอิสระ สารที่ใช้ ป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืช หรือสัต์ว์ ค่าบีโอดี ค่าทีเคเอ็น ค่าซีโอดี
2	อาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข		
2.1	อาคารชุด	ก. อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 500 ห้องนอนขึ้นไป	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลายได้ ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
		ข. อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 100 ห้องนอน แต่ไม่ถึง 500 ห้องนอน	ความเป็นกรดและต่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.2	โรงแรม	ก. โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 200 ห้องขึ้นไป	ความเป็นกรดและต่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
		ข. โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 60 ห้อง แต่ไม่ถึง 200 ห้อง	ความเป็นกรดและต่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.3	โรงพยาบาล	ก. โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 30 เตียงขึ้นไป	ความเป็นกรดและต่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลายได้ ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
		ข. โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 10 เตียง แต่ไม่ถึง 30 เตียง	ความเป็นกรดและต่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.4	อาคารสถาบันการศึกษา	ก. อาคารโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ 25,000 ตารางเมตรขึ้นไป	ความเป็นกรดและต่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
		ข. อาคารโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ 5,000 ตารางเมตร แต่ไม่ถึง 25,000 ตารางเมตร	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.5	อาคารที่ทำการ	ก. อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชน ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ 55,000 ตารางเมตรขึ้นไป	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
		ข. อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชน ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร แต่ไม่ถึง 55,000 ตารางเมตร	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.6	ศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า	ก. อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 25,000 ตารางเมตรขึ้นไป	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
		ข. อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 5,000 ตารางเมตร แต่ไม่ถึง 25,000 ตารางเมตร	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.7	ตลาด	ก. ตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข (แต่ไม่รวมถึงท่าเทียบเรือประมง สะพานปลาและกิจการแพปลา) ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 2,500 ตารางเมตรขึ้นไป	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
		ข. ตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข (แต่ไม่รวมถึงท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลา) ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 1,500 ตารางเมตร แต่ไม่ถึง 2,500 ตารางเมตร	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.8	ภัตตาคารหรือร้านอาหาร	ก. ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 2,500 ตารางเมตรขึ้นไป	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
		ข. ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 500 ตารางเมตร แต่ไม่ถึง 2,500 ตารางเมตร	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.9	หอพัก	หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 250 ห้อง ขึ้นไป (ประเภท ข)	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
2.10	สถานบริการ	สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งมีผู้ให้บริการแก่ลูกค้าตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ซึ่งมีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ 5,000 ตารางเมตรขึ้นไป (ประเภท ข)	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลาย ได้ทั้งหมด ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน ทีเคเอ็น
3	ที่ดินจัดสรร	ที่ดินที่ทำการจัดสรร ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน และการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ที่ได้ทำการจัดสรรตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2539 ได้แก่ 1. ที่ดินจัดสรรที่รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า 100 แปลงขึ้นไป แต่ไม่เกิน 500 แปลง 2. ที่ดินจัดสรรที่รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า 500 แปลงขึ้นไป	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ตะกอนหนัก ทีดีเอส ซัลไฟด์ ไนโตรเจนในรูป ทีเคเอ็น น้ำมันและไขมัน

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
4	การเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกรประเภท ก ข และ ค	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซีโอดี และไนโตรเจนในรูป ที่เคเอ็น
5	ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการ แพปลา	ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการ แพปลาทุกขนาด	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ทั้งหมด น้ำมันและไขมัน ปริมาณสารอินทรีย์ ไนโตรเจน
6	สถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิง	1. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ก (ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ติดเขตทางหลวง หรือถนนสาธารณะ ที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า 12 เมตร หรือ ถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า 10 เมตร) 2. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ข (ตั้งอยู่ใน พื้นที่ที่ติดเขตถนนสาธารณะที่มีความกว้างของถนน น้อยกว่า 12 เมตร หรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้าง ของถนนน้อยกว่า 10 เมตร)	ความเป็นกรดและด่าง ซีโอดี สารแขวนลอย น้ำมันและไขมัน
7	บ่อเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำชายฝั่ง	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ซึ่งหมายถึงพื้นที่ที่ปรับ ให้ขังน้ำได้โดยวิธีต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มหรือ สัตว์น้ำกร่อยในบริเวณนอกแนวป้องกันน้ำเค็มของ กรมชลประทานหรือในแนวเขตที่ดินชายทะเลชั้นใน ของกรมพัฒนาที่ดิน ที่มีพื้นที่บ่อตั้งแต่ 10 ไร่ ขึ้นไป	ค่าความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย แอมโมเนีย ฟอสฟอรัสรวม ไฮโดรเจนซัลไฟด์ ไนโตรเจนรวม
8	บ่อเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำกร่อย	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยทุกขนาด ซึ่งบ่อเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำกร่อย หมายความว่า เป็นพื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำ ได้โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยหรือ สัตว์น้ำเค็ม แต่ไม่รวมถึงพื้นที่ตามประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ สาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม	ค่าความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย แอมโมเนีย ฟอสฟอรัสรวม ไฮโดรเจนซัลไฟด์ ไนโตรเจนรวม และ ความเค็ม

ลำดับ	ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย	มลพิษที่ควบคุม
9	บ่อเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำจืด	1. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหารทุกชนิด ที่มีขนาดพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยง ตั้งแต่ 10 ไร่ขึ้นไป	1. บีโอดี สารแขวนลอย
		2. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ข คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหารทุกชนิด ที่มีขนาดพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยง ตั้งแต่ 10 ไร่ขึ้นไป	2. บีโอดี สารแขวนลอย แอมโมเนีย ไนโตรเจนรวม ฟอสฟอรัสรวม ค่าความ เป็นกรดและด่าง
		3. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค คือ บ่อที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิด ซึ่งมีการใช้สาร ก่อให้เกิดความเค็มเพื่อปรับค่าความเค็มของน้ำ ทุกขนาดพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยง	3. บีโอดี สารแขวนลอย แอมโมเนีย ไนโตรเจนรวม ฟอสฟอรัสรวม ค่าความ เป็นกรดและด่าง สภาพ น้ำไฟฟ้า
10	ระบบบำบัดน้ำเสียรวม ของชุมชน	ระบบบำบัดน้ำเสียที่กระทรวง ทบวง กรม หรือ ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาหรือ ผู้รับจ้างให้บริการจัดให้มีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์หลัก ในการให้บริการบำบัดน้ำเสียที่รวบรวมจากชุมชน	ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี ของแข็งแขวนลอย น้ำมันและไขมัน ไนโตรเจน ทั้งหมด ฟอสฟอรัสทั้งหมด

รายการใบอนุญาตหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง สำหรับการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท

ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
1. อาคารบางประเภทและบางขนาด	1.1 อาคารชุด : - หนังสือสำคัญการจดทะเบียนอาคารชุด (อ.ข.10)*	- ชื่อเจ้าของโครงการอาคารชุด - ชื่อที่ตั้งโครงการอาคารชุด - เลขทะเบียนที่ขอจดทะเบียนอาคารชุด - จำนวนอาคารและจำนวนห้องชุด	กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย พนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. อาคารชุด พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่ 1) ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้แก่ อธิบดีกรมที่ดิน หรือรองอธิบดี (ใช้อำนาจตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง คือ การเพิกถอนกรรมสิทธิ์ นิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุด) 2) ในพื้นที่ต่างจังหวัด ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่า (ใช้อำนาจตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง) 3) เจ้าพนักงานที่ดิน (สำหรับกรณียื่นออกจกมาตรา 24 วรรคหนึ่ง) การจดทะเบียนอาคารชุด (มาตรา 7) และนิติบุคคลอาคารชุด (มาตรา 31) ต้องประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา
	- หนังสือสำคัญการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด (อ.ข.13)	- ชื่อที่ตั้งของนิติบุคคลอาคารชุด - ชื่อโครงการอาคารชุด - เลขทะเบียนที่ขอจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด	

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
	1.2 โรงแรม - ใบอนุญาตประกอบธุรกิจ โรงแรม (ร.จ.2)	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งของโรงแรม - เลขที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม วันที่ออกใบอนุญาต และวันหมดอายุ - จำนวนห้องของโรงแรม 	<p>นายทะเบียน ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง ในต่างจังหวัด ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด</p> <p>พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ผู้ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พ.ร.บ. โรงแรม พ.ศ. 2547 ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ 2) ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป หรือ 3) ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป
	1.3 โรงพยาบาล - ใบอนุญาตให้ประกอบ กิจการสถานพยาบาล (ส.พ.7)	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งของโรงพยาบาล - เลขที่ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล วันที่ออกใบอนุญาต และวันหมดอายุ - ประเภทสถานพยาบาล และจำนวนเตียงที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน 	<p>ผู้อนุญาต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ในกรุงเทพมหานคร ยื่นต่อสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ 2) ในต่างจังหวัด ยื่นต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด <p>พนักงานเจ้าหน้าที่ (ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541)</p>

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง - ใบอนุญาตให้ดำเนินการ สถานพยาบาล (ส.พ.19)	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อผู้รับใบอนุญาต - ชื่อที่ตั้งของโรงพยาบาล - เลขที่ใบอนุญาตให้ดำเนินการ สถานพยาบาล วันที่ออก ใบอนุญาต และวันหมดอายุ - ประเภทสถานพยาบาล และจำนวนเตียงที่รับผู้ป่วย ไว้ค้างคืน 	
1.4 อาคารโรงเรียน/สถาบัน อุดมศึกษา - ใบอนุญาตให้จัดตั้ง โรงเรียน ตามกฎหมายว่าด้วย โรงเรียนเอกชน (สข.2)	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งของโรงเรียน - เลขที่ใบอนุญาตให้จัดตั้ง โรงเรียนในระบบ วันที่ออก ใบอนุญาต และวันหมดอายุ 	ผู้อนุญาต คือ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตการศึกษา พนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550	
- ใบอนุญาตให้จัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน (รกข.02)	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งของสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน - เลขที่ใบอนุญาตให้จัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน วันที่ออกใบอนุญาต และ วันหมดอายุ 	ผู้อนุญาต คือ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ พนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
	<ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (อ.1) หรือใบรับรองการก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 39 ทวิ (อ. 6) 	<p>ใบ อ.1</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้ได้รับใบอนุญาต - ที่ตั้งอาคาร - ประเภทการใช้สอยอาคาร - พื้นที่ใช้สอยของอาคาร และพื้นที่จอดรถ - เลขที่ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร วันที่ยอกใบอนุญาต และวันหมดอายุ <p>ใบ อ.6</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งผู้ได้รับใบอนุญาต - ประเภทการใช้สอยอาคาร - เลขที่ใบรับรองการก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร และวันที่ยอกใบรับรอง 	<p>เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522</p>
1.5 อาคารที่ทำการของรัฐ** และเอกชน	<ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (อ.1) หรือใบรับรองการก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร 	<p>ใบ อ.1</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้ได้รับใบอนุญาต - ที่ตั้งอาคาร - ประเภทการใช้สอยอาคาร - พื้นที่ใช้สอยของอาคาร และพื้นที่จอดรถ 	<p>เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522</p>

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา 39 ทวิ (ข. 6)	<ul style="list-style-type: none"> - แบบส่งข้อมูลการเข้ามาอาคารการใช้พลังงานและการอนุรักษ์พลังงานสำหรับอาคารควบคุม (บพข.1) 	<ul style="list-style-type: none"> - เลขที่ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร วันที่ออกใบอนุญาต และวันหมดอายุ <u>ใบ ข.6</u> - ชื่อ-ที่ตั้งผู้ได้รับใบอนุญาต - ประเภทการใช้สอยอาคาร - เลขที่ใบรับรองการก่อสร้าง - ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร และวันที่ออกใบรับรอง 	พนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535
1.6 อาคารศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า - ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอน อาคาร (ข.1) หรือใบรับรองการ ก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร หรือ	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งอาคาร - ประเภทอาคาร - จำนวนพื้นที่ใช้สอยรวมและพื้นที่จอดรถ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งผู้ได้รับใบอนุญาต - ที่ตั้งอาคาร - ประเภทการใช้สอยอาคาร 	พนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
	เคลื่อนย้ายอาคาร โดยไม่ยื่น คำขอรับใบอนุญาตตาม มาตรา 39 ทวิ (ข. 6)	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ที่เคลื่อนย้ายของอาคาร และพื้นที่จอดรถ - เลขที่ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร - ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร - วันที่ออกใบอนุญาต และวันหมดอายุ <p><u>ใบ ๑.๑</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งผู้ได้รับใบอนุญาต - ประเภทการใช้สอยอาคาร - เลขที่ใบรับรองการก่อสร้าง 	
	1.7 ตลาด <ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ - เป็นตลาดเอกขน 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งตลาด - พื้นที่ประกอบกิจการ - เลขที่ใบอนุญาต วันที่ออก 	เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535
	1.8 ภัตตาคารหรือร้านอาหาร <ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ - จำนวนอาหารหรือสถานที่ - สะสมอาหาร (สอ.3) 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งภัตตาคารหรือร้านอาหาร 	เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
	<ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร (ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ - อภ.2) 	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ประกอบกิจการ - เลขที่ใบอนุญาต วันที่ออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ - ชื่อ-ที่อยู่ผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งของภัตตาคารหรือร้านอาหาร - พื้นที่ประกอบกิจการ - เลขที่ใบอนุญาต วันที่ออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ 	เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535
1.9 หอพัก	<ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตให้จัดตั้งหอพัก (แบบ พ.1-2) 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งหอพัก - เลขที่ใบอนุญาต และวันที่ออกใบอนุญาต 	<p>นายทะเบียน (มาตรา 4) หมายความว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล (2) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (3) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (4) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา (5) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งสำหรับในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
	<ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการหอพัก (แบบ อภ.2) 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งหอพัก - จำนวนห้อง - เลขที่ใบอนุญาต วันที่ออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ 	เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
	1.10 สถานบริการ - ใบอนุญาตให้ตั้ง สถานบริการ (แบบ สบ.2)	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งสถานบริการ - พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้ง สถานบริการ - เลขที่ใบอนุญาต และวันที่ ออกใบอนุญาต (ใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่ยอก ใบอนุญาต) 	กรมการปกครอง 1) ใน กทม. ให้ยื่นต่อผู้กำกับการ หรือรองผู้กำกับการ ซึ่งเป็นหัวหน้า สถานีตำรวจนครบาล 2) ในต่างจังหวัด ยื่นต่อนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ
	- ใบอนุญาตประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการที่เกี่ยวข้องกับบริการ (การประกอบกิจการอาบ อบ นวด) (แบบ อภ.2)	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ผู้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งสถานบริการ - จำนวนห้อง - เลขที่ใบอนุญาต วันที่ออก ใบอนุญาตและวันหมดอายุ 	เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535
2. ที่ดินจัดสรร	- ใบอนุญาตให้ทำการจัดสรร ที่ดิน (จ.ส.2 หรือ จ.ส.5) รวมถึงแผนผังโครงการ และวิธีการจัดสรรที่ดินที่ แบบท้ายใบอนุญาต	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่เจ้าของโครงการ จัดสรรที่ดิน - ชื่อ-ที่ตั้งโครงการที่ดินจัดสรร - จำนวนแปลงเพื่อจำหน่าย - ผังโครงการ - เลขที่ใบอนุญาต และวันที่ ออกใบอนุญาต 	ผู้ให้ใบอนุญาต 1. ใน กทม. ให้คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอธิบดี หรือรองอธิบดี เป็นประธาน 2. ในต่างจังหวัด ให้คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่า หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ขอสำเนาได้จาก สำนักส่งเสริมธุรกิจสหกรณ์ หรือสำนักงานที่ดิน จังหวัดสาขา พนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. การจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่ เจ้าพนักงานที่ดิน

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
<ul style="list-style-type: none"> - หนังสือสำคัญการจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร (จ.ส.ก. 10) 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร - เลขทะเบียน และวันที่จดทะเบียน - ชื่อโครงการที่ดินจัดสรร 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร ได้รับโอนระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ซึ่งถือเป็นสาธารณูปโภคแล้วหรือไม่ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงว่าผู้ใดมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร - เลขทะเบียน และวันที่จดทะเบียน - ชื่อโครงการที่ดินจัดสรร
<ul style="list-style-type: none"> - บันทึกย่อคำข้อตกลงการโอนทรัพย์สินที่เป็นสาธารณูปโภคหรือตรวจสอบจากหลังจดทะเบียนแปลงที่ดินตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางหรือขอตรวจคุณภาพน้ำทิ้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขโครงการ วิธีการจัดสรรที่ดิน (ถ้ามี) 	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้ทราบว่าโครงการดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงใดบ้าง เพื่อประกอบการตรวจสอบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร - เลขที่ใบอนุญาตวันต่อออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ
<ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 3 (ถพ.น2) เชื้อเพลิง 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร - เลขที่ใบอนุญาต วันต่อออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร - เลขที่ใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง - เลขที่ใบอนุญาต วันต่อออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่ตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร - เลขที่ใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง - เลขที่ใบอนุญาต วันต่อออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
----------------------------	----------------------------------	-----------------------	--

ประเภท แหล่งกำเนิดมลพิษ	ใบอนุญาต/ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร	หน่วยงานอนุญาต/ ผู้มีอำนาจกำกับดูแล
	<ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทผลิต สละสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (แบบ อภ.2) 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่ที่ได้รับใบอนุญาต - ชื่อ-ที่ตั้งสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง - เลขที่ใบอนุญาต วันที่ออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ - เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 	
4. การเลี้ยงสุกร	<ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่กิจการที่เกี่ยวข้องกับกาเลี้ยงสัตว์ (อภ.2) 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ-ที่อยู่เจ้าของสถานที่เลี้ยงสุกร - ชื่อ-ที่ตั้งของสถานที่เลี้ยงสุกร - เลขที่ใบอนุญาต วันที่ออกใบอนุญาตและวันหมดอายุ - จำนวนสุกร (อาจจะระบุขึ้นกับแต่ละท้องที่) 	เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

หมายเหตุ

* ใบ อ.ข. 10 จะระบุจำนวนห้องเป็นห้องชุดไม่ได้รับเป็นห้องนอน ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การติดตั้งพัดลมดูดอากาศหรือพัดลมของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ กำหนดให้ติดตั้งพัดลมดูดอากาศและระบายและยึดตามแผนผังแสดงรายละเอียดของอาคารชุดแต่ละชั้นที่ระบุเป็นคำขอจดทะเบียนอาคารชุด ทกอาคารชุดที่ตรวจสอบใน 1 ห้องชุด มีมากกว่า 1 ห้องนอน ให้ติดตั้งพัดลมดูดอากาศชุด โดยตรวจสอบจำนวนห้องนอนจากแผนผังแสดงรายละเอียดของอาคารชุดตามที่จะระบุไว้ในคำขอจดทะเบียนอาคารชุด เพื่อให้ได้ข้อมูลถูกต้องชัดเจนว่าเข้าข่ายเป็นอาคารประเภท ก หรือ ประเภท ข ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ จำนวน กรณีที่อาคารชุดอยู่ระหว่างการยื่นคำขอจดทะเบียนอาคารชุด ให้ใช้ข้อมูลตามที่ระบุในเอกสารคำขอจดทะเบียนอาคารชุดแทน

** กฎกระทรวงว่าด้วยการยกเว้น ผ่อนผัน หรือกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2550 ข้อ 2 กำหนดให้อาคารของกระทรวง ทบวง กรม อาคารของราชการส่วนท้องถิ่น อาคารขององค์กรของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ที่ใช้ในการราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ อาคารที่ทำการขององค์กรระหว่างประเทศ หรืออาคารที่ทำการของหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ อาคารที่ทำการสถานทูตหรือสถานกงสุลต่างประเทศ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร รวมทั้งการรื้อถอนอาคารจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และยกเว้นการเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ แต่ต้องจัดส่งแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(ตัวอย่างหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งฯ ก่อนออกคำสั่งตามมาตรา ๗๐)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๘๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

เรียน ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคาร เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ แผ่น
 ๒. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด จำนวน ๗ แผ่น
 ๓. รายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ เลขที่..... ลงวันที่..... จำนวน ๑ แผ่น

ตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียจาก.....(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....ตั้งอยู่..... เมื่อวันที่..... มีอาคารจำนวน หลัง มีห้องชุดสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มอาคาร จำนวน ห้องชุดตามหนังสือสำคัญการจดทะเบียนอาคารชุด (อ.ช.๑๐) ทะเบียนเลขที่ เมื่อวันที่ เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท..... ซึ่งจัดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และ เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ ประกอบกับมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ บัญญัติว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดไว้ในประกาศข้างต้น มีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด และปรากฏว่า....(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....ไม่ได้ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อควบคุมการปล่อยน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ทั้งนี้ผลการตรวจสอบการปล่อยน้ำเสียมี....(ผลน้ำที่เกินมาตรฐาน)..... รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ นั้น

เนื่องจาก...

เนื่องจากมาตรา ๓๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า “ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะ ทราบข้อเท็จจริง อย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน” ดังนั้น ท่านสามารถขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ผลการตรวจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษข้างต้น และสามารถชี้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน โดย ทำเป็นหนังสือยื่นต่อ.....(เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่ง)..... ภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับ หนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ หากท่านไม่ชี้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษจะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งการให้ท่านก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยประการใด โปรดประสานกองตรวจมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(ตัวอย่างหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งฯ ก่อนออกคำสั่งตามมาตรา ๘๒ (๒))

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๘๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

เรียน เจ้าของหรือผู้ครอบครอง...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)...

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด.....เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวน แผ่น
๒. รายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ เลขที่ ลงวันที่.....จำนวน ๑ แผ่น
๓. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจาก..... จำนวน แผ่น

ตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตรวจสอบการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียจาก...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... ตั้งอยู่เลขที่..... เมื่อวันที่..... ซึ่งเป็น...(ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ).....ที่มี.....(จำนวนห้อง/พื้นที่ ฯลฯ) จัดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด.....เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และจากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจาก.....(จุดเก็บ)..... ขณะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมซึ่งถือเป็นตัวแทนน้ำทิ้งของ.....(แหล่งกำเนิดมลพิษ)...มาตรวจสอบ ปรากฏว่ามีค่า...(ค่าผลน้ำที่เกินมาตรฐาน)..... ซึ่งมีค่าเกินมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจาก..... รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และ ๓ นั้น

เนื่องจากมาตรา ๓๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า “ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน” ดังนั้น ท่านสามารถขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ผลการ...

ผลการตรวจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษข้างต้น และท่านสามารถใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ หากท่านไม่ใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งการให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียทั้งหมดให้มี ลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หากมีข้อสงสัยประการใด โปรดประสานกองตรวจมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(ตัวอย่างหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งฯ ก่อนออกคำสั่งตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

เรียน เจ้าของหรือผู้ครอบครอง...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)...

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ท่าเรือบางประเภท เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียสู่บรรยากาศ จำนวน ๒ แผ่น
 ๒. รายงานผลการตรวจวัดฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากท่าเรือด้วยเครื่องวัดความทึบแสง (Smoke Opacity Meter) เลขที่ ลงวันที่ จำนวน แผ่น
 ๓. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสง ของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากท่าเรือ จำนวน ๒ แผ่น

ตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตรวจสอบการประกอบกิจการท่าเรือเพื่อขนถ่ายสินค้าของท่าน ตั้งอยู่เลขที่..... เมื่อวันที่..... ขณะตรวจสอบพบว่า มีการประกอบกิจการขนถ่ายผลิตภัณฑ์ของปูนซีเมนต์ ซึ่งเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ท่าเรือบางประเภทเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียสู่บรรยากาศ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และผลการตรวจวัดค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองด้วยเครื่องวัดความทึบแสง จำนวน ๒ จุด ได้แก่ ปากโกรกด้านทิศใต้ จำนวน ๒ ครั้ง มีค่าร้อยละ ๕.๕ และ ๕.๔ และปากโกรกด้านทิศเหนือ จำนวน ๒ ครั้ง มีค่าร้อยละ ๖.๗ และ ๗.๒ ไม่เป็นไปตามมาตรฐานตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากท่าเรือ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และ ๓ ประกอบกับโกรกด้านทิศใต้ไม่มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น

เนื่องจาก...

เนื่องจากมาตรา ๓๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า “ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน” ดังนั้น ท่านสามารถขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลการตรวจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษข้างต้น และท่านสามารถใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ หากท่านไม่ใช้สิทธิโต้แย้งฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งการให้ท่านดำเนินการก่อสร้างติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมืออื่นใด สำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดอากาศเสียทั้งหมดให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หากมีข้อสงสัยประการใด โปรดประสานกองตรวจมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ

ขอแสดงความนับถือ

โทร.

โทรสาร

ประกาศกรมควบคุมมลพิษ

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกรมควบคุมมลพิษเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้กรมควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมควบคุมมลพิษเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรอง” หมายความว่า ห้องปฏิบัติการที่ได้การรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025 ไม่ว่าจะเป็ห้องปฏิบัติการที่จัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชนที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

“เหตุสุดวิสัย” หมายความว่า เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นก็ดี จะให้ผลพิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้ แม้ทั้งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวังตามสมควร อันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะหรือภาวะเช่นนั้น

ข้อ ๓ เหตุที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะต้องนำพิจารณาเพื่อเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่ม

๓.๑ จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง เช่น จุดเก็บตัวอย่างที่ไม่เป็นตัวแทนน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นที่ระบายออกสู่ภายนอกอย่างแท้จริง

๓.๒ วิธีการเก็บและรักษาสภาพตัวอย่างน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือหลักวิชาการ

๓.๓ กรณีแบ่งตัวอย่างน้ำทิ้งที่เก็บตัวอย่างร่วมกันไปวิเคราะห์ โดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองแล้วผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

๓.๔ ผลการ...

๓.๔ ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษย้อนหลังภายในระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนวันที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรอง พร้อมแนบหลักฐานแสดงจุดเก็บตัวอย่าง พารามิเตอร์ และวิธีวิเคราะห์

๓.๕ ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ และเมื่อหักลบค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) จากการวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองแล้ว ปรากฏว่าผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

กรณีที่เป็นไปตามข้อ ๓.๓ หรือ ๓.๔ แต่ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ มีพารามิเตอร์ที่ไม่ตรงกับผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จะพิจารณาเอกสารขอข่าของพารามิเตอร์ตามใบรับรองความสามารถห้องปฏิบัติการ และหลักฐานการควบคุมคุณภาพผลการทดสอบตามวิธีการมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์น้ำและน้ำเสียใน Standard Methods for Examination of Water and Wastewater ซึ่ง APHA : American Public Health Association, AWWA : American Water Works Association และ WPCF : Water Pollution Control Federation ร่วมกันกำหนดไว้

ข้อ ๔ กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประสงค์จะได้แย้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ให้จัดทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งพร้อมแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องมายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับแจ้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และหากพ้นระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะดำเนินการทางปกครองต่อไป เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือกรณีมีข้อเท็จจริงใหม่ที่เป็นสาระสำคัญ

ข้อ ๕ การรับฟังข้อโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามข้อ ๔ จะพิจารณาเพียง ๑ ครั้ง และถือเอาผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายประลอง ดำรงค์ไทย)

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

(ตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการพิจารณาการใช้สิทธิโต้แย้งสิทธิ กรณีเห็นด้วยกับคำโต้แย้ง)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ผลการพิจารณาการใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

เรียน(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ).....

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่

๒. หนังสือ (แหล่งกำเนิดมลพิษ)..... ลงวันที่

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งผลการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของ(แหล่งกำเนิดมลพิษ) ตั้งอยู่..... เมื่อวันที่ มี(จำนวนห้องพักหรือพื้นที่ใช้สอย)..... ห้อง เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และจากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งในบ่อพักน้ำทิ้งที่จะระบายออกสู่ภายนอกมาตรวจสอบ ปรากฏว่า มีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งได้แจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับหนังสือดังกล่าว ต่อมาหนังสือที่อ้างถึง ๒ ท่านแจ้งว่า ก่อนการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่มีฝนตกหนักทำให้เกิดน้ำท่วมขังบริเวณถนนด้านหน้าโครงการและไหลเข้าปะปนรวมกับน้ำภายในบ่อพักน้ำทิ้ง ตัวอย่างน้ำทิ้งที่เจ้าหน้าที่เก็บไปจึงไม่เป็นตัวแทนน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะระบายออกสู่ภายนอกอย่างแท้จริง นั้น

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พิจารณาหนังสือดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นการ行使สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานต่อผลการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายในระยะเวลาที่กำหนด และเป็นการใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานที่มีเหตุผลเพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม จะดำเนินการตรวจสอบน้ำทิ้งอีกครั้ง และถือเอาผลวิเคราะห์น้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นที่สุด หากผลการตรวจสอบพบว่า น้ำทิ้งยังคงไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งการให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียทั้งหมด ให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดต่อไป ทั้งนี้ ขอให้ท่านมอบหมายผู้รับผิดชอบเข้าร่วมตรวจสอบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

โทร.

โทรสาร

(ออกคำสั่งตามมาตรา ๗๐)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

เรียน เจ้าของหรือผู้ครอบครอง...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)...

อ้างถึง หนังสือ..... ที่ ทส.....ลงวันที่.....(หนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งฯ)

ตามหนังสือที่อ้างถึงเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้แจ้งผลการตรวจสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของ.....(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... ตั้งอยู่..... เมื่อวันที่..... มี.....(จำนวนห้องพักหรือพื้นที่ใช้สอย).....ซึ่งจัดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภท.....ที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนด และจากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจาก...(จุดเก็บตัวอย่าง).....ซึ่งถือเป็นตัวแทนน้ำทิ้งของ...(แหล่งกำเนิดมลพิษ).....มาตรวจสอบ พบว่า มีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดรวมทั้งได้แจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับหนังสือดังกล่าว นั้น

เนื่องจากระยะเวลาดังกล่าวได้ครบกำหนดแล้ว และท่านมิได้มีหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเกี่ยวกับผลการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของ.....(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงมีคำสั่งให้ท่านก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ให้แล้วเสร็จภายในวัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งนี้ หากท่านไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ท่านมีสิทธิร้องคัดค้านโดยทำเป็นหนังสือระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอ้างอิงยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่ง ภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งนี้ และหากท่านได้ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำสั่งแล้วเสร็จ ขอให้แจ้งให้กรมควบคุมมลพิษทราบ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตรวจสอบเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งท่านนั้น

อนึ่ง การร้องคัดค้านไม่เป็นเหตุให้หยุดการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง และกรณีฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว กำหนดค่าปรับไม่เกินวันละบาท (.....บาทถ้วน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความร่วมมือปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(ออกคำสั่งตามมาตรา ๘๒ (๒))

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๘๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย

เรียน เจ้าของหรือผู้ครอบครอง...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)...

อ้างถึง หนังสือ..... ที่ ทส..... ลงวันที่.....(ส.แจ้งสิทธิได้แย้ง)

ตามหนังสือที่อ้างถึงเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้แจ้งผลการตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของ.....(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... ตั้งอยู่..... เมื่อวันที่..... มี.....(จำนวนห้องพักหรือพื้นที่ใช้สอย)ซึ่งจัดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภท.....ที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และจากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจาก...(จุดเก็บตัวอย่าง).....ซึ่งถือเป็นตัวแทนน้ำทิ้งของ.....(แหล่งกำเนิดมลพิษ).....มาตรวจสอบ พบว่ามีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดรวมทั้งได้แจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับหนังสือดังกล่าว นั้น

เนื่องจากระยะเวลาดังกล่าวได้ครบกำหนดแล้ว และท่านไม่ได้มีหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเกี่ยวกับผลการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของ.....(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงมีคำสั่งให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดให้แล้วเสร็จภายใน วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งนี้ หากท่านไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษท่านมีสิทธิร้องคัดค้านโดยทำเป็นหนังสือระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือ ขอกฎหมายอ้างอิงยื่นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ภายใน ๓๐ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งนี้ และหากท่านปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งแล้วเสร็จ ขอให้แจ้งให้กรมควบคุมมลพิษทราบพร้อมแสดงวิธีการปรับปรุงแก้ไขด้วย และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตรวจสอบเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งเท่านั้น

อนึ่ง การร้องคัดค้านไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง และกรณีฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งการให้ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด กำหนดค่าปรับไม่เกินวันละ บาท (.....บาทถ้วน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความร่วมมือปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(ออกคำสั่งตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง)

ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

เรียน เจ้าของหรือผู้ครอบครอง...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)...

อ้างถึง หนังสือ..... ที่ ทส ลงวันที่.....(ส.แจ้งสิทธิได้แย้ง)

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมควบคุมมลพิษ แจ้งผลการตรวจวัดค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองจากท่าเรือของท่าน ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากท่าเรือ พร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิในการโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับหนังสือดังกล่าว นั้น

เนื่องจากระยะเวลาดังกล่าวได้ครบกำหนดแล้ว และท่านมิได้มีหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเกี่ยวกับผลการตรวจวัดค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากท่าเรือของ.....(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....ฉะนั้น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงมีคำสั่งให้ท่านติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใด สำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศให้เป็นไปตามมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากท่าเรือตามที่กำหนดไว้ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งนี้ ทั้งนี้ หากท่านไม่พอใจคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ท่านมีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งโดยทำเป็นหนังสือระบุข้อโต้แย้ง และข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอ้างอิงประกอบการยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งนี้ และหากท่านติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียแล้วเสร็จ ขอให้แจ้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานการติดตั้ง และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตรวจสอบเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งท่านนั้น

อนึ่ง การร้องคัดค้านไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับทางปกครอง และกรณีฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งการให้ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด กำหนดค่าปรับไม่เกินวันละ ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความร่วมมือปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

แนวทางการกำหนดระยะเวลาของคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๗๐ และ
มาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙

๑. กรณีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา ๗๐ กำหนดระยะเวลา ๑๘๐ วัน

เหตุผลและข้อสนับสนุน : ขั้นตอนการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ประกอบด้วยหลายขั้นตอน ตั้งแต่การเตรียมการ การสำรวจออกแบบ การคัดเลือกผู้รับจ้าง การว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งใช้เวลาประมาณ ๖๐ วัน ระยะเวลาสำหรับงานก่อสร้างและการเริ่มต้นเดินระบบอีกประมาณ ๑๒๐ วัน

๒. กรณีออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ จัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๒) กำหนดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่ง ๙๐ วัน สำหรับกรณีที่เครื่องมือและ/หรืออุปกรณ์ที่สำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างชำรุด เช่น เครื่องสูบน้ำ เครื่องเติมอากาศ เครื่องสูบลูกบอล เป็นต้น ทั้งนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบต้องระบุรายละเอียดความชำรุดของเครื่องมือหรืออุปกรณ์ดังกล่าวไว้ในแบบบันทึกการตรวจสอบด้วย

เหตุผลและข้อสนับสนุน : การเริ่มต้นเดินระบบบำบัดน้ำเสียซึ่งโดยส่วนใหญ่มักใช้ระบบบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพแบบระบบเอเอส ระบบสระเติมอากาศ และระบบอาร์พีซี หรือระบบอื่นมีการทำงานใกล้เคียง โดยทั่วไปใช้เวลาในการเริ่มต้นเดินระบบประมาณ ๓๐ - ๔๕ วัน สำหรับการเติมเชื้อในถังเติมอากาศ (คิดเทียบจากการควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียแบบตะกอนเร่ง ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีการควบคุมอายุสลัดจ์ โดยการบำบัดน้ำเสียในอัตราการบำบัดธรรมดา มีอายุสลัดจ์ เท่ากับ ๕-๑๕ วัน สำหรับการปรับค่าอายุสลัดจ์ในแต่ละครั้งจะต้องใช้เวลาประมาณ ๑-๓ เท่าของค่าอายุสลัดจ์) นอกจากนี้ยังมีระยะเวลาซ่อมแซมหรือจัดหาเครื่องมือและ/หรืออุปกรณ์สำหรับการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย รวมถึงการจัดหาที่ปรึกษาในการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย

ทั้งนี้ หากเป็นระบบบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพแบบระบบเอเอส ระบบสระเติมอากาศ และระบบอาร์พีซี หรือระบบอื่นมีการทำงานใกล้เคียง ซึ่งมีการทำงานตามปกติ ไม่มีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ชำรุด และน้ำทิ้งมีค่าเกินค่ามาตรฐาน สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากมีปริมาณจุลินทรีย์ในระบบน้อย ต้องมีการเริ่มต้นเดินระบบใหม่เพื่อให้ปริมาณจุลินทรีย์มีจำนวนมากเพียงพอในการบำบัดน้ำเสีย อาจพิจารณา กำหนดระยะเวลาในการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียน้อยกว่า ๙๐ วัน ตามข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบและผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้ง เนื่องจากไม่ต้องมีการซ่อมแซมเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ชำรุด

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

เรียน(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ)....

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่ (ส.คำสั่ง)

ตามหนังสือที่อ้างถึง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๐ (หรือ ๘๒.(๒)) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้ท่านจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย (หรือจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย) ของ(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)....ให้แล้วเสร็จภายใน วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่ง และหากท่านจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย (หรือปรับปรุงแก้ไข) ตามคำสั่งแล้วเสร็จ ขอให้แจ้งให้กรมควบคุมมลพิษทราบ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตรวจสอบเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งเท่านั้น รวมทั้งหากฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ กำหนดค่าปรับไม่เกินวันละบาท (.....บาทถ้วน) นั้น

เนื่องจากคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษข้างต้น จะครบกำหนดระยะเวลาให้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย (หรือให้ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย) ในวันที่ กรมควบคุมมลพิษ จึงขอแจ้งเตือนมายังท่านเพื่อให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะติดตามตรวจสอบอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(กรณีเอกสารประกอบการขอขยายระยะเวลาไม่เพียงพอ)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

เรียน เจ้าของหรือผู้ครอบครอง... (ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....

อ้างถึง ๑. หนังสือ..... ที่ ทส ลงวันที่ (ส.คำสั่ง)

๒. หนังสือของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้...(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของ(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด และหนังสือที่อ้างถึง ๒ ...(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ).. ได้ชี้แจงเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียของ...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)... และให้บริษัทที่ปรึกษา เข้าทำการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อหาสาเหตุน้ำเสียหลังการบำบัดที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งอาจเกิดจากการใช้ถังบำบัดน้ำเสียไม่ถูกวิธี จำเป็นต้องจัดการให้ความรู้กับลูกบ้านในการใช้ระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนให้ถูกต้อง และมีความประสงค์ขอขยายระยะเวลาแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียออกไปอีก วัน นั้น

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พิจารณาหนังสือข้างต้นเท่าที่ท่านส่งให้แล้วเห็นว่า ยังมีรายละเอียดของแผนงานแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียที่ไม่เพียงพอต่อการพิจารณาให้ขยายระยะเวลาออกไปอีก วันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีการระบุระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนหรือวิธีการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียว่าจะใช้ระยะเวลาเท่าใด ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงขอให้ท่านจัดส่งรายละเอียดแผนงานที่ชัดเจน โดยระบุขั้นตอนและวิธีการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียให้สอดคล้องกับระยะเวลาที่ต้องการให้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษพิจารณาขยายระยะเวลาตามคำสั่งออกไปอีก พร้อมกับข้อมูลหลักฐานอย่างอื่นประกอบ (ถ้ามี) เช่น สัญญาว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา เป็นต้น เพื่อประกอบการพิจารณา ภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากมีข้อสงสัยประการใด โปรดประสาน.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และเร่งดำเนินการจัดส่งภายในเวลาที่กำหนด

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(กรณีเอกสารประกอบการขอขยายระยะเวลาเพียงพอ)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาการขอขยายระยะเวลาการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย

เรียน เจ้าของหรือผู้ครอบครอง...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....

อ้างถึง ๑. หนังสือ..... ที่ ทส ลงวันที่ (ส.คำสั่ง)

๒. หนังสือของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้...(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของ(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด และหนังสือที่อ้างถึง ๒ ...(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ).. ได้ชี้แจงเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียของ...(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....และให้บริษัทที่ปรึกษา เข้าทำการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อหาสาเหตุน้ำเสียหลังการบำบัดที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน พร้อมทั้งจัดส่งรายละเอียดแผนงานปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย และมีความประสงค์ขอขยายระยะเวลาแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียออกไปอีก วัน นั้น

กรมควบคุมมลพิษ พิจารณาคำขอขยายระยะเวลาการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียข้างต้น ประกอบกับแผนการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียแล้ว เห็นว่ามีเหตุผลความจำเป็นในการขอขยายระยะเวลาดังกล่าว ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงให้ขยายระยะเวลาการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียออกไปเป็นระยะเวลา วัน จนถึงวันที่ ทั้งนี้ ท่านในฐานะเจ้าของหรือผู้ครอบครอง.....(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... ได้ใช้ระยะเวลามาพอสมควรแล้วในการปฏิบัติตามคำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น หากครบกำหนดระยะเวลาที่ขยาย ดังกล่าวข้างต้นแล้ว เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะไม่พิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้กับท่านอีกต่อไป และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะดำเนินการตรวจสอบเมื่อครบกำหนดให้ขยายระยะเวลาเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

โทร.
โทรสาร

ระเบียบกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
ว่าด้วยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
ตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม วางระเบียบว่าด้วยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๗ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ว่าด้วยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้บังคับนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือผู้ควบคุม ซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๒ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และประสงค์จะคัดค้านคำสั่งนั้น ให้ทำคำร้องเป็นหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผล ยื่นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษหรือผู้ที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ข้อ ๔ เมื่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษหรือผู้ที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมายได้รับคำร้องแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งที่

ถูกคัดค้านทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษหรือผู้ที่
คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมายได้รับคำร้อง และให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษนั้น
หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมาชี้แจงให้ข้อเท็จจริง พร้อมทั้งส่งหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้อง
ทั้งหมดให้แก่คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

ข้อ ๕ ในกรณีที่เป็นการคัดค้านคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๘๒ (๒) (๓) (๔) หรือ
(๕) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
ให้เป็นดุลพินิจของประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษที่จะมีหนังสือเชิญผู้คัดค้าน
เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้อำนวยการด้านเทคโนโลยีมลพิษ
ผู้อำนวยการด้านอื่น หรือผู้แทนจากส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย
ความเห็น หรือคำแนะนำประกอบการพิจารณา

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษเห็นเป็นการสมควรหรือมีผู้ร้องขอ
ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการควบคุมมลพิษที่จะจัดให้มีการรับฟังข้อเท็จจริง และ
ความเห็นจากประชาชนในชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นประกอบ
การพิจารณาด้วย

ข้อ ๗ ในกรณีตามข้อ ๖ ให้เป็นดุลพินิจของประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ที่จะมีหนังสือเชิญเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมมาให้ข้อเท็จ
จริงและคำอธิบายเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งมีหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความ
เห็นประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษหรือผู้ที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
มอบหมายพิจารณาคำร้องคัดค้านให้แล้วเสร็จและมีคำวินิจฉัยภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได
รับคำร้องคัดค้าน และแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้คัดค้านและเจ้าพนักงานควบคุม
มลพิษผู้ออกคำสั่งนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี
เพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษไม่สามารถพิจารณาและ
มีคำวินิจฉัยได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคแรก ให้ประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ขยายเวลาออกไปได้อีกเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องพิจารณาคำร้องคัดค้านให้แล้วเสร็จและ
มีคำวินิจฉัย แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามวรรคแรก

ข้อ ๙ ในกรณีผู้ยื่นคำร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย ให้ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ร้องคัดค้าน และมีคำวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องอุทธรณ์แล้วแจ้งให้ผู้ร้องคัดค้าน คณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรวมทั้งเจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องทราบคำวินิจฉัยนั้น

ข้อ ๑๐ การคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ย่อมไม่เป็นการทุเลาคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๘๒ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐

ยิ่งพันธ์ มนะสิการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนพิเศษ ๑๒๕ ง วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๐)

กรณีตัวอย่างการคัดค้านคำสั่งทางปกครองและขอขยาย ระยะเวลาอุทธรณ์ของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทห้างสรรพสินค้า

1. เรื่องเดิม

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ดำเนินโครงการติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารบางประเภทและบางขนาด (โรงแรม โรงพยาบาล และห้างสรรพสินค้า) และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในพื้นที่ลุ่มน้ำสายหลักประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 เพื่อควบคุมการระบายน้ำทิ้งให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

2. ข้อเท็จจริง

2.1 สสภ. โดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ตรวจสอบห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง เมื่อวันที่..... ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....พบว่า บริษัท..... จำกัด เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง มีการจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป มีพื้นที่ใช้สอย 18,000 ตารางเมตร (คำนวณตามเอกสารแบบแปลนอาคารที่บริษัทฯ แจ้งมา) เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ข ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 มีน้ำเสียเกิดขึ้นประมาณ 24 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน จากห้องสุขา 2 แห่ง และร้านจำหน่ายอาหารตามสั่งหลายแห่งที่ตั้งอยู่ภายในพื้นที่ มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ จำนวน 2 ชุด ประจำห้องสุขาแต่ละ 1 ชุด ระบายน้ำทิ้งออกสู่ที่ระบายน้ำสาธารณะ 2 จุด คือ จุดที่ 1 บริเวณด้านหน้า และจุดที่ 2 บริเวณด้านหลังริมรั้วข้างที่จอดรถ มีผลจากการตรวจสอบ สรุปดังนี้

พารามิเตอร์	จุดที่ 1 ด้านหน้า	จุดที่ 2 ด้านหลัง	ค่ามาตรฐาน
ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)	7.92	7.88	5-9
บีโอดี (BOD)	58.4	147	≤30 มก./ล.
สารแขวนลอย (Suspended Solids)	88	70	≤40 มก./ล.
สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids)	213	300	≤500 มก./ล.
น้ำมันและไขมัน (Fat, Oil and Grease)	12.2	18.42	≤20 มก./ล.
ทีเคเอ็น (TKN)	62.16	102.62	≤35 มก./ล.
ซัลไฟด์ (Sulfide)	<1	1.0	≤1.0 มก./ล.

น้ำทิ้งจุดที่ 1 มีค่าบีโอดี เท่ากับ 58.4 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย เท่ากับ 88 มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีเคเอ็น เท่ากับ 62.16 มิลลิกรัมต่อลิตร น้ำทิ้งจุดที่ 2 มีค่าบีโอดี เท่ากับ 147 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย เท่ากับ 70 มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีเคเอ็น เท่ากับ 102.62 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ประกาศ ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548

2.2 สสภ. โดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหนังสือที่ ทส 0205/..... ลงวันที่..... แจ้งให้บริษัท..... จำกัด ทราบว่าเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 82 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ตรวจสอบการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียจากห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ซึ่งปรากฏว่าน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ พร้อมแจ้งให้ทราบถึงสิทธิตามมาตรา 30 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า “ในกรณีคำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน” ซึ่งบริษัทฯ สามารถใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานต่อผลตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายใน 15 วัน นับถัดจากวันที่บริษัทฯ ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าว.

2.3 บริษัท..... จำกัด มีหนังสือลงวันที่..... ใช้สิทธิโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษว่า สถานที่ทำการของบริษัทฯ เป็นพื้นที่แบ่งให้เช่า มิใช่ศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า และเป็นการแบ่งพื้นที่ให้เช่าเพื่อการค้าขายเสื้อผ้าเท่านั้น จึงไม่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ข แต่อย่างใด

2.4 สสภ. โดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหนังสือที่ ทส 0205/..... ลงวันที่..... แจ้งผลการพิจารณาให้บริษัท..... จำกัด ทราบว่าข้อกฎหมายตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด มิได้กำหนดค่านิยามของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าไว้ จึงได้นำความหมายของห้างสรรพสินค้าตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 มาใช้กับกรณีนี้ซึ่งให้ความหมายว่า “ห้าง หมายถึง สถานที่จำหน่ายสินค้า ศูนย์การค้า หมายถึง แหล่งรวมสินค้าเพื่อจำหน่าย มีร้านขายสินค้านานาชนิด มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่ผู้มาซื้อสินค้า เช่น ที่จอดรถ ร้านอาหาร” จึงเห็นว่า สถานประกอบการของบริษัทฯ เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า และอาศัยอำนาจตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ออกคำสั่งให้บริษัท..... จำกัด จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ให้แล้วเสร็จภายใน 120 วัน นับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว พร้อมแจ้งสิทธิคัดค้านคำสั่ง และแจ้งบทกำหนดโทษหากบริษัทฯ ผ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ต้องชำระค่าปรับไม่เกินวันละ 5,000 บาท ทั้งนี้ บริษัทฯ ได้รับคำสั่งเมื่อวันที่..... ครบกำหนดระยะเวลา 30 วัน ให้อุทธรณ์คำสั่งในวันที่.....

2.5 บริษัท..... จำกัด มีหนังสือลงวันที่..... ขอย้ายระยะเวลาเพื่อรวบรวมเอกสารในการจะคัดค้านคำสั่ง ออกไปอีก 30 วัน

2.6 สสภ. โดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหนังสือที่ ทส 0205/..... ลงวันที่..... แจ้งผลการพิจารณาให้บริษัท..... จำกัด ทราบว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้พิจารณาการขอย้ายระยะเวลาเรื่องคัดค้านและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ 213/2550 เรื่อง การขยายระยะเวลาอุทธรณ์ และการรับอุทธรณ์ที่ยื่นเกินระยะเวลาไว้พิจารณา เห็นว่าการขยายระยะเวลาเพื่อรวบรวมเอกสารเรื่องคัดค้านไม่อาจกระทำได้ เนื่องจากการขยายระยะเวลาเพื่ออุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น จะต้องมิใช่ปัญหาข้อขัดข้องทั่วไปที่คู่กรณีอาจประสบได้ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง แต่เป็นเหตุการณ์พิเศษที่ทำให้คู่กรณีไม่อาจกระทำการใดๆ ได้โดยสิ้นเชิงและเหตุการณ์ดังกล่าวมิได้เกิดจากความผิดของคู่กรณีเอง

2.7 บริษัท..... จำกัด มีหนังสือลงวันที่..... ส่งถึง สสท. เมื่อวันที่..... ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลาให้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่ง และได้ขอคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เนื่องจาก

2.7.1 การตรวจสอบคุณภาพน้ำเสียผิดพลาด และน้ำเสียนั้นมาจากหลายที่ ไม่เกี่ยวกับบริษัท..... จำกัด โดยตรง

2.7.2 อาคารประกอบการจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพียงประเภทเดียว ไม่ใช่การขายสินค้านานาชนิด และไม่มี การใช้น้ำ ไม่มีสภาพเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดน้ำเสีย สารเคมี และสิ่งปฏิกูล จากการประกอบกิจการ เพราะมี การจัดเก็บจากสำนักงานเทศบาล

2.7.3 การก่อสร้างอาคารและระบบบำบัดน้ำเสียได้ดำเนินการตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างจาก สำนักงานเทศบาลอย่างถูกต้องแล้ว

3. ข้อกฎหมาย

3.1 มาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 บัญญัติว่า “เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ควบคุม หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 82 (2) (3) (4) หรือ (5) มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งนั้นต่อ คณะกรรมการควบคุมมลพิษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ถ้าผู้ร้องคัดค้าน ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

3.2 มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลวหรือก๊าซ

3.3 ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ 213/2550 เรื่อง การขยายระยะเวลาอุทธรณ์และการรับอุทธรณ์ ที่ยื่นเกินระยะเวลาไว้พิจารณา

3.4 ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร.และจำนวนห้องของ อาคาร หรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ประกาศ ณ วันที่ 10 มกราคม 2550 ระบุว่า “ข้อ 3 การเก็บตัวอย่าง น้ำให้เก็บ ณ จุดนอกเขตที่ตั้งของอาคารที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือจุดเก็บอื่นที่สามารถ ใช้เป็นตัวแทนของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากอาคารซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเห็นชอบ ในกรณีที่มีการระบายน้ำหลายจุดให้เก็บทุกจุด”

4. ความเห็นของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค

4.1 การที่บริษัท..... จำกัด มีหนังสือขอคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ลงวันที่..... นั้น เห็นว่าเป็นการคัดค้านคำสั่งที่ล่วงเลย 30 วัน ตามที่กฎหมายกำหนด

4.2 ประเด็นข้อคัดค้าน 3 ประเด็น

4.2.1 คัดค้านว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งผิดพลาด ปนเปื้อนน้ำเสียจากแหล่ง อื่นนั้น เห็นว่า จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

เรื่อง การคิดคำนวณ พื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ และเป็นตัวแทนน้ำทิ้งของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียประจำห้องสุขาแต่ละชุดที่ระบายออกสู่ภายนอก โดยไม่มีการปนเปื้อนน้ำเสียหรือน้ำทิ้งอื่นจากภายนอก ดังนั้น จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่..... จึงเป็นจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

4.2.2 คัดค้านว่า มีการจำหน่ายสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปประเภทเดียว ไม่ใช่สินค้าขนานชนิด และไม่มีการใช้น้ำที่ก่อให้เกิดน้ำเสียนั้น เห็นว่า ห้างฯ มีการจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูปหลากหลายชนิด รวมทั้งจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มของร้านค้าต่างๆ ที่ตั้งอยู่ภายในบริเวณห้างฯ และมีการใช้น้ำจากห้องสุขา และร้านค้าจำหน่ายอาหาร จึงเกิดน้ำเสียจากห้องสุขาและร้านค้าจำหน่ายอาหาร

4.2.3 คัดค้านว่า มีการก่อสร้างอาคารและระบบบำบัดน้ำเสียได้ดำเนินการตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างจากสำนักงานเทศบาลอย่างถูกต้องแล้วนั้น เห็นว่าการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตไม่ถึงว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ การระบายน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด หรือไม่ระบายออกภายนอก

4.3 จากข้อเท็จจริงข้างต้น สสภ. ขอยืนยันผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงเห็นควรยกคำร้องคัดค้าน และให้บริษัท..... จำกัด ปฏิบัติตามคำสั่ง จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ภายใน 120 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับคำสั่ง และมอบหมายให้ สสภ. แจ้งตอบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษให้กับบริษัท.....จำกัด (ผู้ร้องคัดค้าน) ทราบต่อไป

5. ประเด็นเสนอเพื่อพิจารณา

5.1 สสภ. ขอยืนยันผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษโดยเห็นควรให้ยกคำร้องคัดค้าน และให้บริษัท..... จำกัด ปฏิบัติตามคำสั่ง จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ภายใน 120 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับคำสั่ง

5.2 มอบหมายให้ สสภ. แจ้งตอบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษให้กับบริษัท.....จำกัด (ผู้ร้องคัดค้าน) ทราบต่อไป

6. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ที่ประชุมมีความเห็นและข้อเสนอ ดังนี้

1. การขอขยายระยะเวลาในการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะกระทำได้อีกหากเป็นพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้คู่กรณีไม่อาจกระทำการใดๆ ได้โดยสิ้นเชิงและพฤติการณ์ดังกล่าวมิได้เกิดจากความผิดของคู่กรณีเอง การที่บริษัทฯ อ้างว่า การรวบรวมเอกสารยังไม่แล้วเสร็จจึงขอขยายระยะเวลา 30 วัน เห็นว่า ไม่เป็นเหตุที่จะให้มีการขยายระยะเวลาในการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

2. เนื่องจากบริษัทฯ ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเห็นควรยกคำร้องคัดค้านคำสั่งดังกล่าวและให้บริษัทฯ ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้จัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของห้างสรรพสินค้า ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ภายใน 120 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับคำสั่ง

3. ควรเพิ่มเติมเรื่องขอขยายระยะเวลาในการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในแนวทางการปฏิบัติงาน เนื่องจากกรณีดังกล่าวไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต่อไป

ที่ประชุมจึงมีมติ ดังนี้

1. ให้ยกคำร้องคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษของบริษัท..... จำกัด เพราะยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ และให้บริษัทฯ ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้จัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ภายใน 120 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับคำสั่ง

2. มอบหมายให้ สสภ. แจ้งตอบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษให้บริษัทฯ ทราบต่อไปและให้ สสภ. แจ้งบริษัทฯ ทราบด้วยว่า หากบริษัทฯ ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษสามารถยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

3. ให้กรมควบคุมมลพิษเพิ่มเติมแนวปฏิบัติกรณีการขอขยายระยะเวลาในการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เพื่อความชัดเจนและเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต่อไป

(ที่มา : การประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ)

(ตัวอย่างหนังสือเพิกถอนคำสั่ง)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง เพิกถอนคำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย

เรียน กรรมการบริษัท จำกัด

- อ้างถึง ๑. หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่
๒. หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่
๓. หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่
๔. ใบเสร็จรับเงิน กรมควบคุมมลพิษ เล่มที่ เลขที่ ลงวันที่
๕. หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียของ..... ให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งว่าหากท่านฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว จะต้องชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราไม่เกินวันละ ๒,๐๐๐ บาท (สองพันบาทถ้วน) และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้ขยายระยะเวลาให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดตามคำสั่งเดิมออกไปจนถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ ต่อมาหนังสือที่อ้างถึง ๓ และ ๔ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ออกคำสั่งปรับท่านเป็นรายวันในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) โดยคิดค่าปรับทางปกครอง ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขยายระยะเวลาออกไป จนถึงวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ท่านได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และให้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ ซึ่งท่านได้ชำระค่าปรับทางปกครอง ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ และหนังสือที่อ้างถึง ๕ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้มีคำสั่งให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของ..... ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นั้น

เนื่องจาก...

เนื่องจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบพบว่าท่านอยู่ระหว่างการปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่ และหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส..... ลงวันที่ (อ้างถึง ๑ และ ๒) และได้ชำระค่าปรับทางปกครองในส่วนแรกแล้ว ตามใบเสร็จรับเงิน กรมควบคุมมลพิษ เล่มที่ เลขที่ ลงวันที่ (อ้างถึง ๔) ดังนั้น จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๔๙ ประกอบกับมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ขอเพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่ (อ้างถึง ๕) ที่ให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของ..... ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน โดยให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวสิ้นผลนับแต่วันที่ที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ ขอให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำสั่งตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

โทร.

โทรสาร

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งยุติคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

เรียน (เจ้าของหรือผู้ครอบครอง.....)

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษที่ ทส ๐๓๐๗/.....ลงวันที่ (ส.คำสั่ง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ เลขที่ ลงวันที่

ตามหนังสือที่อ้างถึง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ขอให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือ ซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของ (ชื่ออาคารชุด) ...ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตาม มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้ง คำสั่ง นั้น

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ติดตามตรวจสอบหลังครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งข้างต้น เมื่อวันที่และเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจาก.....ขณะระบายออกสู่ภายนอกมาตรวจสอบ ปรากฏว่า น้ำทิ้งมีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ซึ่งถือว่า(เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารชุด).....ได้ปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว จึงยุติคำสั่งของเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษข้างต้น และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(ตัวอย่างหนังสือคำสั่งปรับกรณีอาคารชุด)

ที่ ทส ๐๓๐๒/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าปรับบังคับการ

เรียน ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด.....

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ลงวันที่ (หนังสือคำสั่ง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ เลขที่
ลงวันที่ จำนวน แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้นิติบุคคลอาคารชุด จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ภายใน วัน นับถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งว่าหากนิติบุคคลฯ ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว จะต้องชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ไปตรวจติดตามผลภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ และเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ มาตรวจวิเคราะห์เมื่อวันที่ พบว่าน้ำทิ้งจากรางระบายน้ำทิ้ง มีค่า.....(ค่าพารามิเตอร์ที่เกินมาตรฐาน)..... ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ประกอบกับระยะเวลาที่ให้นิติบุคคลฯ ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่นิติบุคคลฯ ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ อีกทั้งนิติบุคคลฯ ได้ปล่อยน้ำเสียจากอาคารชุดฯ ลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะมาโดยตลอด แต่เพื่อให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองเป็นไปเพียงพอที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง และกระทบกระเทือนกับผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓/๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่ง

พระราช...

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๑ (๙) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงออกคำสั่งปรับนิติบุคคลฯ เป็นรายวันในอัตราวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) โดยคิดค่าปรับ ดังนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) และ

(๒) ตั้งแต่วันถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

ทั้งนี้ ขอให้นิติบุคคลฯ ชำระค่าปรับด้วย “บัตรเดบิตหรือบัตรเครดิต” (เฉพาะบัตรที่ออกโดยธนาคารภายในประเทศ) เท่านั้น เนื่องจากเป็นนโยบายลดการใช้เงินสดและเช็คของรัฐบาล โดยชำระที่ส่วนบริหารงานคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ หากนิติบุคคลฯ ไม่ดำเนินการ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอาคารชุดฯ และนำขายทอดตลาดต่อไป

อนึ่ง นิติบุคคลฯ มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุข้ออุทธรณ์ ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบการยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(ตัวอย่างหนังสือคำสั่งปรับกรณีโรงแรม)

ที่ ทส ๐๓๐๒/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าปรับบังคับการ

เรียน กรรมการบริษัท จำกัด

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ลงวันที่ (หนังสือคำสั่ง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ เลขที่

ลงวันที่ จำนวน แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้แจ้งผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ โดยคณะกรรมการฯ ได้มีมติที่ประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ยกคำร้องของท่าน และให้ท่านปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ และหากท่านฝ่าฝืนคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ต้องชำระค่าปรับไม่เกินวันละ ๒,๐๐๐ บาท (สองพันบาทถ้วน) กรณีท่านซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรม.....ได้ยื่นคัดค้านคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่ได้อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงแรม ฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ตรวจติดตามผลภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ และเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรม ฯ มาตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่ พบว่าน้ำทิ้งจากรางระบายน้ำทิ้งมีค่า.....(พารามิเตอร์ที่เกินค่ามาตรฐาน).....ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ประกอบกับระยะเวลาที่ท่านปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่ท่านยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ อีกทั้งท่านได้ปล่อยน้ำเสียจากโรงแรม.....ลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะมาโดยตลอด แต่เพื่อให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองเป็นไปเพียงเท่าที่จำเป็น...

จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง และกระทบกระเทือนกับผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓/๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และ ข้อ ๑ (๙) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงออกคำสั่งปรับท่านเป็นรายวัน ในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) โดยคิดค่าปรับ ดังนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และ

(๒) ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ท่านได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

ทั้งนี้ ขอให้ท่าน ชำระค่าปรับด้วย “บัตรเดบิตหรือบัตรเครดิต” (เฉพาะบัตรที่ออกโดยธนาคารภายในประเทศ) เท่านั้น เนื่องจากเป็นนโยบายลดการใช้เงินสดและเช็คของรัฐบาล โดยชำระที่ส่วนบริหารงานคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ หากท่านไม่ดำเนินการ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของท่านและนำขายทอดตลาดต่อไป

อนึ่ง ท่านมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้ออุทธรณ์ ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบการยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่ง ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(ตัวอย่างหนังสือคำสั่งปรับกรณีที่ดินจัดสรร)

ที่ ทส ๐๓๐๒/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าปรับบังคับการ

เรียน กรรมการบริษัท จำกัด

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ลงวันที่ (หนังสือคำสั่ง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ เลขที่
ลงวันที่ จำนวน แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ท่านซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินจัดสรร..... จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของที่ดินจัดสรรโครงการ..... ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ภายใน ๑๒๐ วัน นับถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งว่าหากท่านฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว จะต้องชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราไม่เกินวันละ ๒,๐๐๐ บาท (สองพันบาทถ้วน) ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ตรวจติดตามผลภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ และเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของที่ดินจัดสรรโครงการ.....มาตรวจวิเคราะห์เมื่อวันที่ พบว่าน้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งจากบ่อพักน้ำทิ้งมีค่า.....(พาราเตอร์ที่เกินมาตรฐาน).....ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ประกอบกับระยะเวลาที่ท่านปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่ท่านยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ อีกทั้งท่านได้ปล่อยน้ำเสียจากที่ดินจัดสรรโครงการ..... ลงสู่คลองสาธารณะมาโดยตลอด แต่เพื่อให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองเป็นไปเพียงพอเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง และกระทบกระเทือนกับผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓/๒๑ วรรคหนึ่ง (๒)

แห่งพระราช...

แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๑ (๙) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงออกคำสั่งปรับท่าน เป็นรายวันในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) โดยคิดค่าปรับ ดังนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และ

(๒) ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ท่านได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

ทั้งนี้ ขอให้ท่าน ชำระค่าปรับด้วย “บัตรเดบิตหรือบัตรเครดิต” (เฉพาะบัตรที่ออกโดยธนาคารภายในประเทศ) เท่านั้น เนื่องจากเป็นนโยบายลดการใช้เงินสดและเช็คของรัฐบาล โดยชำระที่ส่วนบริหารงานคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้ หากท่านไม่ดำเนินการ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของท่านและนำขายทอดตลาดต่อไป

อนึ่ง ท่านมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุข้ออุทธรณ์ ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบการยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่ง ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

โทร.

โทรสาร

ที่ ทส ๐๓๐๒/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งปรับ

เรียน(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ)....

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ลงวันที่ (ส.คำสั่งปรับ)

ตามหนังสือที่อ้างถึง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ออกคำสั่งปรับ(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ).... โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ.....บาท (.....บาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่..... ซึ่งเป็นวันที่ถือว่าท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน.....บาท (.....บาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ท่านได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ท่านได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากระยะเวลาที่กำหนดให้ท่านมาชำระค่าปรับบังคับการได้ล่วงเลยมานานแล้ว แต่ท่านยังคงเพิกเฉยไม่มาชำระค่าปรับบังคับการ และชี้แจงผลการดำเนินงานแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของ(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).....ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแต่อย่างใด ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงขอให้ท่านปฏิบัติตามคำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าวข้างต้น โดยชำระค่าปรับด้วย “บัตรเดบิตหรือบัตรเครดิต” (เฉพาะบัตรที่ออกโดยธนาคารภายในประเทศ) เท่านั้น เนื่องจากเป็นนโยบายลดการใช้เงินสดและเช็คของรัฐบาล โดยชำระที่ส่วนบริหารงานคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่ดำเนินการ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของท่าน และนำขายทอดตลาดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

ที่ ทส ๐๓๐๒/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งปรับ

เรียน(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ).....

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส/..... ลงวันที่..... (ส.ท.ุเลาการปรับ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ เลขที่ลงวันที่.....

ตามหนังสือที่อ้างถึง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ท.ุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับให้แก่...(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ).....ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับ จนถึงวันที่.....ตามที่นิติบุคคลฯ ร้องขอ พร้อมทั้งแจ้งว่าหากนิติบุคคลฯ ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ท.ุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับไว้ได้ นิติบุคคลฯ จะต้องชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้เข้าตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ภายหลังจากครบกำหนดท.ุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับดังกล่าวข้างต้น และได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ มาตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่.....พบว่า น้ำทิ้งจากบ่อกักน้ำทิ้ง มีค่า.....(พารามิเตอร์ที่เกินมาตรฐาน) ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย แสดงให้เห็นว่านิติบุคคลฯ ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้นิติบุคคลฯ จัดการแก้ไข

เปลี่ยนแปลง...

เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงขอยืนยันให้นิติบุคคลฯ ปฏิบัติตามคำสั่งปรับ โดยให้นำเงินมาชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

ทั้งนี้ ขอให้นิติบุคคลฯ นำเงินมาชำระค่าปรับด้วย “บัตรเดบิตหรือบัตรเครดิต” (เฉพาะบัตรที่ออกโดยธนาคารภายในประเทศ) เท่านั้น เนื่องจากเป็นนโยบายลดการใช้เงินสดและเช็คของรัฐบาล โดยชำระที่ส่วนบริหารงานคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งหนังสือฉบับนี้ หากนิติบุคคลฯ ไม่ดำเนินการ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอาคารชุดฯ และนำขายทอดตลาดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

โทร.

โทรสาร

(ตัวอย่างหนังสือมอบอำนาจร้องทุกข์ กรณีสามารถระบุชื่อเจ้าของฯ ได้)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ดำเนินคดีกับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง.....

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล (ภูธร)

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำ
บันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕
จำนวน ๘ แผ่น
 ๒. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด.....
เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือ
ออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวน แผ่น
 ๓. สำเนาบันทึกการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จำนวน แผ่น
 ๔. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๖ แผ่น
(ฉบับลงในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๕ หน้าที่ ๑, ๒๘, ๓๒, ๓๓, ๓๙, ๔๓)
 ๕. สำเนา (ใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง) จำนวน แผ่น

ด้วยกรมควบคุมมลพิษ ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ในสังกัดว่า เมื่อวันที่
ได้เข้าตรวจสอบ (ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ) ตั้งอยู่..... ซึ่งมี (ชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง)
เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดย (แหล่งกำเนิดมลพิษ เช่น สถานีเลี้ยงสุกร ฯลฯ) ดังกล่าว เป็นแหล่ง
กำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๘๐ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บ
สถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕
ที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองต้องจัดทำบันทึกสถิติข้อมูล
การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน (แบบ ทส.๑) และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัด
น้ำเสียรายเดือน (แบบ ทส.๒) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ จากการตรวจสอบปรากฏว่า (ชื่อ
แหล่งกำเนิดมลพิษ) ไม่ได้จัดทำบันทึกสถิติข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวันตามแบบ ทส.๑ และ

ไม่มีการ...

ไม่มีการจัดส่งรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรายเดือนตามแบบ ทส.๒ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและมีโทษตามมาตรา ๑๐๔ และ มาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

กรมควบคุมมลพิษ จึงขอมอบอำนาจให้..... ตำแหน่ง เป็นผู้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับ...(ชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕ ตลอดจนให้ข้อมูลต่างๆ และประสานกับพนักงานสอบสวนจนเสร็จการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

(ตัวอย่างหนังสือมอบอำนาจร้องทุกข์ กรณีไม่สามารถระบุชื่อเจ้าของฯ ได้)

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ดำเนินคดีกับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง.....

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล (ภูธร)

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำ
บันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕
จำนวน ๘ แผ่น
 ๒. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด.....
เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือ
ออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวน แผ่น
 ๓. สำเนาบันทึกการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จำนวน แผ่น
 ๔. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๖ แผ่น
(ฉบับลงในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๕ หน้าที่ ๑, ๒๘, ๓๒, ๓๓, ๓๙, ๔๓)
 ๕. สำเนา (ใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง/หนังสือสำคัญการจดทะเบียน) จำนวน แผ่น
 ๖. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นอาคารชุดและที่ดินจัดสรร เรื่องเสร็จที่ ๗๙๕/๒๕๕๔ จำนวน ๗ แผ่น
(สำหรับกรณีอาคารชุดและที่ดินจัดสรร)

ด้วยกรมควบคุมมลพิษ ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ในสังกัดว่า เมื่อวันที่ ได้
เข้าตรวจสอบ (ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ) ตั้งอยู่ โดย
(แหล่งกำเนิดมลพิษ เช่น อาคารชุด ที่ดินจัดสรร ฯลฯ) ดังกล่าว เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องดำเนินการ
ตามมาตรา ๘๐ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบ การเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึก
รายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
แหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองต้องจัดทำบันทึกสถิติข้อมูลการทำงาน of ระบบบำบัดน้ำเสีย
ในแต่ละวัน (แบบ ทส.๑) และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรายเดือน (แบบ ทส.๒) รายละเอียด
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ จากการตรวจสอบปรากฏว่า (ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ) ไม่ได้จัดทำบันทึก

สถิติ...

สถิติข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวันตามแบบ ทส.๑ และไม่มีการจัดส่งรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรายเดือนตามแบบ ทส.๒ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและมีโทษตามมาตรา ๑๐๔ และ มาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

กรมควบคุมมลพิษ จึงขอมอบอำนาจให้..... ตำแหน่ง เป็นผู้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ..(ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ)..... รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕ และ ๖ ตลอดจนให้ข้อมูลต่างๆ และประสานกับพนักงานสอบสวนจนเสร็จการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

.....

โทร.

โทรสาร

คู่มือการบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษ

ผู้เรียบเรียง

นางสาวยลดา ไยประยูร

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

คณะทำงาน

ดร.ผานิต รัตสุข

นายบุญเต็ม ไขต์วัฒนศิริ

นายกิติพัฒน์ ลำสัน

ดร.วิลาสินี ศักดิ์เทวินทร์

นางจินตนา ภิรมงคล

นางสาวอัญชลี คงสมบูรณ์

นายธานี จารุณี

นางสาวไอล ประกอบบุญ

นางสาวนภารัตน์ ทองโคตร

นางสาววรรณ นาคกายสิทธิ์

นางสาวยลดา ไยประยูร

นางนพวรรณ พสุพงศ์

นางสาวอุทุมพร เพ็ชรรุ่งเรือง

นางสาวปรีนันท์ ศุภสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองตรวจมลพิษ

ผู้อำนวยการส่วนตรวจมลพิษ 1

ผู้อำนวยการส่วนตรวจมลพิษ 2

ผู้อำนวยการส่วนจัดการเรื่องร้องทุกข์ด้านมลพิษ

ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและประมวลผล

ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาระบบงานบังคับใช้กฎหมาย

ผู้อำนวยการศูนย์ควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ

จัดพิมพ์และเผยแพร่

ส่วนพัฒนาระบบงานบังคับใช้กฎหมาย กองตรวจมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2298 2601-3 โทรสาร 0 2298 5396

พิมพ์ที่ บริษัท ฮีธ จำกัด

พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 600 เล่ม

คพ. 07-006

ISBN : 978-616-316-558-9

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ 0 2298 2000 โทรสาร 0 2298 2002

www.pcd.go.th

เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์และมีลิขสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้ มกราคม 2563

พิมพ์ที่ บริษัท ฮีธ จำกัด

ISBN : 978-616-316-558-9 คพ. 07-006